

De Spua vom Conestoga Woage

leeschtet Poat

Mabel Dunham

Draft July 7, 2019

Mabel Dunham

De Spua vom Conestoga Woage
leeschtet Poat

An electronic file will be available at www.plautdietsch-copre.ca

Based on:

Mabel Dunham, *The Trail of the Conestoga* (Chapters 1-6), 1924.

Photo Credits:

Page 1: Wind vane - Waterloo Pioneers Memorial Tower

Attribution: MissAnnabel-lee [CC BY-SA 3.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>)]

Page 2: Mabel Dunham

SFU Digital Collection, Simon Fraser University, Vancouver.

Acknowledgement: The provision of Plautdietsch language software by A. Stöckl is gratefully acknowledged.

Translation from English to Plautdietsch of 'Zacharias orthography without the n':
D. E. Copre.

All rights reserved.
Ottawa, 2019.

De Spua vom Conestoga Woage

Enhault

<i>Väawuat</i>	4
<i>Kapitel 1</i>	6
<i>Kapitel 2</i>	20
<i>Kapitel 3</i>	35
<i>Kapitel 4</i>	45
<i>Kapitel 5</i>	56
<i>Kapitel 6</i>	65
<i>Schluss</i>	76
<i>Bibliografie</i>	77

Väawuat

Mabel Dunham

Mabel Dunham wort 1881 en Wellington County, Ontario, jebuare und trock aus Kijnt en de Jääjent von Kitchener-Waterloo han, wua see dän jratsten Poat von äaren Läwe vebrocht. De Voda von Mabel wia von United Empire Loyalist Häakunft, wäarent de Mutta von eene Pennsylvania Dutch Famielje wia.

Mabel besocht de hiesje Schoole, absolvieed eene Liera Utbildunk en de Toronto Normal School un wort Lierarin. See absolvieed wiedre Studia bie de University of Toronto un de McGill University en Library Science. Aus ieeschte utjebilde Bibliotäkjarin en Ontario äwanaum see 1908 de Kitchener Public Library, wua see bat äaren Rustaunt 1944 bleef.

Mabel schreef sas Bieekja äwa hiesje Jeschichte, hauptsechlich äwa de Mensche von äare Mutta. Äa Hauptwoakj wia de Romaunschreft *The Trail of the Conestoga*, dee meist een Joahundat lang em Druck jebläwe es. Mabel wort met eenen Ierentieekjen fa daut Kjinja Buak *Kristli's Trees* jeschenkt.

Mabel wort met äare niee Oabeit fa eene Kjinja Bibliotäkj jeloft. Wäarent äaren Rustaunt erhilt see eenen Ierenaufschluss von D. Litt von de University of Western Ontario. See storf 1957 en Waterloo.

De Spua vom Conestoga Woage

Daut väaligjendet Woakj, daut de ieeschte sas Kapitel von daut rajchtschuldiche Buak von Mabel Dunham oppdakjt, kaun en vea Haupt Poat jedeelt woare. De ieeschte twee Poat befote sikj met de mennonitische Siedlunk en Lancaster County Pennsylvania en de 1790ja Joare. De latste twee Poat befote sikj met de Utwaundrunk von eenem Protagonist un de Famielje von sien Brooda no Kanada.

De Ebys und Brickers sent twee Pennsylvania Dietsche Famieljes, dee en eene enje Jemeenschoft en Lancaster County, Pennsylvania, wone. De Elsta Voda es Cristian Eby, oba daut es siene Fru Nancy, dee väle Entscheidunge formulieet. See habe enjen Kontakt met de beid Protagoniste vonne Romaunschreft, äarem

Mabel Dunham

Mabel Dunham was born in 1881 in Wellington County, Ontario and as a child moved to the Kitchener-Waterloo area, where she lived most of her life. The father of Mabel was of United Empire Loyalist stock while her mother of Pennsylvania Dutch lineage.

Mabel attended local schools, took a teacher training course at the Toronto Normal School, and became a teacher. She undertook further studies at the University of Toronto and at McGill University in library science. The first trained librarian in Ontario, she took over the Kitchener Public Library in 1908, where she remained until retirement in 1944.

Writing part-time, Mabel completed six books of local history, mostly about her mother's people. Her major work was the novel *The Trail of the Conestoga*, which remained in print for nearly a century. Mabel was honored with a major award for her children's book *Kristli's Trees*.

Mabel received praise for her innovative work for a children's library. During her retirement, she received an honorary D. Litt degree from the University of Western Ontario. She died in Waterloo in 1957.

The Trail of the Conestoga

The present work, covering the first six chapters of the original story by Mabel Dunham, can be divided into four main parts. The first two parts deal with the Mennonite settlement in Lancaster County Pennsylvania in the 1790s. The last two parts deal with the emigration of the protagonist and his brother's family to Canada.

The Ebys and Brickers are two Pennsylvania Dutch families living in a closely-knit community in Lancaster County, Pennsylvania. The Patriarch is Cristian Eby, but it is his spirited wife Nancy who formulates many decisions. They have close contact with the two protagonists of the novel, their nephew Sam Bricker and their adopted daughter

Plemenikj Sam Bricker un äare junge Kjääkjsche Becky. Sam und Becky toieescht habe eene schwoare Jemeenschoft, wiels Sam daut Pieet jekoft haft, daut verhää Becky jehieed.

De Jemeent haft dän Amerikaunsche Onaufenjichkjeit Kjrlich veheltnismässich onbeschädicht äwastone, oba Sam Bricker finjt de Omstende so beonruicht, daut hee kjeene Utsecht sitt, jeemols siene beleefte Becky to friee. Dit endat sikj, aus hee von daut Vekjeepe von billichet Launt en Kanada enwoat.

Met de Ermootjunk von sienem Onkel Cristian un daut Wadastone von siene Taunte Nancy unjasieekjt Sam de Jelääjenheite no Kanada uttowaandre. Nodäm hee sienen Brooda to de Utwaundrunk äwarät haft, foare see met twee Conestoga Woages nom Nuade. Unjawääjes motte see groote fiesische Hindanise äwakome, doarunja daut Kjriezen von de Allegheny Boaj un däm Niagara Fluss.

Bie äare Aunkunft en Kanada foare see to de Heasley Tract em aufjelääjnen Waterloo. See kjeepe goodet Launt fa eenem erstaunlich läajen Pries un schaufe schwoa, om Jebieda to bue un daut Launt to roode, om eene läwenfäiche Foarm opptostale. Wiedre Conestogas kome aun un boolt es eene blieejende Dochtakolonie von de Pennsylvania Mennonite em Gank. Nodäm Sam eene Foarm jejrint haft, blift am bloos de Reis Becky häatobrinje äwa, om äaren jemeensomen Droom werkjlich to moake.

Becky. Sam and Becky have a rocky early relation, as Sam has purchased the darling horse that belonged to Becky prior to her adoption.

The community has survived the American Revolutionary War relatively unscathed, but Sam Bricker, finds conditions so troubling that he sees no prospects of ever marrying his beloved Becky. This changes when he hears about the availability of cheap land in Canada.

With the encouragement of his uncle Cristian and to the displeasure of his aunt Nancy, Sam investigates immigration prospects to Canada. Having convinced his brother to emigrate they set out northwards on two Conestoga wagons. On the way they must overcome major physical obstacles including crossing the Allegheny Mountains and the Niagara River.

On arrival in Canada, they pursue land prospects at the Heasley Tract in remote Waterloo. They buy good land at an amazingly low price and work hard to construct buildings and to clear the land to establish a viable farm. More Conestogas arrive and soon a thriving daughter colony of the Pennsylvania group is underway. Having established a farm, Sam needs just to bring Becky over to fulfill their common dream.

De Spua vom Conestoga Woage - I

Kapitel 1

Daut wia een kolda Nuadwast Wint, dee aum ieeschten Sindach Morje vom Joa 1793 kolt un stormich äwa Pennsylvania blosd, dän Schnee en jiede Akj dreef un de Gaus, dee von Brickerville no Lititz fieed, met eene wieekje, witte Dakj bedakjt. Soogoa de vebrende, onschekjliche Stobbess von de Fense, dee aum väajen Dach hasliche, kloagende Oarme toom Himmel oppjehäft haude, wiere äwa Nacht en eene schemmaje Scheenheit vewaundelt worde. Een wundaboara Aunblekj!

Seit däm Aunfank vom Dach stunt Christian Eby dicht bie daut Kjääkje Fensta. Kjeen Jedanke aun daut Wunda von daut Bilt bejeistad siene stiewe Seel ut Pennsylvania. Em Waste sach hee schwoare Wolkje, dee noch mea Schnee brochte, un em Schorsteen hieed hee daut dreiwende Jule vom Wint. Sien Hoat wia ontofräd. Soo aus daut iesje Sprenje, daut de Wint soogoa de dikje Wenj von sien Staumhus derchtodrinje dreiwde, haud de kolda Ontofrädenheit sien Läwe jefot. Siene Seel zettad. Nu dreid hee sikj to de Holt Kjist fa Schutz. Hee trock de jratste Stakja ut, dee hee finje kunn, un bucheld dee jelausse em Fia. Dan naum hee sienen Post aum Fensta wada opp un docht, woo änlich aun

daut Wada von disem Winta Dach sien ieejnet erboarmlichet Doasenne jeworde wia.

Entweschen haude Nancy, siene Fru, de Borm von wua aul sien Älent kaum, de Kjääkj beträde un wia mank de Topps un Paune vom Hieet runt jerant, om daut Freestikj väatobereede. See wia eene flietje Husfru, daut must maun toojäwe. Nich eenmol Christian kunn doaraun waut aunkloage. See haud eene aundre Frommheit, eene seldne, saje see, bie Frues, see wist, woo see äare Tung hoole kunn. Daut gauf Bieekja, dee see äarem Ehemau saje wull, dee doljeschloage aum Fensta stunt, aus hee ieejentlich daut Besorje haud doone sulle, oba see prast de Leppe toop un bleef stell. Een Jespräakj auntofange, wia een Väärajcht daut, see jeweenlich docht, de Hushault Har haud. See wia zimlich tofräd, soolang aus see daut latste Wuat haud.

Christian säd emma noch nuscht un Nancy funk aun schelriche Blekje en siene Rechtunk to schmiete. Krakjt aus see jedocht haud, jinkj hee wada en eenen von siene 'Aunjreffe.' See kjand de Tieekjens. Een Frintel honk äwa sien Jesecht, een Licht funkeld en siene Uage. Met eenmol wia hee woam, läwhauft un oppjeräacht. Hee

wia wada junk, dreemd Dreem un sach Visione aus Mana von haulf siene Joare.

"Domm!" murmeld de fuchtje Fru hinja äare Täne.

Oba de Jedult wort entlich beloont. Christian dreid sikj om un funk een klijenet frintlichet Jespräakj aun. "Nancy, ekj hab jrod jedocht ..."

Hee muak eene Pause, oba doa kaum kjeene Auntwuat. Nancy hilt äare Leppe too, aus auf waut doahinja stunt, daut see nich onbedinjt rut lote wull.

"Ekj hab nojedocht," fua Christian wieda un socht no waut, om siene moralische Krauft auntohole. Hee hoof dän Famielje Kaum opp un gauf siene onjedeelde Oppmoakjsomkjeit de Fläaj von sienen zelpjen Boat to widme, wuabie hee de gaunze Tiet heemlich un besorcht enne Rechtunk vom Spekja em Uag kijkt, dän de Har am unja daut aunjenäme Form von siene Fru jeschekjt haud. Aus hee een beskje Krauft jesaumelt haud, schloot hee siene Unjahoolunk met, "Veleicht em näakjsten Winta sent wie aul en Kanada."

Nancy acht nich doaropp. See kijkt nich eenmol opp. See saut met eenem Schilling Stopp deep en äare Schoot un 'schnizt' Apel, aus honk daut Läwe von de gaunze Hushault von äare Sorj aun disem Uageblekj opp.

Christian foot Moot un vegaut verieescht, daut Stellbliewe nich emma een Tieekjen von de Toosaj es. "Ekj un Isaac Brubacher råde doaräwa, em Farjoa, wan de Gause drieech jenuach

sent, han to foare," säd hee. "Dan kom wie no eene Tiet wada un hole see un die uk met." Hee spruak, aus wia et aules eene Vollendunk, dee maun sikj bloos wensche kunn.

Nancy reet äaren Topp runt un schoapd äa Massa haftich aun de Kaunt.

Oba dis wiet seenenda Ehemauun sach nich dän Storm oppkome. Hee stolpat blintlich wieda enenn. "Isaac sajcht, daut hee een nieet Joch von Osse kjeepe woot," fua hee wieda, "un eenen nieen Woage, un ..."

"Daut es diene daumelje Väastalunk," spruak Nancy ut un hilt äa Massa aus eene Spetznäsje Mus em Jesecht von äaren gooden Maun. "Du brukst daut nich to Isaac saje."

"Oba Isaac denkjt ..."

"Jo, ekj weet. Hee denkjt emma doaraun, waut du aum sajchst. Doawäajen sent du un hee soo dikj."

En disem Moment erinnad sikj Christian von irjent eenem Grunt met eenmol aun sien Besorje. Hee jreep nu siene Metz, dee hinja de Däa aum Hake honk, un wekjeld daut Duak om dän Hauls. Hee hoof dän Rääjel -

Oba Nancy pakt am aune Jak un trock am aus eenen Rajchtschuldjen enne Medd vonne Stow. "Aulsoo nu welst du wajchrane, ooda?" schempt see. "De Kjeej kjenne wachte, bat ekj met die foadich sie. Du welst no Kanada, un best em Aprell aul zastich Joare oolt."

"Daut es de latsta Aprell," schmeet Christian schwach en. "Daut kunn uk Mei senne."

"Auf et Aprell ooda Mei es, moakt nuscht ut," vesechad am Nancy. "Doa es nich väl Tiet tweschen dee veluare. Du hast aul eenen Foot em Grauf, fa aules, waut du soo junk senne welst. Un du weetst daut, oba du best too domm, om daut tootolote. Du kaunst däm Harn danke, daut du eene Fru hast, de Vestaunt jenuach haft, om opptohoole, wua see et rajcht haft. Hee jeft em auljemeenen emma eene kluake Fru fa eenen daumeljen Maun, de Har deit."

Christian jinkj wada oppe Dää opptoo. En däm Moment, aus Nancy am loosleet, wia hee wajch. Een kolda Wint Stuks troff am aus hee de Dää opmuak, een Wintstooss met Schnee blod siene Wanikj Meiw op. Daut Schien veblaust von sien Jesecht, daut Funkle veleet siene Uage. Nancy haud rajcht. Hee wia een oola Maun, dee met eenem Foot em Grauf derch daut Läwe staupt.

"Hee es nich rajcht en sienem Kopp, daut kaun hee nich senne," wia de Entschluss, to däm Nancy kaum, aus see sikj äwa dise latste Oneenichkheit met äarem Ehemaun utspraak. Oba see spruak, aus wia Christian äare Meenunk mea to schelle aus to Metleet wiese fa sien jeistlichen Toostaunt. Daut wiere de onjekjliche Mensche, dee met am Läwe muste, dee aul daut Metleet habe sulle.

Nancy Eby wia eene von de Tusbliewasch, dee sea tofräd sent, aun eenem eensjen Uat fa daut gaunze Läwe jebunge to senne. Soowiet see wist ooda sikj doarom kjemmad, rieekjt de Welt kaum äwa äaren ieejnen Horizont erut. Fa äa wia de Hammer Creek Jemeent en Lancaster County, Pennsylvania, de Welt un äare Mensche doarenn, de Enwonasch. Opp eene aunjrensende Wirtschoft haud see daut Licht von de Welt ieescht jeseene. Äare Kjast Reis wia een Spazieegank jewast, wua see veninflich Haunt en Haunt met Christian vom Bricker Hoff toom Eby Harenhus opp de aunjrensende Boajch Foarm jinkj. Wan see eenen Dach fa emma em Hus von väle Harenhiesa von äaren Voda wone sull, wudd äa läwlooset Kjarpa noch emma bie de Städe von äare Oabeit bliewe. Soo hopt see, un foaken, aus see aum Fensta stunt un dän Morje jantsied aukjikjt, haud see de Städ jetieekjent, wua see un Christian, Sied bie Sied, dän Schlop schlope wudde, dee kjeen wakje kjant. Dise 'daumelje' Väastalunk von Christian wadaspruak jlikjtoo äaren goot derch jedochten Plon. Oba waut wia daut? Jieda wist, daut hee doatoo äwahaupt nuscht to saje haud. See wudd daut vewaulte, un Christian.

Christian Eby wia stolt opp daut Tus, daut hee met siene Fru deeld. Kjeen Wunda, daut Nancy sienen Wensch, daut to velote, nich vestone kunn. Daut stunt opp de Spetz von eenen Hempel met eenen Blekj opp de Brickerville

Gaus, un druach dän Nome, Hammer Creek House, von eene Ritsch, dee de Foarm deeld. Daut wia een harschoftlichet Harenhus fa dise Doag, twee Stockwoakj huach un ut reinet, greiwet Saundsteen jebut, daut met daut Rääjen faule von väle Joare glaut jedroacht worde wia. De rumje Fenstre wiere aule jääjen daut Endrinje von fresche Loft secha veschlote, un hinja de klijene Glaus Rute wiere witte Liene Rollgardiene to seene, dee met jratste Neiwhheit enjestalt wiere, un one Twiewel bie Haunt jesponne un fälaloos rein wiere. De Enganks Dää wia von schwoare leekj, un doaräwa opp eene rajchtakje Plaut ut rooden Saundsteen wia eene wundaboare Schreft enjeschräwe:

John Eby Elizabeth Eby

1754

Gott gesegne dieses Haus,
 Und alle was da gehet ein und aus;
 Gott gesegne alle sampt,
 Und dazu das ganze Land.

Daut Hammer Creek Hus wia seit langen väl mea aus bloos eene Wonunk. Väle Joare wiere vegone, seit de Har daut vesääjend un fa een mennonitischet Vesaumlungshus jetieekjent haud. En de Tiet vom oolen Theodorus, vom amerikaunschen Staumvoda von de Famielje Eby, un vom klijenet Holthus em Hoat vom Uawoolt wia dit Hus daut ieeschte jewält worde, aus daut Uat wua de Mensche äaren Aultoa opprechte

wudde. Aus Christian von sien Voda de Foarm oawd un doaropp daut stotsche Hus met Nätbeem- un leekje Holt Bräda un een riesjen Schorsteen bud, dee en aule Stowe von de beid Stock Woakje fa opne Fiahieete sorjd, wia de Ark vom Har von äare jewande Städ nich velote. De oole Jeschicht opp däm Nome Schilt äwa de Enganks Dää wia een stellet, oba stoakjet Zeij doafäa, daut et em Hoat von de Famielje Eby deeselwje aunjebuarne Fromheit gauf, dee en de weinja woolhabende Doag daut betieekjend haud.

Christian Eby jinkj en siene Vodasche Wääj. Sien Hoat wia soo groot aus sien Tus un siene Roop fa Fromheit un Gaust Frintlichkheit woss met jiedat Joa. Kjeena naum aun, sien Uadeel en Sache von de Launtwirtschaft ooda en de Kjoakjliche Rote von de mennonitische Broodaschoft, en Froag to stale. Oba dit Kanada Jespräakj! Jieda kijkt jiedren aundren aun, aus hee aunfunk. Daut wia aules toop too schod to jleewe, daut de groota un gooda Maun met zastich Joare von goode Jesuntheit de ieeschta Tieekjen von eene jeistliche Schwakheit haud wiese motte.

Daut Besorje wia entlich foadich, un de Jääjenstaunt von de Sorje von de Jemeenschoft kjeed toom Hus trigj. Hee wort jefolcht von sienem Sän, Hannes, een stoakja Jung, dee eenje Joare verhää de Vewaultunk vonne Wirtschaft opp siene Schulre jenome haud. Eenje Meeta hinja am kaume twee Mejales derch dän Schnee un dee

haude kjeen Enj von Schwierichkjeit, sikj opp däm Stich to hoole, wiels see met schwoare Malkj Amasch belaut wiere.

De jinjre, dee veropp jinkj, wia noch em tiedjen jugentlichen Ella. See wia oba eene Persoon voll Idee. See roopt äarem Bejleita to, "Wuarom roopst du nich eenmol aun, Susie, un sajchst Hannes, hee saul onse Malkj nenn brinje?"

Susie leet ver Erstaune meist äaren Ama faule.

"Hee es kraftja aus wie," fua de junge Fru wieda un hieed kjeene Auntwuat. "Ekj saj daut am selfst, wan du mie daut woachst."

"Rebecca!" jescht Susie vefieet, "wan du daut deist ..."

Rebecca deed et nich.

Wäarent de weinje Doag, daut äare Fadasche em Hammer Creek House jewont haud, haud Susie sikj Jedanke äwa daut Kjint jemoakt. Wua haud see äare Läwe- un Vehoole Idee opp jejräpe? Butajeweenlich wia see fa eene Mejal von äaren Ella. Aus de Twee de Holt Schien errieekjt haude, stald Susie äaren Ama dol, schloot de Däa un entschloot sikj äa uttofroage, om to liere, waut see kunn.

"Wua hast du soone daumelje Väastalunge jekjräaje, Becky?" foddat see.

"Woone daumelje Väastalunge?" autwuat see onschuldich.

"Na, om Hannes to saje, waut hee doone saul."

"Ekj meend nuscht," vesechad Becky äa schwind. "Ekj docht bloos, daut hee kraftja es ..."

"Oba Hannes es een Maun," unjabruak äa Susie.

Becky scheen et nich to vestone, un Susie fua met äare Noforschunge wieda. "Wieescht du aul emol en Lancaster?" fruach see.

Becky scheddad vewundat dän Kopp.

"Nu, daut es nich Tus passieet, daut es secha," äwaläd Susie. "Wie Mennonite welle nich, daut de Frues soo äwa de Mana harsche. Diene Mutta haft jiedat mol jehupst, wan dien Papa breld, weet ekj."

"Oba Papa wia krank."

"Un nu, daut hee wajch es, woat see schwind eenen aundren finje, opp dän see hope kaun," säd Susie. "See haft äare Metz fa Israel Shantz aul oppjesat. See kaun aum uk habe, wan see well."

Waut aundret kunn Becky doone, aus to sefte?

"Doafäa sent Frues doa," erkjläad Susie. "En de Bibel steit, daut Frues äare Mana jehorche motte."

"Oba ekj hab kjeenen Maun," spood Becky sikj, äa denkje to halpe.

"Un wan du soo rätst, kjrichst du nie eenen," auntwuat Susie. "Waut woascht du dan doone, Becky? Woascht eene oole Mejal woare." See gauf dise latste Jeläajenheit met eenem Utdruck vom Äakjel en äarem Jesecht un en äare Stemm ut.

En disem Moment muak Hannes de Dää op un gauf bekaunt, daut et Freestikj reed wia.

Sooboolt sikj de gaunze Famielje, Henj rein un Jesechta jlensent, om dän Desch vesaumelt haud, gauf Christian een Tieekjen, un jieda Kopp wort jebekjt en eene Stell jlikj tiedich velenjat un deep. Daut wia eene Sach fa jiedat eenselne Jewesse, to entscheide, woone Jedanke see en disen Heiljen Moment denkje wudde. Wää sull et weete, wan nich de Aulweetenda natieedlich, auf Christian opp de Flichte von siene Väastalunskrauft eene Trigjreis no Kanada unjanaum ooda wan sikj Nancy äare Jedanke en de enje Jrense von äare Kjääkj bewääjde? Veleicht docht Becky äwa daut schrakjliche Onjlekj no, daut Frues erwachte, dee äare Meenunk utdrekjte, un vegaute, däm Jäwa fa jiedat goodet un volkomnet Jeschenkj fa daut Äte to danke, daut see nu erhoole wudd. Wää wist? Oba daut Wunda wia, daut one een Tieekjen ooda Woarnunk de waundrende Jedanke aule em selwjen Moment vesaumelt worde, de latsta Amen jemeensom en de Hecht stieech un daut Jeschaft met daut Freestikj schaftich aunjefonge wort.

Waut fa ne Moltiet! De Desch ständ zimlich met däm Jewicht doaropp. Twee volle Schale von aulem stunde reed, eene aun beid Enj vom Desch, soo daut uk de Kjinja maklich aules oppspekje kunne, waut äa Mulbän velangd. Aus aule normale Kjinja wenschte sikj de Eby Schoa aules,

waut see sage. Wan eene von an dit nich deed, wia de veninftja Entschluss, daut waut nich stemd un Nancy reed wia, Halp to schaufe.

"Hol dän Schwäwel, Susie," säd de oppmoakjsome Mutta, aus äare Uage, dee sikj von Tala to Tala bewäacht haude, opp eene groote runde Kjarscht foll, dee de kjliene Lizzie jleewd, see haud goot unja äaren Schatel opp de Sied vestoake, dee däm muttalichen Uag aum wietsten wia.

Susie hold een Komkje utem Schaup, un Nancy feld eenen Läpel met daut Enhault un Molassich ut eene Kruck oppem Desch.

"Hia, Lizzie", befool Nancy, "nemm daut."

Nu, oppwool Lizzie bloos säwen Joare oolt wia, haud see aul een stoakjen Aufschu jääjen de bestemde Oat von Medizien entwekjelt, dee äare Mutta äa aunboot. See kijkt toieescht oppem Läpel un dan opp de Kjarscht, dee äare Mutta rikjsichtloos ut äarem Vestääkj trock un äa effentlich weess. See wia en Onjnod un see wist daut. Wan see sikj bloos irjentwo vekjremme kunn. Oba doa wia see tweschen äare Mutta un Becky opp eene Benkj enjekjlamt, dee soo onbewääjlich aus een Steen von aule Tiede wia.

Lizzie wia een kjlienet mennonitischet Mejal, un soo druach see aum Desch, aus et de Jewanheit von aule Frues von dit Gloowe väaschreef, een Koppbedakj. Een grootet dunklet Schneppeleduak wort

schroz von Ua to Ua jefolcht un unja äare Kjenn faust jebunge. De vetwiewelde kjliene Mejale benuzt daut nu, om äa roodet Jesecht to veborje.

"Schaund!" roopt Christian. "Onse Lizzie mott een kjliena Jung senne, eh Ben, daut see met noaktichen Kopp aum Desch sett."

Benjamin, een näajenjoascha Junkje, jrinst aunerkanent. Hee saut aun de linkje Haunt von sien Voda un haud eenen onunjabroaknen Blekj äwa de ommakliche Lizzie, dee am emma utlacht, wan hee en Schwierichkjeite wia.

Becky wort befoole, noch eenmol Lizzie äaren onjehuarsomen Kopp to bedakje, wuaropp de Kjliene aus een Mertiera saut un vom Schwäwel to Kjarscht un von de Kjarscht trigj toom Schwäwel kijkt. Äare Mutta drenjd äa emma wada to entscheide.

"Kjarschte jäwe roode Backe, Lizzie," säd Christian ermootjent, "un stoakje Täne."

Daut frintlichet Wuat wia aules, waut daut Kjint brukt. See naum de Kjarscht, stuak dee sikj em Mul un vesocht, see met eenem Tekjs to schlucke. Nancy rad et jrod noch rajcht tiedich un äwasach perseenlich daut räajelrajchte keiwe.

Aus daut latste Schmenjsels verschwunge wia, vesocht Lizzie, de Welt noch eenmol em Jesecht to seene. Oba to äare Äwarauschunk stunt äa de dikja Oarm von äare Mutta jäajenäwa, un aum Enj, en direkjte nod von Lizzie äa kjlienet schmaulet Mul,

funk sikj de vehauste Mischunk von Schwäwel un Molassich. See trock sikj trigj, scheddad onjehuarsom dän Kopp un funk aun to hiele.

"Ach, lot äa senne," drenjd Christian, däm sien gootmeenendet Hoat aunjeschieet wia.

"Lot äa, hast du jesajcht?" road Nancy. "Daut es de daumelje Oat, äa to vewane. Hia, Lizzie, moak daut nich soo langsam."

Oba de kjliena Wadastona spood sikj nich to jehorche. De Kjrich stunt veropp. De Mutta roopt äaren stoakjen rajchten Oarm en Bedriew un drekjt Lizzie äa trozjen kjlienen Kopp no däm Läpel no väare. Jiedat Uag enne Stow wia oppem Trubbel Uat han jezielt.

"Nemm daut, Lizzie," fuscheld Becky un bucheld äaren Alboage aun. "Ekj woa daut Teetich speele, wan du et deist."

Doaropphan fieed Nancy de Schlacht fuaz en een aundret Vieedel un poascht de Jeft von äare Wutt opp de stierende Becky ut. "Wuarom hast du daut jesajcht?" foddad see.

"Om äa doatoo to brinje," auntwuat Becky.

"Un waut denkst du moak ekj?" wull Nancy weete. "Mott see daut nich moake? Ekj hab nich fa diene Help jebedd."

"Oba see woat et leichta moake, wan See äa äwarät," schluach Becky väa.

"Daut es eene aundre Väastalunk, daut en de Kjab von de Eby Domkjab waust," säd Nancy. "Dee habe see aule opp de eene ooda aundre Oat."

Dan bejinkj Christian, dee eenen Blekj opp daut selfst to fräd Frintel jeseene haud, daut om Lizzies äa kjlienet, met Schwäwel bestownet Mul honk, eene grulje onbedochte Bejäwenheit. Hee lacht.

Nancy dreid sikj wuttent to am om un velangd to weete, waut hee aun äarem Besträwe, sienem Kjint de Grunt lajende Frommheit vom Jehuarsomkjeit bietobrinje, soo sposich funk.

"Daut es aules!" schrieach Christian, gaunz onfäich, siene Freid trigtohoole.

"Waut es aules?"

"De Schwäwel."

Nancy sach daut Kjint aun, daut et Hauptuasoak von aul dise Wieed wia. De Schwäwel wia veschwunde un Lizzie dreid äare kjliene roode Tung om dän Omfank von äaren Mul un saumeld doamet aule vebiestade Bietskjes von de Mot.

"Es daut goot, Lizzie?" fruach Hannes vom aundren Sied Desch. Hee lacht uk.

Lizzie vetrock daut Jesecht. Daut wia kloa, daut see nich too junk wia, om dän Wieet von de saunfte Konst von de Veseenunk to kjane.

Oba Nancy wia faust entschlote, daut Lizzie de volle Strof fa äa Poat betole sull. "Doafäa kaunst du daut Teetich auleen speele," vekjind see met Entschlotenheit. "Ekj woa die liere, daut du hinja mienem Rigje spälst."

Wadastaunt wia nutzloos. De Kjarscht, de Schwäwel un daut Teetich wiere aule onerwacht opp Lizzie äa Gruntstekj jefolle. See must nich bloos

de Kjarscht äte, sonda uk de betre Frucht von äaren Onjehuarsom. Daut wia eene onajenäme Erfoarunk, oba doaderch lieed see eene sea wietvolle Lekzion vom Läwe un Vehoole.

Kaum wia daut Teetich vom Desch jeriemt un derch de roode Deschdakj ersat worde, naum Hannes een Buak ut de Tausch, sad sikj bie Christian sien Plauz un funk aun to läse.

Fuaz wia Nancy besorcht. See rand oppjeräacht omhää un kjikjt äwa de Schulre von äaren Sän. Jenau aus see et erwacht haud. Hee laus wada sien nutzlooset Mäarchen Buak. "Hee es wada draun," säd see to äarem Ehemau.

"Ach, lot am," säd Christian, nich em jerinjste beonruicht.

"Daut es emma soo," auntuat Nancy met beleidichden Toon. "Du latst mie aul daut Liere moake. Aul dise Lääjes, dee hee last! Dee woare am Kjarpa un Seel vedoawe!"

Christian intressieed sikj jenuach fa daut jeistje Woolsenne von sien Sän, om siene Brell opptosate un äwa de Schulre to kjikje, om to seene, waut fa een vedoawlichet Buak Hannes soo iewrich laus. Hee wia äwarauscht, doa sienen ieejnen Nome to finje. "Christian em Somp von de Vetwiewlunk," laus hee.

"Daut es aules eene Schoa Lääjes," wadahold Nancy.

Oba Christian wia en disem Nomesvada vesunke, dee schient en een schrakjlichet Loch jefaul wia. Hee wia soo jespaunt, auf hee wada

oppstiee wudd, daut hee et kaum erwachte kunn, bat Hannes daut Blaut omjedreit haud.

"Du läst uk de Lääjes," schrie ech Nancy, met de Oat von Feelinj, daut aus Jerajhta Oaja bekaunt es. See stusd opp dän Desch, naum daut vedorwne Dinkj un schmeet et em Fia. "Doa", säd see tofräd. "Nu kaun et kjeena von junt wee doone. Es de Bibel nich mea goot jenuach fa junt?"

Hannes wia Erstaunt, säd oba nuscht. Daut haud kjeenen Senn, daut wist hee.

"Wua hast du et hää?" fuscheld Christian.

"Von Jake Brubacher," gauf Hannes Auntwuat. "Hee haft et aul latste Wääkj von Lancaster jeholt."

Christian beobacht oppmoakjsom Nancy äare Bewääjunge. Aun eenem jenstjen Moment trock hee sien Schneppeuduak erut, naum eene Rieej von Jeltstekja erut un säd: "Saj am, daut hee irjentwan kaun een aundret metbrinje, wan hee wada jeit."

"Daut es een Määarchen Buak," säd Hannes, nich wellich, daut Jelt von sien Voda fa weltliche Literatua one sien Weete un Toosaj to utjäwe.

"Een woaret Määarchen Buak," auntwuat Christian un schoof daut Jelt en de Tausch vom jungen Maun. "Ekj hab jenuach jeläst, om daut to weete. Oba du motst et vestääkje, Hannes, sonst kjemt et uk em Fia." Hee schmeet eenen weetenden Blekj en Nancy äare Rechtunk.

Soo wort daut jeheeme Jeschaft vesääjelt.

En de Tweschentiet worde Vääbereedunge fa daut Trafe jemoakt. En de groote Väästow wort Fia aunjestekjt, un de kjliena Ben rand hia un doa runt un stald de Steela en Rieeje. De Bibel un daut Jesankbuak worde opp dän Kaunzel Desch jelajcht, un eene Stund verem Aunfank von de Vesaumlunk wia aules reed.

"Nu, Ben," säd Christian, jinkj en de Kjääkj un haujd däm kjlienen Jung oppem Rigje. "Feelst du die vondoag goot?"

Ben bekloagd sikj nie äwa siene Jesuntheit, oba hee wia kjeen stoakjet Kjint. Woo eenst Jakob leewd Christian disen Benjamin äwa aule aundre Säne un beobacht aum besorcht, doamet hee nich derch Toofaul Onheil liede kunn.

"Du motst groot un stoakj woare, sonst kaunst du nich no Kanada kome," fua Christian wieda. "Welst du eenen Dach doahan gone, nich?"

"Ekj go met die."

Natieedlich wudd hee daut doone. Christian wudd nich doaraun denkje, sienen Ben hinja to lote. En aule von siene Blekje von de Reis toom kjestlichen Launt vom Nuade sach hee sienen kjlienen Sän, delenjd en siene Schräd to folje.

"Wie motte Hopninj habe," säd Christian.

"Un Gloowe," gauf Ben doa to.

"Jo, un Nääkjsten Leew uk," auntwuat Christian un docht aun Nancy

en de Kjääkj. "Daut sitt soo ut, aus du väl Gloowe hast, Ben." Hee died opp de Steela Rieej. "Jleefst du, daut jeemaunt aun eenem Dach aus dit to een Trafe kome woat?"

"Daut es Sindach, nich?" säd Ben, en däm sien kjlienet Vestaunt nie de Idee enjegone wia, daut et Wada eenen mäajlichen Enfluss opp daut Uteewe von relijeese Flicht habe kunn.

"Jo, oba de Storm," auntuat Christian. "Aule Gause woare blockieet. Kjeena kaun derch kome."

Eene Wolkj von Enteschunk trock äwa daut Jesecht vom kjlienen Ben. Hee jinkj toom Fensta un bleef doa stone, om sienen Gloowe met Hopninj to stoakje.

Oba daut Jespräakj, daut hee von de Kjääkj hieed, brocht am kjeene Jewessheit. "See woare vondoag nich kome," säd de Mutta. "Un wan jo, wää saul prädje? Petrus kaun nich. Hee es krank."

Susie schluach eenen Ersaz vää, oba Nancy scheddad dän Kopp. Nich eenmol de Bischof kunn aus Petrus prädje, säd see. Oba daut wia bloos muttalicha Stolt, wiels Petrus äa elsta Sän wia, de Joare verhää befriet wia un jlekjlich opp eene Wirtschoft dichtbie wond. Tiedich em Läwe haud hee dän Roop jehieet, to prädje, un oppwool doa nich to de Kjoakj däajlich biejedone wort, aus unja sienem Deenst jerät wort, dan doch wia hee een iernsta, entschlotna Rädna un een sea fromma Maun. Aum Sindach bruak hee de leed em jeistlichen Senn soo jewess aus

hee daut aum Woakjeldach buakstävlich deed.

"Nu, wan Petrus nich kome kaun," säd Susie, "woat et aundre jäwe, dee daut welle. Wie kjenne soowiesoo wiedamoake."

Becky kjichad. "Josiah Schneider?" schluach see vää, wuaropp Susie äa Jesecht dreid, om äare Oppräajunk to veborje.

"Wää haft die von Josiah Schneider vetalt?" foddad Nancy un wort Susie äa Derchenaunda jrod en.

Becky sach de Jefoa ver sikj un beschloot, de Tung to hoole.

"Haft see die uk jesajcht, woo ful hee es?" fruach Nancy un hilt äare Uage opp Susie äa Hinjakopp jezielt. "Haft see die daut jesajcht?"

"Nä," stomad Becky.

"Na dan woa ekj. Hee es ful un groosoatich un meist aules aundret. Hee woat kjeenen to eenem gooden Maun moake. Schniet et noch, Susie?"

"Jo," gauf Susie Auntuat, one uk bloos en de Rechtunk vom Fensta to kjikje.

"Na dan woat kjeena kome," entschloot sikj Nancy. "Stal de Steela wada aun de Waunt, Ben," roopt see en de Väästow. "Doa woat vondoag kjeena kome."

De Wieed wiere kaum ut äarem Mul, aus Christian Eby met eene lude Stemm, dee derch daut Hus hald, de frooe Bekauntmoakunk muak, daut jeemaunt von de Gaus kaum.

"To Pieet!" schriech Ben, dreid sikj von de Steela om un rand toom Fensta.

"Een Schemmel! Soo aus uk emma!" roopt Hannes ut.

"Een Schemmel!" wadahold Susie spettisch. "Wuahää haft hee eenen Schemmel jekjrääje?"

"Wieda to kome," lacht Hannes. "Sitt aus een goodet Pieet ut, oppwool daut witt es."

Waut Susie onruich muak, wia, daut Josiah Schneider eenen Schemmel jekoft haud, wan see uk en sien Jehia eene entscheidne Leew fa aundre Pieed utjesproake haud.

"Kaunst du nich seene, wää daut es?" fruach Nancy waut besorcht.

"Sam Bricker, jleew ekj," auntuat Hannes. Susie äa Hopninj vollet Jesecht foll met eenmol.

"Vom Kopp ut, sitt et aus daut Hinstfalm, daut Daniel sien Väarebratt ut däm Buggy jestankat haft," bemoakjt Christian.

"Daut es Sam Bricker," säd Ben un daunzt en Huach Stemmunk äwa de Utsecht opp een Toobe met sienem Lieblinkjs Vada.

"Jo, daut es Sam," wia de auljemeene Meenunk. "Hee mott Daniel sien Pieet biem Utroop jekoft habe."

Daut groote Väakome von de Wääkj wia daut Vekjeepe von aule Hushault un Launtwirtschaftliche Sache von Becky äaren Voda, däm vestorwnen Jeremiah Eby. Von Miele wiet auf wiere de Foarmasch aum tiedjen Morje jekome, haude jepludat un jenobat un toop jejäte; dan haude see jekoft, waut see kunne fa läaje Priese, un daut aum

Enj von eenen volkommenen Dach met no Hus jenome.

Fa de Eby Famielje wia et een Dach von Tranunk un Trua jewast. De Wätfru must en Oamheit toom Hus von äaren Voda trigjkjere; de Famielje wia vestreit. Daniel auleen sull opp de oole Foarm bliewe, oba en de Roll von eenen Pajchta vom nieen leejendeema. De Mejales sulle unja daut Frintschott jedeelt woare; un Becky haud sikj jlekjlich jedocht, aus see erfua, daut äa Schekjsol wia, trigj toom Hammer Creek House to kome, bie äare niee Flääj Elre Christian un Nancy Eby. Becky selfst wia äwa äa grootet Jlekj nich soo bejeistat. Aum leefsten wia see opp de oole Wirtschoft em Hinja Woolt jebläwe met aul de Sache von äare Kjintheit.

Daut wia Christian, dee toieescht enwort, daut Becky nich met de aundre aum Fensta wia. Hee haud äa jefroacht, auf see daut Falm kjand, un see haud nich Auntuat jejäft. Hee dreid sikj om un sach äa en de Akj hinja de Holt Kjist oppe Huck sette. Hee wull gone un äa treeste; oba Nancy wort daut en, schoof am to Sied un jinkj enne Städ selfst.

"Waut es et, Becky?" fruach see besorcht, trock eenen Stool biesied de Mejal un strich äwa äare Hoa. Daut wia de jratste Leeftolichkjeit, fa dee äare strenje, Hollendsche Seel en Pennsylvania fäich wia. "Stemt waut nich?"

Met dise Wied von onerwachtet Metjefeel schlukst Becky lud. See

vesocht to råde, oba een groota Klotz en äa Hauls warjd äare Wieed. Nancy kunn bloos vestone, daut see no Hus gone wull.

"Oba daut kaunst du nich," säd sie. "Hee es wajch, dien Voda, un hee haft nuscht hinja sikj jelote, nuscht buta Schulde. Du motst die irjentwua vemeede, un ekj sie secha, du hast et goot hia. Waut hautst du Tus, aus, bloos een klijenet Blockhus doa hinje em Bosch un kjeene Jast ooda nuscht?"

"Oba daut wia Tus," schlukst daut Kjint. See vestuak äa Jesecht en äare Henj un äa leichtet Kjarpa zettad Kraump hauflich. Jiedet Wuat, daut äare Taunte jesproake haud, haud äa aum Hoat jestoake. Daut wia, aus auf Nancy Suastoff en eene opne Wund jegote haud un daut aus Eel jedocht.

"Rebecca Eby," säd Nancy, un ditmol spruak see met Hoatlichkjeit, "du sulst die schäme, soo aus een Bäbe daut leicht hiele deit, benäme. Hia nu opp un wausch die de Uage. Ekj go nu rut, Sam sien nieet Pieet to seene."

See meend kjeene Onfrintlichkjeit; oba see haud äare ieejne Idee äwa de Utbildunk von Kjinja butadäm äwa aundre Dinja; un een Kjint eene Schwakheit to jenne, heet et, äa eene bliewende Velazunk auntooone. Aulsoo vemond see äa wada, äare Trone to drieje un schloot sikj met de Famielje aun bie de Kjääkjedää.

Doa stalde see ontalboare Froage, dee nu aule wada beantwuat woare muste, aus Nancy aunkaum.

"Von wua hast du am hää, Sam?"

"Biem Utroop."

"Aulsoo? Dan, Christian, hautst du eenmol rajcht. Daut es daut Hinstfalm, daut met Daniel don noch soo schljajcht muak. Woo väl must du fa aum betole?"

"Twintich Dola."

"Soo väl? Un daut Jelt? Du hast daut jeborcht, jleew ekj."

"Ekj hab et vedeent," auntuat Sam, een beskje onjeduldich.

"Nu, du motst die nich soo doaräwa oajre," säd Susie. "Woo nant man am?"

"Menno."

"Menno! Een Pieet! Wuahää hast du disen Nome?"

Aules, waut Sam wist, wia, waut Daniel aum jesajcht haud, daut siene klijene Sesta daut Pieet jejleicht haud un äare Uage utjehielt haud, aus see erfua, daut hee oppem Utroop vekoft woare sull. See haud am no Menno Simons, däm Jrinda vom mennonitischen Gloowe, jenant.

"Becky!" fuscheld Nancy un bucheld Susie äaren Alboage aun. "Wie woare woomääjlich aul Probleeme met dise Mejal habe. See haft uk daumelje Väastalunge, woo aule Ebys."

Christian haud bloos jewacht, bat siene Fru met Sam un sienem Pieet too drock wia, om opp siene Bewääjunge to achte, un dan wia hee em Hus nenjeschlikjt, om to seene, woo et met Becky jinkj. Hee funk äa en eene Akj sea doljeschloage.

"Komm eenmol toom Fensta, Becky," fuscheld hee un haujd äa saunft dän Kopp.

"Nä, nä," säd daut Mejal un scheddad sikj.

"Oba Sam Bricker es doa," bruak Christian en. "Veleicht kjanst du Sam noch nich, oba hee es von onse Frintschoft."

Becky wia nich aum jerinjste intressieet.

"Hee haft roode Hoa, Sam haft krolje roode Hoa," fua Christian wieda. "Hee jleicht et nich sea, oba ekj jleich daut. Hee es werkjlich schlau, Sam es, un een Jieda eena jleicht am."

"Ekj hauss am," säd Becky tweschen äare Schlukse. De Toon, en däm see spruak, gauf de Wieed Jleeflichkjeit.

Christian stunt vefieet trigj. Daut wia jäajen de mennonitische Ordnunk, aules aundre buta de Welt, daut Fleesch un dän Diewel to hausse.

"Oba waut haft hee die aunjedone, Becky, daut du am soo haust?" fruach hee. "Hast du am biem Utroop jeseene?"

"Nä."

"Oba daut mott waut jäwe."

"Hee haft Menno."

"Menno wia dien Pieet?"

Becky nekjt.

Christian Eby haud lenjst ut eene rikje Erfoarunk jelieet, daut em Omgank met Frues eene Unz Äwareenkome een Punt Dwank Wieet es. Un Becky wia eene Fru em Entstone. Oppwool Sam Bricker aules aundret aus Hauss erfelt wia, kunn hee opp weinichste

vestone, wuarom see dän Maun hausse kunn, däm äa Pieet jehieed. Hee säd äa, daut hee doafäa Sorje wudd, daut see Sam nich troff, bat see reed wia. Hee wudd bie äa bliewe, bat de aundre enenn jekome wiere, un dan wudde see derch de Husdäa toom Staul schlikje, wua see dän 'Schemmel' onjestieet von sienen nieen Meista seene kunne. Un Becky leet sikj entlich äwaräde.

Oba daut wia nich soo eenfach, onbemoakjt doavon to kome. Sam sach, woo see de Stow veleete, aus hee nenn kaum, un muak sikj boolt de Jeläajenheit, to froage, wäa de schnorje Mejal senne kunn.

"Ach, see?" auntuwad Nancy. "Na, daut es bloos Becky, de Dochta von Jeremiah Eby, dee em Hoafst sien Bejfranis haud. Wie habe äa vom Utroop metjenome."

"Dan es Daniel äa Brooda?"

"Jo, un see es nu bie ons aunjestalt."

"Soo?"

"Ekj un Christian dochte, wie kunne äa aunnäme," säd Nancy. "Lizzie es noch too kjlien, om väl to oabeide, un Susie woat sikj boolt befrie."

"So sitt et jeedenfauls bie Josiah Schneider ut," säd Hannes.

Oba Nancy brocht am schwind toom Stellbliewe. Susie haud too väl Senn, om eenen fulen, nutzloosen Kjieedel aus Josiah Schneider autoseene. Wan see et bloos wist, wudd Israel Shantz äa 'eenen gooden Maun moake.'

Sam wist nich to rääkjne, woo sikj daut Jesprääkj opp Susie un äare eheliche Jelääjenheite jewakjselt haud, aus et aum jääkj, von Becky to hier. Oba hee wia schwind jenuach, om daut Baste ut de Loag to moake. "Ekj weet nu, wuaron Susie mien 'Schemmel' nich jleicht," säd hee. "Ekj un hee fuare Josiah Schneider un sien Pieet bie de Somp vebie."

"Dan kjemt hee?" fuscheld Susie en jespaunde Oppräajunk. "Hee säd, hee wudd."

"Jo, hee kjemt."

"Un jeit bloos," jeef Nancy rietent to. "Hee woat nich dän gaunzen Dach hia opp mien Uat romrane."

Sam schnoof. "Wan et eenen Kaumf jäwe saul, woa ekj gone," säd hee. "Irjentwoo sie ekj emma vewekjelt, wan ekj rutfoa." Un hee stunt opp, om to gone.

"Oba du jeist noch nich," roopt Susie. "Nä, du best jrod jekome."

Sam stald faust, daut hee bloos jekome wia, om an sien Pieet to wiese, un wäda Susie äare ommakliche Froage noch daut auljemeene Porre kunne am äwazeije. Hee sad sien Hoot opp, trock sienen dikjen Wanikj om dän Hauls un jinkj erut.

Christian Eby behilt sikj aus een Kjint, aus Sam de Stauldää opmuak. "Ach, du jeist noch nich," stomad hee.

Sam nekjt, oba hee jinkj nich wieda. Jlikjtoo ver aum stunt Becky, de Mejal en dee hee intressieet wia. See haujd Menno sien Jesecht, Kopp un Uare un säd to am, daut see am goot wia, wiels hee äa Pieet wia, äa 'Schemmel.'

"Daut es bloos Becky," woagd Christian to erkjlääre, aus hee enwort, woo Sam äa aunsach.

Daut must Christian siene Stemm jewast senne, daut Becky gruld, wiels de junge Fru säd kjeen Wuat. See kijkt opp un sach, daut de vhausta Sam Bricker doa stunt un vesocht, äa autofrintle. Fuaz rand see to de Dää.

Oba Christian hilt äa opp. "Du motst die nich schnorrich moake, Becky," säd hee. "Daut es bloos Sam Bricker un hee kjemt foaken hiahäa."

"Un Menno kjemt jiedat mol met," jeef Sam too un erkjand, daut hee bloos derch daut Aunlocke von sien Pieet opp eene Äwalajunk met Becky hope kunn.

Fuaz wort de Hauss ut Becky äa Hoat vebaunt. Sam Bricker hilt äare kjliene Haut en siene groote un see frinteld derch äare Trone en siene lachende Uage.

Kapitel 2

Säwen Joare un mea wiere vegone, un Sam Bricker wia emma noch doabie, opp de Foarm von sien Voda Goawe to schmiete un Vee to foodre. Säwen lange Joare lang haude see hoat jeoarbeit, een beskje betolt un haude schljachte Utsechte. Daut eene ooda daut aundre Onjleki haud Elias Bricker sien gaunzet Läwe lang vefolcht.

Eenmol wia et en Form von eenen Blitz jekome, daut sien Staul un de Arnt vom Somma vestieed. Noch emol kaum een Schode von eene Wietvolle Koo ooda een Pestilens, dee sien dikjstet Vee met sikj naum. Dan jinkj de Bank scheef, un daut knaupe Toopjespoade Jelt von Joare haud sikj Flichte jenome un wia wajch jefloage.

Bloos de Foarm bleef äwa. Daut wia uk eene oame, Gott velotne Foarm. De kjliene Ritsch, dee eene Jennerazion trigj em Zick-Zack derch de Felda jerant haud, haud sienen Loop jeendat ooda hieed opp to rane, wuaropp et oba nich aunkjemt. De Tautsach bleef, daut et fa de Brickers nich mea doa wia. De Jebieda wiere kjlien un sulle drinjent trajcht jemoakt, un aules toop gauf et wiet un breet kjeene weinja jewenschte Foarm.

Daut wia oba noch nich aules. Elias Bricker siene Famielje haud am behindat. Siene Fru, dee hee aus Halpa befriet haud, wia seit Joare eene bestädichte Badkranke un foddat väl Oppmoakjsomkjeit, gaunz to stell to

bliewe von de Utgowe. Siene Dajchta wiere soo ontalboa, daut hee meist aules spoare must, om an to kjleede, un de junge Mana von de Nobaschoft schiende sea langsam, om am von dise Veautwuatunk to befriee. Daut gauf bloos twee Säns, dän meeden John, de tiedich toom Säajen Spruch jeworde wia, haud Jelt befriet, aus hee docht, om uttofinje, wan et fa emma too lot wia, daut hee eenen Fäla jemoakt haud, un dän roothoajen, driesten, enschlotnen Sam. Twee Säns un bloos eene Wirtschoft. Soo kaum et, daut John, aus daut Ella dän Voda oppem Schelf jelajcht haud, de Foarm oawd; un Sam, wiels nuscht bätret bleef, wort eene toovelessicha, oba oppe dua een utsechtsloosa Loon Oabeida.

De Breeda brochte eenen Owent no eenem entteischenden Oabeitsdach opp de Felda äare Pieed em Staul, aus Sam met eenem luden Schlach met de Fust oppe Waunt vekjind, daut hee met siene Oabeit foadich wia.

"Hast du aul eene niee?" fruach John heiwtänsch. Hee haud aul väl mol jehieet, daut sien Brooda soone Räd muak. Hee wia emma onbesonne. "Hast du een nieet, waut?"

Sam gauf kjeene Auntwuat. Hee aut stell bliewent sien Owentkost un hieed nich eenmol deejanje, dee de Korozh haude, am auntoräde. Aule wiere erleichtat, aus hee siene Talasch väasechtich met eenem Stekj Broot aufwescht, waut doaropp hanweess,

daut hee sien äte beendet haud. Jiedat Uag wia opp aum jerecht, aus hee sienen Stool trigj schoof; dan trock hee siene lange Steewle met Help vom Steewle Häwa ut un schmeet see en de Akj. Waut wia bloos loos met Sam?

"Hee haft een Stekj Holt metjenome," beobacht Annie, de Fru von John Bricker. See stunt vom Desch opp, rand toom Fensta un zield erut. "Hee haft sikj ver de Husdää hanjesat."

"Waut moakt hee?"

"Schnitze."

John rauspeld sikj, eene narweese Aunjewanheit, aus hee sikj Sorje muak. "Daut es em auljemeenen emma iernst, wan Sam schnitze jeit."

"Waut emma daut uk es, hee haft et schljacht," säd Annie. "Du sulst mol noseene, waut loos es."

John äwaläd een Stootskje; dan muak hee de Dää op un jinkj erut.

Hee funk Sam opp de ieeschte Stoop sette, omjäft von eene Mauss von Speena. "Wuafää moakst du daut?" velangd hee, wist oba nich, auf hee eene Auntwuat kjriee wudd ooda nich.

"Dee woare nutzboa senne, om daut Fia aum Morje auntostekje," auntwud Sam, one opptokjikje. "Du kaunst dee oppnäme."

Oba John haud nich daut Jemiet, soo schwind entlote to woare. Hee wia utdrekjlich jekome, om Sam Rotschlääj to jäwe; Rotschlääj, dee dis driesta jinjra Brooda drinjent brukt. Daut schlemste wia, daut hee nich de jerinjste Onunk haud, woo hee daut jäwe sull.

"Wan ekj du wiescht, Sam," woagd hee to saje.

"Daut best du nich."

"Oba wan ekj daut wia," fua hee wieda un gauf nich Acht opp Sam siene knaupe Auntwuat. "Ekj ..."

"Nä, daut wurdscht du nich," auntwud Sam, one sien Schnitze opptohiere. "Wan du ekj wiescht, wurdscht du die aus ekj om diene ieejne Sache kjemre."

Daut wia eene Diedunk opp daut groote Aunhoole, dee de Schepfa John Bricker metjedeelt haud, daut hee sikj bie dise Beleidjunk nich omdreid un Sam one Rot leet. Oba de Erfoarunk es de Jugent schuldich, un John Bricker wia kjeen Maun, dee sikj von eene Flicht trigjtrakje kunn.

"Woo oolt best du, Sam?" fruach hee.

Daut wia eene soo onerwachte Froag, daut Sam oppkijkt un heeflich jenuach auntwud, daut hee 26 Joare oolt wia.

"Doa es Eliza Hoffman. See es veauntwintich," feeld sikj John mootich jenuach väatoschlaje.

Sam schneffeld.

"Daut es Tiet, daut du die aunstrenjst," gauf John to bedenkje. "Wan du nich fa Eliza feelst, kaunst du vielleicht jeemaunden met eene Foarm kjriee."

"Soo aus du," auntwud Sam.

Daut wia too väl fa John. Hee stunt opp, dreid sikj om un trock sikj trigj, soolang aus hee daut noch ierlich kunn.

"Ekj kaun nuscht met am aurfange," säd hee to Annie, aus hee en de Kjääk

trigj kjeed. "Jääjenaun aus een Multia. Soo aus emma."

"Hee mott sikj befrie," säd Annie. "Eliza Hoffman es wieekj to am un see es rikj." Daut klunk, aus daut eene Froag von Millione wia.

"Daut hab ekj am jesajcht," säd John. "Daut es, waut Jieda aundra am fa Moonate jesajcht haft. Oba nä, hee well nich hier. Doa sett hee too nekjsch, wan hee de Schans haft, met eene Mejal aus Eliza to rane. Un äa Papa haft dree Wirtschofte."

Annie stemd voll un gaunz met äarem Ehemau doamet, daut et Sam siene Flicht wia, daut Vemieeje von de Brickers derch eene wool bedochte Ehe to vemiere. Un Sam kunn et doone, wan hee wull, wiels hee one Twiewel de beleefsta junga Maun en de Jemeent wia. Maunchmol, enne Medd von eene rietende Prädicht, aus äare Uage em Jebäd toojeschlote sulle senne, haud Annie schlaue Blekje jeseene, dee unja de schneewitte Metze von de junge Frues opp däm roothoajen Sam rude, daut aul too sechtboare Ziel von äare Aunbädunk. Un unja an gauf et kjeene, dee en äare Aundachte jlieenda wia aus de woolhabende Eliza.

"Hee woat aul goot no väare kome," säd Annie hopninjsvoll.

Bat lot en de Nacht saut Sam ver de Däa un schnitst one optochoole. De Wint blösd opp un de dunkle Schautes von de wieejende Beem bewäajde sikj em Licht vonne Mon am runt, aus soo väle Jespansta von de Unjawelt. Een

schnorjet Licht späld äwa daut Jesecht vom jungen Maun. Kunn et senne, daut hee opp John sien Väaschlach de Dajchta met de wieekje Uage von de woolhabende Vodash von de Jemeent ver sikj oppfald, wäarent hee eene Entscheidunk muak? Ooda wia et Eliza un Tofrädenheit?

De gaunze Wäakj bleef Sam schnorja Wies gaunz stell. Wan hee äwahaupt spruak, wia et to Menno, sien Pieet, daut von Tiet to Tiet met däm Kopp to nekje schiend un sea weis utsach. Owents saut hee met siene Jedanke un eenem Stekj Holt ver de Däa Schwal.

Annie wia erleichtat, aus de Sindach kaum. See haud jenuach Speena fa dän Äwalei von äaren Läwe, erkjläad see. Butadäm wudd de Sindach sechlich waut Velindrunk fa Sam siene Oppräajunk brinje. See wudd de Uage op hoole un selfst seene, en woone Rechtunk de Wint blösd.

Kaum haud Sam sien Freestikj dol jeschlukt, spood hee sikj no bowe en sien Stowe, om siene Sindachs Kjleedunk auntotrakje. Hee wia maklich oppjeräacht; one Twiewel bewust, daut Vondoag een Dach von Entscheidunk senne wudd. Dan naum hee Wuatloos Menno stell utem Staul un muak sikj oppem Wajch to sienem Sabat bie Hammer Creek House.

"Hee woat doahan kome, ea see Freestikj foadich sent," säd Annie, aus see beobacht, woo hee de Gaus delenjd jinkj.

"Un trigj kome, wan wie aule em Bad sent," auntwuad John. "Hee es schraklich dikj met Onkel Christian jewast dise latste poa Sindachs trigj."

"Jo, daut hab ekj uk bemoakjt," säd Annie. "Waut heet daut?"

"Wie motte wachte un seene," säd John.

Seit däm Dach, aun däm Sam Menno toom ieeschten mol bie de Famielje Eby to wiese metjebrocht haud, haud sikj em Hammer Creek House väl veendat. Daut Hus wia to meist tweemol de jewäsne Grootheit vejratat worde, un et gauf nu twee Husdäare, soo daut et to aule Jemiete un Zwakje een dobbeldet Hus wia, one de jeweentliche Tran Waunt vom fausten Muawoakj. En jane Doag, en dee de Architektuare Määjlichkjeite von Haule noch nich em Senn vonne Mensche jekome wia, vebunk sikj Stow met Stow, Schlopstow met Schlopstow un soogoa Hus met Hus met erstaunliche Jemietlichkjeit. Daut niee Poat nand maun daut 'Voda-Hus,' un doa wond de 'Voda' Christian met Nancy un de onbefriede Metjlida von siene Famielje. Hannes, de eenje Joare trigj eene Fru un de Sorj fa eene junge Famielje to sikj jenome haud, wond nu em elren Poat vom Hus; un opp siene Schulre rud de Veautwuatunk von de Foarm.

Daut Rustaunt vom Läwe wia fa de Oole jekome. Christian wia schwak jeworde, un aus hee jinkj, länd hee sikj emma mea opp sienen Stock. Siene Haupt Beschäftjunk bestunt doarenn,

Stunde fa Stunde en sienem grooten Stool opp de Veranda stell to sette. Maunchmol, wan sien Jesecht jespaunt oppdacht un siene Uage staunthauft wiet auf kijekte, wort Nancy Schis äwa daut, waut see dan 'Aunjreff' vom oolen Maun nand. Oba aus Christian en sienen Stool doljeschloage sunk un siene Kjenn opp siene Brost faule leet, haud siene Fru kjeene Angst, wiels see wist, daut hee aun de Vegonenheit docht, aus maun et von eenem normalen oolen Maun erwachte wudd. Daut wia fa Nancy leicht, een Uag opp am to hoole, aus äare Haupt Beschäftjunk em Kjnette lach. Äare Sorj fa Christian behindat en kjeene Wies de Bestendichkjeit un de jenaue Oabeit, met dee de Notels en schwinde Folj opp enaunda tukste.

Sindach wia et aundasch. Dan docht Christian nich aun de Tookunft noch aun de Vegonenheit, sonda intressieed sikj fa de Aunkunft von de Frind fa daut Trafe. Nancy läd äa Kjnettich krakjt soo to Sied un rand en Hopninj von 'Jast' omhää. Äwa de Joare freide sikj de oole Lied emma mea opp dit wääkjlichet Trafe von oole Frind un opp de Jeläajenheite, dee see fa dän Wakjssel von Vetrue un onschuldichet Jepluda boode.

Aus Sam Bricker em Hammer Creek House aunkaum, jinkj hee jlikjtoom toom 'Voda-Hus.' Hee funk de Ebys emma noch biem Freestikj.

"Ach, Sam, oba du best tiedich draun," roopt Lizzie ut, nu eene

oppjewosne Mejal em jugentlichen Ella, voll Läuse un Foaw.

"Best du toom Freestikj jekome?" säd Ben met eenem Lache. Siene kjintliche Freid aun sienem grooten, roothoajen Vada wia to Bewundrunk von eenen veieeden Held jeworde. "Komm, sat die dol bie mie."

Aulsoo naum sikj Sam eenen Tala utem Schaup, schoof sikj biesied Ben un muak sikj een tweedet Freestikj vää. "Hia schmakjt aules soo goot," säd hee. "Soo aus et ut sitt, mott jie eenen zimlich gooden Koch habe."

"Becky es onse Kjääkjsche," säd Nancy un docht, dat Sam opp Nies aunjewäse wia.

Lizzie kjichad. "Ekj jleew du weetst dat," fuscheld see to Sam. "Du hast dat opp fliet jesajcht. Du best een toaga Jung."

Nancy spezt de Uare. See sach, dat Becky dän Desch haustich veleet, one Uasoak dat see seene kunn, un see bemoakjt, dat Sam siene Uage opp sienem Tala behilt. See velangd to weete, wuarom Lizzie lache must.

"Nuscht," antwuaad Lizzie, nich one Besorchnis.

"Du hast et nich ut dienem Dumen jesajcht," säd Nancy. "Rut met dat!"

Von eene kjintliche Erfoarunk met Kjarschte, Schwäwel un Oppwausche haud Lizzie de Haupt Frommheit von Jehuarsom jeliheet. See sach Sam vezeient aun un plauzt erut, "Hee mucht, dat Becky root opp de Backe woat."

Nancy grunst. "Daut es Äakjelhauff, woo de domme Ebys sikj teische," säd see. "De oame Susie es uk soo jerant. See denkjt aun disen fulen, groot feelent Josiah Schneider, bat see am doatoo jebrocht haft, äa to befrie. Hee woat am niemols to eenem gooden Maun moake, niemols."

"Oba Sam es nich ful ooda groot feelent," woagd Christian, dee sikj nich freid, dat siene Fru aul de Dommheit, dee see bejäajend, aun de Dää von de Ebys stald. "Becky es zimlich schlau, wan see Sam erwischt."

"Daut hast du mol rajcht jesajcht," antwuat Nancy waut oppjeräacht. "Oba see mott nich äare Metz fa aum oppschmäare. Hee es jenome."

De roothoaja junga Maun opp de aundre Sied vom Desch hoof dän Blekj vom Tala un kjikjt siene Taunte erstaunt aun. "Jenome, sie ekj?" fruach hee. "Un wää haft mie woll jenome?"

"Eliza Hoffman," antwuaad Nancy gaunz friemootich. "Aä Papa sajcht, dat hee äa de baste Foarm jäwe woat, dee hee aun däm Dach haft, aun däm see sikj met Sam Bricker toopschlitt."

"Oba -"

"Un ekj säd am, hee kunn de Papiere foadich moake," fua Nancy wieda, one uk bloos Sam siene Proow fa Wadastaunt to erkjane. "Ekj säd 'Sam es een Bricker. Hee es kjeen Glomskopp.'"

Opp disem Tietpunkt entscheid Christian, dat et Tiet wia, dat Teema to wakjsle. Hee schoof sienem Tala un sienem Stool trigj, stelpt disen en

eenem jefädlichen Winkjel opp de Hinjabeen un stuak siene Dumen maklich en de Oarme von siene Wast. "Ekj hab nojedocht," funk hee aun.

Aus emma kijkt hee met eenen narweesen Blekj to Nancy un funk wada met jratre Sechaheit aun. "Ekj hab foaken aun disen Dach jedocht, aus wie dän Kjrigh haude, de Rewoluzion ooda woo see et nane," säd hee. "Daut wundat mie, daut dise Soldote mie nuscht jedone habe. See wiere soo verekjt."

"Wiels du nich kjamfe wulst?" schluach Benjamin vää, schaftich, sienen Voda en eene nodenkjende Stemmunk to finje.

"See dochte, ekj wia fa Enjlaunt," säd Christian.

"Un du wiescht fa Enjlaunt, nich?" fruach Sam.

Een freelichet Finkle daunzt en de Uage vom oolen Maun. "Ach, du weetst, daut es en de Rääjle, daut wie nich kjamfe," säd hee. "Mennonite to senne, haft ons von väl jerat."

Sam säd daut wia eene sea nutzboare Rääjel, de 'eefache' Mensche to erlaube, met däm Fient von äaren Launt to metfeele un see jlikj tiedich ver Vefoljunk aus Verodasch to beschutze. Eene sea praktische Rääjel, un Christian stemd to.

Doa kunn kjeen Twiewel senne aun daut Metjefeel vom oolen Maun met de Aunhenja Partei. Aun jiedren Dach von sien Läwe dankt hee Gott fa Enjlaunt un de Enjlenda. Daut gauf eene Tiet, en dee sien Grootvoda am aus Kjint

opp de Kneee naum un am Jeschichte äwa de dunkle Doag von de relijeese Vefoljunk en Europa vetald. Woare Jeschichte wiere see uk; soone Jeschichte, aus see bloos deejanje vetale kunne, dee see derchjeläft haude.

Sien Grootvoda, de oola Theodorus Eby, wia von Celtische Häakunft, wort en Nuad Italien jebuar un waundad aus Kjint derch de kole Boaj von de Schweiz, een Flichtlinj, must Noot un Älent liede, un de Liere von siene Vodasch to velote un to framde Liere tootostemme. Daut wia William Penn, een Frieheits leewenda Enjlenda, dee am frie jemoakt haud. Enjlische Schöp, dee met Enjlischen Golt jekoft wiere, haude am one Jelt un one Pries no eenem nieen Enjlaunt jantsied vom Mää jebrocht. Hia haud een Enjlischet Parlament erkjläad, daut hee een eefachet Läwe fiere kunn, hia en jiedat Jerecht sull sien Jo, Jo senne, sien Nä, Nä, un hia wudd em Kjrighs Faul aundre Henj sien Jewää haundle un hee brukt daut vebodne Dinkj nich beriere.

Nancy hieed bloos auljemeen to. Christian siene Räd intressieed äa nich. Wan hee kjeene wilde Plons fa siene un äare Tookunft schmäd, dan wia et secha, daut hee de begrowne Vegonenheit utgroof un veharlicht, wäarent see entschlote wia, gaunz en un fa de Jääjenwuat to Läwe. Äwa daut Somme von de Stemme hieed see daut langsame, eenteeniche Tikje von de Ua. Daut wia aul lot!

"Ekj froag mie, woo lang jie hia sette wudde, wan ekj junt lote wudd," säd see oppjeräacht. "Un wuaräwa hast du äwahaupt to råde? Dise Doag sent aul lang vebie, un see kome uk nich wada, hop ekj. Oba daut Teetich mott jespeelt un daut Läwes Meddel wajch jeriemt woare. Komm, Becky, moak nich soo langsam."

Jehuarsom funk Becky aun, de Talasch tooptostale, un Lizzie hold daut Komkje erut, wäarent Nancy de Mana ut de Kjääkj opp de 'Stoop' dreef.

Eene soone Unjabräakjunk stieed selden de Denkj Rechtunk von Christian. "Wie weete nich, woo et senne wudd, wan noch een Kjrich kome wudd," fua hee wieda, aus hee wada een Stool jefunge haud. Maun must sikj doaraun Denkje, daut de Mennonite äaren Vespräakje, von Jewäare befriet to woare, von de Enjlenda jekjrääje haude. Hee fercht, de Veenichte Staute kunne äaren Rajcht jeltend moake, eenen Vetrach aun dän see nich bedeelicht jewast wiere, to vejäte. Daut wia derchut mäajlich, daut de 'eenfache' Lied en de komende Doag jedwunge senne wudde, Jewäare to droage, om de niee Republikj to veteidje.

"Un wan doch?" fruach Ben besorcht.

"Ekj weet nich," auntuwad de Voda. "See kunne onse Foarme wajch näme. Wie kunne soogoa em Jefenkjniskome. Soldote kjemre sikj nich doaram, waut äare Relijion es. See welle bloos, daut see kjamfe." Een deepa Seifza entjinkj däm oolen Maun bie dise

Wieed von schlachte Oninj. Hee kunn soo maunche Jeschicht von vezoachte Vefoljunk vetale, dee hee wäarent de jinjste Rewoluzion met sienen Frint troff, wiels see sikj jewäat haude, de Enjlenda ut Nie Enjlaunt to vedriewe. Eene Wolkj vom Mestruue honk noch äwa de Mennonite.

"Un doawäajen hast du Lost no Kanada to gone?" fruach Ben.

Kanada wia daut Zaubu Wuat, daut Christian sien vewalkjtet Jesecht toom Schiene brocht. Doa wiere de Spaunsels von de Sklowen vebroake, un doa kunne de Mensche no däm Diktat von äaren Jewesse frie wone. Enjlenda haude sikj en de Vegonenheit met de Mennonite Frind jemoakt; wudde dit en de Tookunft wada doone.

"Oba du kaunst nich gone," säd Sam un runzelt onbewust de Stiern en Rechtunk von de Kjääkj. Daut wia nich uttohoole to denkje, daut eene Frieheits leewende Seel aus dee von Christian en soone älende Sklowarie aun siene ieejne Fru jehoole woare must.

"Nä, ekj kaun nich gone," säd de oola Maun vezoacht. "Wan eene Fru daut nich deit, dan kjemt de Maun werkjlich nich wieda. Oba wan ekj noch jung un nich befriet wia -"

"Du wurscht gone?"

"Jo, ekj wudd gone. Ekj hop, du woascht eenen Dach gone, Ben. Ekj muht, daut du eenen Dach Prädja en Kanada woascht."

Ben leet dän Kopp henje. Hee wull kjeen Prädja senne; oba om sienem Voda to jefaule, säd hee, "Veleicht."

Dan dreid hee sikj no Sam un säd met eenmol, "Wuarom jeist du nich?"

Nu wia Sam aune Rieej ommaklich uttoseene. "Ekj!" roopt hee ut. "Ach, ekj sie nich väl Wieet."

"Nich väl Wieet!" säd Ben. "Na, du best groosoatich!" Un sien Jesecht dacht met de Bewundrunk fa sienen Held opp.

Oba daut jleewd Sam nich. "Ekj sie nich soo reesch aus de Ebys," säd hee. "Petrus kaun prädje, un Hannes lieet goot, un Ben es met sienem Buak liere aul wiet jekome."

"Un du, Sam?" fruach Christian, schaftich äwa dise Low von de Ebys en de Lippe von eenen Sprot von de Famielje Bricker. "Best du äwahaupt nich goot?"

Sam jleewd daut en disem Moment sechalich nich. "Daut es daut Schekjsol," säd hee. "Ekj kaun nuscht aus eene Gurkj vom Boddem senne, aus ekj et eenmol en eenem Buak jeläst hab."

"Eene *Cucumber*, meenst du," lacht Ben, wuaropp Sam noch dolla doljeschloage utsach, bat Christian aum oppmuntad, opp de Schulre klopt un säd, et wia eendoont, auf et eene Gurkje ooda irjenteen Jreens wia, kjeena kunn nich saje, woo väl et Wieet wia, bat et riep wia. "Un doa es noch lang Tiet, bat du dän Dach hinja die hast, Sam. Doa es noch lang Tiet, bat see de Arnt enbrinje."

Daut wia kjeen jweenlichet Trafe, daut aun disem Dach em Hammer Creek House staut funk. Daut

Owentmol kaum, aus Christian säd, bloos, "Eenmol en soo väl Mol," oba aus et soowiet wia, wia met Sechaheit eene groote Aunsaumlunk von Pieed runt om de Eby Foarm faust jebunge. De Bischof prädicht emma bie dise jenstje Jeläajenheit; un seit dree un mea Joare wia de Bischof kjeen aundra aus Petrus Eby, de elsta Sän von de Famielje, dee opp de Hammer Creek Foarm oppjeweisse wia.

Aule kaume tojlikj schiend et, un to de faust jesade Tiet wia de gaunze Stow em Hus von Hannes jefelt. De Mana streemde to eene Sied, de Frues to de aundre, met eenem dietelja Gank doatweschen; wäarent Petrus un aule aundre Prädjasch en eene fastliche Rieej de Jemeent jäajenäwa saute. Eene Feelunk von leaforcht harscht.

Eliza Hoffman saut opp de Sette, dee fa de onbefriede Frues bereet wiere. Kjeena haud aun äarem Kjeet un äarem Aunseene jedocht, daut see de rikste Roarm en de Jemeent wia oawe wudd. Äare kjliene witte Musselin Haube unjascheet sikj nich von de aundre. Äare Benja wiere kjeen beskje lenja. Äa Kjeet wia no dämselfwen Mosta jeschnäde aus daut von äare Frind. Äare Schoo, soo aus de aundre, wiere ut Rint Lada.

Un doch flautad un schluach Eliza äa kjlienet Hoat aus kjeen aundret von de Mejales em Rum. Äare saunfte Uage waundade wieda to däm Deel vonne Stow, en däm Sam Bricker sein rooda Kopp oppfoll. De Tautsach wia, daut Eliza daut harliche Jefeel erläwd, toom

ieeschte mol veleeft to senne, un soo veleeft wia see jeworde, daut et nie en äaren kjlienen dommen Kopp en drenjd, to froage, auf de Määjlichkheit bestunt, daut äare Leew beantwuat wort ooda nich.

"Haft Sam Bricker nich de schmokste Hoa?" fuscheld see Becky Eby to, dee biesied äa saut.

Becky erkjläad, daut de Foaw äa nich jefoll. "Daut bediet Stemmunk," säd see.

"Un soone scheene brune Uage, wan hee die aunkjikjt," fua de Betrofne wieda, one Becky äare Auntwuat opp äare verhääje Froag to bemoakje.

Becky wist, waut fa wieekje brune Uage Sam haud, aus hee äa aunkjikjt, oba see docht daut soone weltliche Unjaräd hoole em vondoagschen Trafe nich aunjemäte wia, un see gauf nich Auntwuat. See vesocht, aule Jedanke aun Sam un aule aundre weltliche Dinja von äare Jedanke to vebaune, wäarent see äare Oppmoakjsomkheit opp jettlich Dinja zield. Sea fromm vetrock see äa Jesecht en äare Henj, aus see em Jebäd kjneed. Oba emma un emma wada kaum äa em Denkj Sam siene kjliene Räd aum Freestikjs Desch. Un aus see kaum aum weinichsten erwacht haud, blitz ver äare Uage dän bediedendet Blekj opp, dän hee opp äa jeschote haud. Kjikjt Sam Eliza uk soo aun, fruach see sikj? Wia et bloos eene kjliene, bediedungslose Sach, dee hee haud?

De Tiet fa de Prädicht wia jekome. Aun de Doag, aus daut Owentmol

jehoole wort, wort de Haupt Prädicht emma vom Bischof jehoole, oba met eenem Väadrach von eenen aundren Prädja enjeleit. Daut Teema wia omfotent jenuach un deeld met de gaunze Rieej von de Bibel Jeschichte von Adam bat en de Joahundate enenn, wuabie de Schwoa Punkte opp de Väakome un Profezeiunge lage, dee opp daut Tweede Kome weese.

Aun disem Morje brocht de ieeschte Prädicht de Biblische Jeschicht bat de Tiet von Moses. Daut lach aun Petrus Eby, dee von disem Punkt opptonäme un bat to Jeburt Christi, siene Woakje oppe leed un sienem latsten Liede un Doot wieda to brinje. Soo oolt de Jeschicht uk wia, dän Toohorcha muak daut nich meed, see von Petrus goot berät to hier. Aus hee oppstunt, leete aule Jeruzh en eene meist Weedoaghaupte Hopninj no. No eenem frintlichen Gruss fua hee met de Heilje Jeschicht wieda. Schrett fa Schrett jinkj hee wieda, beschreef, erkjläad, bilt un bestädicht siene Punkta, wäarent hee met miere Dote ut de Heilje Schreff wieda fua.

Mea un mea woamd hee sikj fa sien Teema opp; un, wan unja vollem Einfluss, bewäajd sikj siene Räd aus een deepa Stroom, dee one Unjabräakjunk, groosoatich, un majestätisch dän Ozean delenjd rold. Aum leeftolichsten schildad hee de Dote vom Liede von Christus en de latste Doag oppe leed; daut Bilt en Gethsemane; de schlopende Jinja; daut Loarm un Jetoob, daut de Stell vonne

Nacht derchbruak, aus de bewaufnete Mana kaume, om am wajch to hole. Dan jinkj hee wieda met de Dote ver de judische un reemische Jerechte; de Veläajenheit von Pontius Pilatus un siene fruchtloose Proowe, Jesus to rade; de Bootschoft, dee siene Fru Pilatus schekjt; sien latsta Utwajch, aus hee de Jude leet tweschen Jesus un Barabbas wäle. Dan fua hee to daut Schriee von de oppjehetste Menj, dee siene Veualdeelunk utspruak; de truaricha Zuch langsam opp Golgotha; de Väabereedunk, daut furchtboaret Uadeel un de Hanrechtunk. Schlieslich kaum hee to de latste Haundlunk en de Jeschicht vom Heilant vonne Mensche, dee tweschen Himmel un leed jenoagelt wort. Met utjedrieejde Leppe en Doodes Kjwäle, roopt hee toom Voda, om siene grausome Tualeidasch to vejäwe, wäarent de Himmel sikj vedunkeld, de leed bäbd un de Elemente scheddade, un daut rumeld un blitz aus Zeij von de Gottheit, dee de Welt nich wieet wia.

Aul dit stald Petrus Eby soo dietlich han, daut hee meist em Teema veluare wort. Aus hee foadich wia, stunt hee ver siene Toohorcha met Trone, dee siene Bake dolrande. Sien Jesecht jliecejd, aus hee met oppjehowne Henj de busfoadiche Sindasch weess, aus toom Foot von eenen sechtboaren Kjriez.

Daut gauf noanich een Opprua, kjeene lude Väastalunk von Jefeel, bloos daut deepe Aunschwale von een kontrollieeda Jefeel, een saunftet

Trakje aum Hoat un de fausta Entschluss, wieet to senne vom grooten Opfa. De Heilje Elemente worde wiedajejäft un jenome met väl nie moake von de Enweiunk.

Daut Owentmol Gottesdeenst wia emma von eenem Zerremonie von Foot wausche bejleit. Disem Jebruck, foljde de Mennonite von Tiet to Tiet relijees en de Äwazeijunk, daut de Har dit soo wool derch Väabilt aus uk derch Aunwiesunk jeliheet haud. Hee deed daut doamet siene Jinja met Sechaheit wiste, daut Hee et erwacht daut et buakstäwlich en Kraft jesat woare sull. Deemootich aus sien Har, wosch jieda Maun de Feet von eenen Brooda, un wosch jiede Fru dee von eene Sesta. Wada wort de kjliene Grupp von Kjriste kloa jemoakt, daut see eene Famielje em Har wiere un daut deejanja, dee de Jratsta unja an senne wull, de Deena von aule senne must.

Daut Gottesdeenst vebie, kaum daut Owentkost aun de Dach Ordnunk. Väle jinje no Hus un naume eene Grupp von Frind met; oba de Zol, dee sikj em Hammer Creek House toom äte dolsad, entspruak nich däm vondoagschen Gloowe. De Frues wiere dän jratsten Deel vom Nomeddach doamet drock, de Descha to dakje un Teetich to speele. Daut kaum uk kjeenem em Senn, daut äare Beachtunk vom Dach vom Har to wensche äwrich leet.

Annie hilt de Uage op, om irjent eene Diedunk opp Sam siene Jesennunk jäajenäwa de Hoffman Mejal to seene, dee met äare Elre toom Owentkost

jebläwe wia. Eliza wia sea behelplich en de Kjääkj. See vetald uk väl; see vetald de vesaumelde Frues aul de wundaboare Dinja, dee äa Voda fa äaren Ehmaun doone wull, un see schämd Annie met äare kjliene Oppmoakjsomkjeit un Nofroage äwa Sam. Oba doa saut Sam, omjäwe von eene Grupp von Mana, gaunz onbeendrukt von Eliza un de Hoffmans. Annie wia vewert, säd oba nuscht. Äa junga Schwoaga wia een Rotsel, daut see niemols leese wudd.

Aus emma, bleef Sam toom Owentkost em "Voda-Hus." Lota saut hee met Christian opp de 'Stoop' un räd bat et dunkel wort. Kjeena haud jeemols de Froag jestalt wuarom Sam soo väl met sienem Onkel råde sull. Oba Nancy äaren Vedocht wort wäarent däm Dach jewakjt, un see beschloot to unjasieekje, waut de sea onnatieedliche Frintlichkjeit hilt. Doarom jinkj see plazlich to de 'Stoop.'

"Wuarom, Sam," roopt see met groote Äwarauschunk, "Best du noch emma hia? Diene Lied woare wundre, wuarom du soo lot no Hus kjemst."

"Daut es noch nich dunkel," auntwuad Sam. "Vollmon vondoag Nacht."

"Oba daut es lot, meist aul näajen Ua."

Sam lacht un fruach, auf see am no Hus schekje wull.

"Ach, nä, nich soo genau," säd Nancy. "Du kaunst soo lang bliewe, aus jeeenlich, oba Christian mott en sien Bad." See pakt dän oolen Maun aum

Alboage un drenjd am saunft, oba faust optostone.

Christian jinkj bloos wada wellich.

Oba Nancy äwaläd sikj daut dan aundasch, daut Väärajcht von eene Frau. See schoof Christian opp sienen Stool trigj un velangd to weete, wuaräwa de beid Mana jefuschelt haude. De gaunze Tiet glotst see Sam hoat aun.

De junga Maun gauf äa kjeene Auntwuat.

"Waut es daut?" wadahold see un dreid sikj no Christian.

De oola Maun haud nich dän moralischen Moot, sikj jäajen äa to wäare. "Wie habe nich jefuschelt," stomad hee. "Wia habe bloos jerät."

"Daut es et, waut ekj weete mucht, waut du jesajcht hast," säd Nancy un naum Christian sien Oarm, om am aun äare Krauft to denkje.

Christian kijkt Sam froagent aun.

"Saj äa daut," säd Sam vezoacht.

"Ekj wia bejeistat," fua de oola Maun wieda un jewonn met jiedat wadaholde Wuat selfst Vetrue. "Ekj wia bejeistat, daut Sam et en sienem Kopp haft, no Kanada to gone."

"Soo!" säd Nancy un spezt daut Mul, daut bekaunt gauf von eenen grulich dollen Wadastaunt. "Un wan welst du gone, Sam?"

"Bat toom Farjoa," auntwuad de tookjinfliche Utwaundra.

"Sam Bricker, du best verekjt!" blood Nancy. "Du motst et von de Hallmans jenome habe, wiels de Brickers nich

soo sent. Un wää woat die daut Jelt jäwe?"

"Daut woat kome," auntuwad Sam opp eene hechst oppreizende un onbestemde Wies.

"Nu, du brukst nich hia doano sieekje," schmeest Nancy am aun. "Du woascht hia kjeent kjrree."

Sam wort root. Hee haud meist de Beharschunk veluare. Hee recht sikj stolt opp un säd, hee wia nich jekome, om äa fa Help to froage, wudd et nich froage, wan hee uk hungad.

"Oba Christian -"

"Hee uk nich," säd Sam to Nancy äare groote Velindrunk.

Nancy sach, daut see nich wieda kaum. Sam wia soo ieejensennich, daut hee nich von aundre jedräwe woare kunn. Aulsoo endad see äare Lest un vesocht, am doatoo to brinje, äwa äare ieejne Plons fa siene Tookunft notodenkje. See erinnad am doaraun, daut en eenem sea priewauten Jespräakj met Eliza Hoffman äa Voda -

"Daut moakt mie nuscht ut," schmeest de hoatnakicha Kjeedel en.

"Oba Sam, du kunst et uk doone," säd de aunhoolende Nancy. "Dan kaunst du dän Äwalei von dien Läwe gaunz ruich aungone. Un Eliza es eene nate Mejal, doa sie ekj mie secha."

Oba daut jleewd Sam nich. Hee wull kjeene Fru met eenem soo 'vebuzhaden' Kopp aus Eliza.

"See woat et kjame, wan du äa hast, Sam," säd Nancy nom lote no met eene jewesse Äwazeijunk. "See woat aules fa die doone."

"Woat see äaren Unjarock uk huach trakje, dee de gaunze Tiet een beskje ut kijikt?" fruach Sam, one daut aum jerinjsten vesieekje, sienen Spott to veborje. "Nä, ekj well äa un de Foarm von äaren Voda nich."

Oba Nancy wia Jääajenaun. "Wan du nich fa Eliza feelst, kunn ekj veleicht jeemaunt met eene Foarm finje," schluach see vää.

"Ekj well see nich," wia Sam siene fauste Auntuwat.

"Hee haft sikj eene selfst utjesocht," gauf Christian Eby erut. Hee fercht, daut Sam no Nancy äare Froage sikj erjäwe kunn, aus hee et aum Enj emma selfst deed.

Nancy kijikt to Christian un dan wada to Sam. See wist aun äare Jesechta, daut see de Woarheit jehieet haud. "Un haft see daut Jelt?" wia see soo driest no to froage.

"Nich vâl," säd Sam, "daut es Becky!"

"Becky! Waut uk emma!"

"Un wie woare ons dise Nacht noch enrechte."

Nancy äa Jesecht wort schwuat aus eene Jewitta Wolkj. "Nä, daut woascht du nich!" blood see. "Becky es em Bad. Nu weetst du daut."

Christian feeld sikj met eenmol von de Schulre jepakt un von sienem Stool jeräte. "Go met dienem verekjten Onsenn to Bad," hieed hee siene Fru met eene Stemm saje, dee Wutt äwa de witte Hett verod. "Un du, Sam, nu, ekj hab noch kjeenem no Hus jeschekjt, aulsoo kaunst du hia sette, aus ekj die

verhää säd, soolang aus du kaunst. Ekj wensch die eene goode Nacht."

En weinje Uageblekje gauf et Tieekjen von een tusjen Kjrigh hinja de jeschlotne Dää. Sam wundad nu auf hee Becky dise Nacht noch to seene kjriee wudd. Troztdäm saut hee un wacht.

Daut wia nich onbedient, waut hee von Christian velangt haud, aus see em Schemma vom Heiljen Dach toop saute. Hee haud gotlich am jefroacht aus hee met Becky Kjast moake kunn. Nodäm hee de Toosaj von äaren Väaminda jekjrääje haud, must hee Becky aus näakjste selfst froage. Wan see wellich wia, haud hee daut Väarajcht, de eensja Rajcht eenen bestemden Leefsta to jeniessse. Hee kunn de Mejal aun eenem Sindach Nomeddach to eene Foat metnäme, uk eenmol en de Wääkj met äa 'Toopsette' un korte Breew schriewe, en dänen hee von siene Leew schriewe kunn, soo foaken aus et am tweschen de Settunge wichtich wia.

Daut 'Toopsette' wia een besonda jlejklichra Trafe. Natieedlich sull man unja soo flietje Lied nich doaraun denkje, daut de kostboare Oabeit Stunde vom Dach de Vejeltunk un däm Kurren von de Leefste jewidmet senne sull. Wan Leefste kurren muste, must dit opp de Koste von äaren Schlop gone. Biem Schemma begauf sikj de veleewda Junga Maun, meed von Jliet oba nich vom Hoat, toom Hus von siene scheenste Mejal, un wan sikj äare gaunze Famielje väasechtich

triggjetrocke haud, saute see beid auleen enne Wonstow un kjikjte sikj leeftolich aun, un funge eene Unjahoolunk aun äwa de Arnt un daut Wada.

Daut Jespräakj Teema wia onwichtich. Waut tald, wiere de deepe, deepe Seifza un daut lange Frintel, dee de Sauz betoonde un eenen Rikjdom aun Bediedunge väabrocht, dee jeweenlich nich met de eenfache Wieed en Vebinjunk jebrocht worde. Soo wudd de Tiet derch aules onbemoakjt vegone, bat daut plaupre von een vebruktet Taulchlicht, ooda daut kjreie von irjenteen schenteljen Hon an aun däm väastonende Dach met siene ontalboare Oppgowe denkje muak.

Dan stool sikj de Beleefta em muzhajen Licht no Hus, un de gaunze Wääkj äwa wia daut Läwe fa am een groosoatichet, seetet Leet, jefelt met froet Denkje un Hopninj. Von wiet auf jeseene, wia daut 'Toopsette' eene Kwol, dee kaum tweemol en deeselwje Wääkj jeliet woare kunn; oba daut wia daut eensje Väakome von eenen aundasch lankwielichet Doasenne, een maklichet Scheengone, daut et Lankwiel vom Läwe holp to dulde.

Noch emma saut Sam un wacht.

Nancy leet äaren Ehemauun nich toch en daut Priewautrum von äare Schlopstow; see schleepe enne Stowe ver de Kjääkj. Dan wia et wada stell.

Plazlich gauf et een Jeruzh. En siene domme Leew sprunk de bezaubada Sam to däm Entschluss, daut et Becky senne must, dee de Trap erauf kaum.

Hee wull de Dää opmoake un äa en de Kjääkj trafe; oba Nancy haud dise Dää toojeschlote; un wää wia hee, daut hee aun näme sull, op to moake, waut Nancy jeschlote haud? Hee hieed to, oba aules wia wada stell. Emmahan wia et bloos siene domme Väastalunk, dee hee hieed.

Eene haulwe Stund lenja saut de enteischta Leefsta opp de 'Stoop,' han un hää jeräte tweschen faulsche Hopninj un Vetwiewlunk. Dan gauf hee to, sikj aunjeschmää to habe. Daut loond sikj nich. Becky kaum nich. Doa bleef nuscht aundret äwa, aus no Hus to gone.

Met henjendem Kopp un henjendem Hoat jinkj Sam opp däm Staul opptoo, wua am sien truet Pieet wacht. Oba aus hee om de Akj vom Hus buach, kaum hee met eenmol de Mon jääjenäwa. Dee wia groot un runt un root; un dee lacht soo äwa am, aus et siene Taunte Nancy woomääjlich jrod deed. Daut wudde uk aule aundre, wan see de Jeschicht aum Morje hieede. Veleicht soogoa Becky.

"Sam!"

Hee hilt haustich opp. Daut wia eene Frues Stem, Becky äare, wan hee siene Uare true kunn. Hee kijikt genau en de Rechtunk, von wua dee kaum. Doa saut see toopjerolt en de Akj von eene kjliene Benkj unja däm Aupel Boom, Becky selfst, un kjeen Fäla. Un see lacht uk!

"Woo best du hia hää jekome?" roopt Sam, noch mea äwarauscht aus schaftich.

Äare Auntwuat wia sea eenfach. Christian haud äa jesajcht, see sull doa opp Sam wachte. See fruach am, waut aum soo lang jechoole haud.

Sam kjichad. Hee drekjt siene groote maunsoatje Jestault en de kjliene Sett biesied de Mejal un funk aun to fuschle. See muste väasechtich senne, om daut Schlope von äare Taunte Nancy nich to stiere, säd hee. Butadäm haud hee waut sea wichtjet to saje un hee wull nich, daut jeemaunt aundra et hieed.

Becky lacht wada, ditmol waut narwees.

Sam wia nich en de Konst vom Leew Späle jeeeft, oba hee wist jenuach, om sienen Oarm om de Hinja Sied von de Benkj to jlitsche un de Mejal faust to hoole. Daut wia bekaunt, daut Mejales unja soone Omstende doavon rande, un Moonate lota wort de Jeschicht en säwen Forme bie Drasch- un Dakj Biee em gaunzen Launt vetalt un no vetalt. Hee wudd siene Frind kjeene Jelääjenheit jäwe, opp siene Kost to spose.

Sam fuscheld äa sien Jeheemnis. Hee wia äa goot. Hee wull see free. Hee wudd niemols jeemaunden free, wan see am aufsäd.

Becky gauf kjeene Auntwuad. See lacht nich eenmol. See wull Eliza Hoffman väaschlone, oba äare Tung kjleewd aum Mulbän, un eene Schwolst bilt sikj en äaren Hauls.

Sam vetald äa siene Plons. Hee haud kjeene Foarm un hee haud weinich Jelt, oba hee haud eene groosoatige Idee. Em Farjoa wudd

hee no Kanada gone, wuahan aundre von äare Lied verhää jegone wiere. Hee wudd wieda em Launt no benne väadrinje, wua daut Launt bilja wia, un doa wudd hee een bescheidet Hus bue, hopt hee. Hee erinnad äa aun de Jefoare, de Eensomkjeit un de Oabeit, dee et bediede wudd, met bloos stelle Beem un julende Wilw fa Nobasch un Felt un Fluss de eensje Hopninj opp Noarunk. Wia see reed, met am to gone? Intressieed see sikj jenuach fa am, om daut Opfa to moake?

Fa Auntwuat leet Becky äaren Kopp opp Sam siene breede Schulre sinkje, un saunft, sea saunft, ut Angst, äare Taunte to stiere, säd see am, daut see reed wia, met am opp de gaunze Welt to gone. "Met die un Menno," säd see, "Ekj sie jlekjlich."

Bat lot en de Nacht saute de Leewende un fuschelde, wäarent de groote Mon opp an stroid un äare jlekjliche Jesechta bedacht. leescht aus de Mon anfunk to veblause, docht Sam aun Menno un aun Tus. Hee wull met Becky 'Toopsette,' un wan hee eene Utlaj fa sien han un hää bruk, funk hee et en de zimlich onjnädiche Erlaubnis von siene Taunte, "so lang aus du kaunst" to bliewe.

De Mondach Morje bruak en, Becky wia jweenlich toieescht opp, oba vondoag wia Nancy en de Kjääkj ver äa, haulf aunjetrocke un kromd derch de Schaups.

"Wua es de Schwäwel, Becky?" fruach see, one opp to seene, "Un de Melasse. Es et nich opp däm Wanikj?"

"Stemt waut nich?" fruach Becky besorcht.

"Christian es vondoag Morje nich soo goot," wia de Auntwuat. "Hee haft en de Nacht väl romjeoakat."

"Wua haft hee de Weedoag?" fruach Becky besorcht.

"Kjeen Uat. Hee es aulawääjes krank."

"Veleicht hab wie am waka jehoole," säd Becky un äare Stemm wia voll Trua. "Wie habe vesocht, ruich to bliewe, un ekj sie boaft jegone, om em Hus kome, oba -"

Nancy dreid sikj haustich om un spruak ut Äwarauschunk un Nieschia, dee see feeld, en eene eensje Silb ut. "Huh?"

"Sam säd, du kunst waka senne," woagd Becky daut to erkjläare.

"Dan habe jie Twee junt 'enjewont'?"

Becky erkjand daut aun.

"Wuavon?"

"Unja däm Aupel Boom," auntwud Becky. "Wie habe et aul vesproake."

"Un em Farjoa jeist du no Kanada, denkst du?" Becky nekjt metem Kopp.

"Nä, daut woascht du nich!" säd Nancy dan, witt ut Wutt. See murmeld waut äwa de väl Zol von 'daumelje' Mensche, met dänen äa Loos besat wia, un see jinkj haustich to de Schlop Stow Dää, one aun Schwäwel un Molassich to denkje.

Kapitel 3

Aus Sam Bricker aum näakjsten Dach to Meddach met eene Sense äwa de Schulre vom Felt enenn kaum, sunk hee Lostvoll.

Annie bejäajend am bie de Pomp ver de Kjääkjedää. "Du motst die goot feele, Sam," säd see, zimlich rotloos, disen jungen Schwoaga ver äa to vestone. Ekj un John hieede, aus du lot no Hus kaumst. Bat vea Ua hautst du Menno noch nich em Staul."

Sam hieed opp to sinje, somd oba de Mellodie bat toom Enj vom Varzh. Hee frinteld weetent un oajad Annie doaderch. "Du hast et uk nich jedone," stottad see, "Ekj kaun et derch de Heena bewiese."

Sam lacht lutloos un drunk eenen grooten Schluck Wota. Aus hee daut Zin Kuffel wada opp dän Noagel jehenjt haud, säd hee, "Waut wurscht du denkje, Annie, wan ekj die saje wudd, daut ekj mie enjewont hab?"

"Beruij die," sad Annie fuaz, de Hopninj von Norechte velindad en jewesse Mauss de Hett von äare Meenunk. "Kaun daut werkjlich senne? Ekj docht, et wia veleicht soo."

"Jo," gauf Sam to, "daut wia et, un bat aum näakjsten Sindach kaun et nich mea schwind jenuach gone."

Nu must Annie lache. Sam wia soon driesta junga Maun, daut see sikj äwa de Bejeistrunk von siene Leew Vejnieceje must. See erinnad am doaraun, daut see emma jesajcht haud,

wan de groote Liedenschoft am troff, wudd see aum hoat trafe.

En disem jlekjlichen Moment kaum John met siene Sense biem Puat aun, un Annie velua kjeene Tiet, am de Nieickjeite to vetale. "Du hautst rajcht, John," säd see. "Boolt woat ons Sam sikj befrie. Dan kaunst du no eenem nieen Halpe sieekje."

"Oho!" schrieech John met Freid. "Un woone Foarm woascht du kjrie?" Hee jeef too, daut hee kjeene Onunk haud, aus hee dee muak, daut siene Profezeiunk wäajen Sam to eene soo tiedje Erfellunk fäich wia.

"Miene Foarm es en Kanada," auntwud Sam. "Em Farjoa woa ekj doahan gone, om dee to finje." Hee scheen sikj Rotselhauft doaräwa to freie.

"En Kanada!" roopt John ut.

Annie haud kjeene Wieed, om äare Erstaune uttodrekje. See stunt doa un glotst Sam aun, aus see twieweld aun siene jeistliche Jesuntheit.

"Daut hast du von Christian Eby," säd John.

Sam erkjand am daut, emma noch met disem frooen Frintel opp sien Jesecht.

"Oba woat see no Kanada gone?" fruach Annie. "Hast du äa daut aul jesajcht?"

Sam sien Jesecht wia voll Onheil. "See sajcht, daut see met mie un Menno irjent wua han gone woat," säd

hee. "Ekj sie et nich Wieet, ekj weet, oba see denkjt daut."

"See denkjt väl aun die, Sam," mald sikj Annie friewellich. "See räd met mie en de Kjääkj Sindach, un ekj kunn seene, daut see opp die wieekj es. Oba ekj haud nich jedocht, daut see soo wiet gone wudd."

En disem Moment scheddat Sam met Lache, oba hee beharscht sikj, om waut met groote Sechaheit to bemoakje. "See jeit dän gaunzen Wajch no Kanada. Daut jeft nich väle Frues aus miene Becky."

"Becky!" roopt John un Annie toop ut. Wie dit een wiedret von Sam siene väle Witze?

"Becky," vesechad an de bejeistada Leefsta un trotz sien Lache wiste see, daut hee et iernst meend.

John siene Bemoakjunk wie kort un kjoanich, "Du best verekjt." Annie reet am uk dol, oppwool see sikj eene Menj Wieed erlaupt, om äare Meenunk uttodrekje. Äa no wie et goot, daut et aundre gauf, dee waut to disem Teema to saje haude. Nancy wudd sechalich enjriepe un Becky von dise Dommheit rade. Un aus sikj de Jeschicht von Sam un Becky äa 'enjewont' un äare Plons wäarent de Wääkj von Hus to Hus vebreed, wort von aule deeselwje Jefeele aunjediet. Sam wie de Dommkopp, dän maun schelle must; fa Becky, de Leefste, must maun Metleet habe. Nancy, de groot mootja Rada, dochte see, vedeent de jratste Low.

Nancy unjaneem werkjlich sea iernsthaupte Aunstrenjunge, om de

Plons von dit veleewde Poa to äarem Welle to stiere, oba daut jelunk äa nich gaunz. Sam wie een too driesta Maun, daut maun met am doaräwa äwalaje kunn, un Becky hilt äa Vespräakje, daut see Sam jejäft haud, fa hechst heilich. Butadäm gauf et dän oolen Christian, met däm maun rääkjne must. Hee wie secha, de junge Lied to unjastette un to bejensje, aus Jeläajenheit erlaupt. Daut schiend werkjlich fa eene Tietlank Jefoa to jäwe, daut Becky to onschuldje Uasoak von eene Famielje Oneenichkjeit woare kunn, dän Ehemau un Ehefru to entfiende.

Becky wie fa Nancy sea needich jeworde. Daut wie de Hake. See haud de Veautwuatunk fa daut Hushault so lang äwanome, daut Nancy et fa selfstvestentlich hilt, daut see dit bat toom Enj vom Kapitel doone wudd. Un wan Becky gone sull, wää wie doa, om äaren Plauz entonäme? Lizzie wie bloos vieetieen un not nich opp to velote. Butadäm haud Nancy eene Idee, daut de Aunspruch, dän see opp Becky haud, jrata wie aus dee, dän see jäajenäwa äare ieejne Dochta haud. Äare Meenunk no must de Flicht von de Hanjenome emma äwa dee von de Jeburt ligje.

Sam wie deejanja, dee Eel opp daut onruje Wota goot un em Hushault wada Fräd brocht. Hee wie reed fa een Äwareenkome, säd hee. Hee wudd, fauls needich, auleen no Kanada gone; doa sien Launt kjeepe; un een Hus un eene Schien bue. En twee Joare wudd hee fa Becky trigjkome. To disem

Tietpunkt wudd Lizzie sastieen un met Eewunk eene goode Hushaulterin senne.

"Dan rant Jacob Brubacher met äa wajch," grunst Nancy. See haud nich dän jerinjste Wadaspruch enne Welt jäajen Jacob Brubacher, hee wia deejanja, dän see fa Joare fa Lizzie utjesocht haud, oba see jleicht de Idee nich, en äarem Ella auleen un onjefläacht to senne.

Sam säd nuscht mea. Hee haud sienem Väaschlach jemoakt. Hee wudd de Froag nich wieda striede.

Oba aus Nancy äwa dän Väaschlach nodocht, sach see de Väadeele doarenn, dee Sam nich selfst sach. Twee Joare wiere eene lange Tiet. Vål kunn passiere. Daut gauf eene Dutz Määjlichkjeite, woo Sam en de Wiltnis von Kanada to sienem Doot kome kunn. Un wan hee met sienem Läwe doavon jekome wia, haud siene Bejeistrunk woarschienlich nojelote. Hee wudd woarschienlich froo jenuach senne, sikj opp eenem goot jefläajden Buahoff doltolote, dän de oola Jonas Hoffman am jieren jäwe wudd. Aum Enj kunn noch aules goot woare. Aulsoo gauf see äare Toostemmunk, nich oppeenst un mintlich, sonda mea un mea en stellsenne met eenem jnerrichen Jesecht Utdruck. Woo Sam daut utdrekjt, jinkj see "de gaunze Tiet met so eenem langen Mul op" erom.

Aus de Winta kaum un de Mana äare Felda veleete, om aun de lange Owende met de Frues ver däm Fiahieet en de Kjääkj to sette, vebreed sikj dise

verekjte Idee von de Utwaundrunk no Kanada aus Suara Dieech en de gaunze Jemeent. Doa jinje Berechte von veschiedne Siede vom Unjanäme en, dee aules en eenem jefäadlichen Unjanäme jewoacht haude un nich bloos äwaläft, sonda blenkjriche Berechte äwa äa nieet Launt trigj jeschekjt haude. See säde, daut et een Launt von wundaboare Boddem Fruchtboakjeit wia, een Launt von Birjaliche un Relijeese Frieheit, een Wonuat daut väabiltlich fa de Mennonite wia.

"Waut sajchst du, Annie, wie gone uk?" säd John Bricker eenen Owent, aus een aundra von dise scheene Berechte aunjekome wia.

"Ach, ekj weet nich," auntuwat Annie, "ekj kaun et nich saje."

"Josiah Schneider rot doavon," fua John wieda. "Susie kjamft nich doajäajen." Hee saut lange Tiet doa, wieejd sikj en sienem Stool un kjikjt faust em Fia. "Wurscht du eenmol gone, Annie?"

"Wan du welst," wia de Auntuwat von de Mennonitische Fru. See hilt een kjlienet Poa Bekjse huach, daut see trajcht muak, un säd noch doatoo, "Doa sent de Junges, äwa de maun nodenkje mott."

Ver aulem wäajen siene Junges docht John äwahaupt äwa de Froag no. Hee haud eenen väl vesprääakjenden jungen Sän von acht Joare, sienem Nomesvada un de Aupel von sien Uag. Kjliena Johnny, nande see am. Sull hee Joa fa Joa opp de oole, aufjenuzte

Bricker Foarm oabeide, soo aus John et deed, one sikj opp mea Oabeit to freie? Waut kunne de Junges Noah un Moses vom Läwe en Pennsylvania erwachte, aus jeemaunt sien Loon Oabeida woare? En Kanada wia et soo aundasch. Launt wia billich. Bat de Junges oppjewosse wiere, kunn hee an veleicht hundat Aka pro Stekj jäwe. Natieedlich wudd et väl hoade Oabeit jäwe, oba et wort nie een Bricker jebuare, de Angst fa de Oabeit haud. Aus meist aule jesunde Mensche wulle see et doch met een beskje Ermootjunk un Belonunk.

"Un genau daut habe see hia nich," sefst John. "Kjeene Utsecht. Nuscht, wuaropp maun sikj freie un hope kaun."

"Un doa," bemoakjt Annie bedient, "es et meistens aules Hopninj un Utsecht."

"Daut es daut baste Poat doavon," gauf Sam too, dee niemols de Jeläajenheit vesiemd, John un Annie to de Entscheidunk to bewäaje. "Äwalaj jie daut eenmol, woo väl Spos daut moake wudd, eene Foarm noch utem Bosch to growe."

"Jo," auntuat John, one väl Moot, "oba daut woat mea aus Spos jäwe, denkj ekj."

Sam hilt aun un jewonn aum Enj. Ver Wienachte haud John beschlote, siene Foarm to vekjeepe. Dan jinkj Sam mank de Frind un Frintschoft omhää un schauft et schlieslich, de Foarm äarem ieejnen Schwoga to äwajäwe. De niea leejendeema wudd em Farjoa de Foarm äwanäme, un de Flääj von de

oole Lied em "Doddy-Haus" wudd en de Henj von äare ieejne Dochta äwagone. Aule wiere tofräd un kjeena wia mea tofräd aus Sam, derch wäm sien Bemieeje un Enfluss dise groote Veendrunk werkjlich toostaunt kaum.

Entlich funge de Väabereedunge fa de Reis aun. Sam koft eenen nieen Woage, een Conestoga, un John foawd sienen oolen soo, daut dee aus nie utsach. Annie wekjeld äa Teetich sorjfeltich met Hushaults Wausch en un pakt et en Kjiste. Doa vejinkj kaum een Dach, aus irjent jeemaunt aun waut docht, daut nich trigj jelote woare kunn, bat sikj de Froag stald, auf de beid Woages aules hoole wudde.

Emma un emma wada sochte de Breeda derch dän Almanach. Dee honk, aus en aule Dietsche Hiesa en Pennsylvania, aun eenem Hake unja däm Schelf, opp däm de Famielje Bibel stunt. Aus de 'eefache' Lied en de Schrefte de Froage vom Läwe sieekje, soo sochte see em Almanach fa de onfälboare Schlätels to de Jimse un Zoote vom Wada. Nich eenmol de Woag mootichsta unja an wudd daut klanste Unjanäme aunfote, wan de Mon onjenstich wia, un een soo jefäadlichet Unjanäme aus de jeplonde Utwaundrunk no Kanada velangd, daut aule Tieekjens paussent senne sulle.

De latsta Medwääkj em Aprell wia de Dach, dee aum baste fa de Aufreis jeieejnet schiend. Wääkje trigj wia nich bloos opp däm Bricker Almanach, sonda uk opp jiedat aundre en de Jemeent daut Datum doljeschräwe. En

de Vesaumlunge wort jieden Sindach opp de Jemiet von de Brickers Oppmoakjsomkjeit jediet, un Jebäde worde en äarem Nome jesajcht. De Brickers un daut, waut see deede, worde toom Haupt Jespräakj Teema un toom bemoakje wieetsten Väakome vonne Joarestiet.

Aus de groota Dach noda trock, kaume Norechte äwa daut Launt, derch daut de Reisende trakje muste. Daut wiere kjeene toovelessiche Norechte, sonda Hierunsaje. Sam woagd sikj, selfst de mieschte Behauptunge to veachte. Hee muak eene groffe Launtkoat, daut de Flissa un Boaj wees, von dänen bekaunt wia, dee sikj opp äarem Wajch befunge. Un doaropp funk hee eenen Plauz fa aule Berechte, dee to siene Uage kaume. Hia wiere de steile Alleghenies Boaj un doa de Niagara Fluss met siene majchtje Wotafaul. Tweschen de beid, haud am jeemaunt jesajcht, funk sikj eene groote Somp, daut Schode doone kunn, wan see nich oppause wudde. Jieda Moment kunne Indiauna opp an met wilde Kjricks Schriee dolfaule, un see muste reed senne, äare Kopphut to veteidje. Daut wia eene Jesennunk dee an entmooticht, om daut einfach uttodrekje, oba Sam leet et nich, daut siene Bejeistrunk leis wort. Irjentwoo, soo docht hee, wudde see daut aules derch stone, un äare Reis wudd een goodet Enj habe. Hee haud sienen Gloowe aun de Profezeiunk jehonge, un de Profezeiunk haud, aus hee wist, nich de Aunjewanheit, Jlieda un Hoat

Stoakje Mana em Stich to lote. Hee haud väasechtshaulwe dän Nuadwiesa von eenen Seemaun jekoft om jettlich Fierunk auftoproowe.

Entlich bruak de groota Dach aun. Aun disem besondren Morje wort en de Hammer Creek Jemeent weinich jeoarbeit. De junge Mana leeten de Foarm Pieed em Staul; see haude aules äwa daut Plieeje vejäte. Fuaz nom Freestikj fuare see to Pieet en de Rechtunk von Brickerville. Aun jiede Puat von de Gaus stunde Gruppe von junge Lied, dee onjeduldich doaropp wachte, de Karawan vebie trakje to seene, wäarent aun de Dääre von de Foarma Hiesa äare Elre krakjt soo besorcht stunde, wan uk veleicht met jratre Velotenheit.

Em Hammer Creek House harscht Oppräajunk. Ben wia tiedich rut jegone, wiels hee un de Brubacher Junges sikj aul lenjst beschlote haude, daut see opp weinichste fa een poa Miele eenen Deel en de Karawan habe wudde. Lizzie Eby un Mary Brubacher wulle met. Oba äare Elre haude an beschämt; un see muste tofräd senne to sette, eene bie jiedat Puat Poste. Jieda, leet een poa onruiche, boafte Feet rauf bomle.

Nancy wia eendietich jnerrich. See erinnad Christian emma wada doaraun, daut de Grunt fa dit siene 'daumelje' Väastalunk wia, un wan de Brickers waut tofoll, must hee de Schult doavon droage. See selfst haud nich dän Jemiet to bestädje, waut aule wiste, daut see nich toostemd. Nich eenen

Schrett wieda ut de Dää wudd see gone, nich, daut see de Brickers Schode wensch, un wan Christian eenen Senn haud, wudd hee uk wajch bliewe.

Fa Becky wia et eene Tiet voll Angst. See wudd sikj met daut Veroppsaje un de Misvestentnis von Nancy schekje, soolang aus see kunn. See schlikjt sikj entlich haustich derch de Hinjadää. Doa stunt de kjliene Benkj von zoatliche Erinnerungge, dee jiedren Hoafst von äarem Plauz unja däm Aupel Boom em Schutz von de 'Stoop' jebrocht wort. See leet sikj doaropp dol un gauf sikj to eene Äwaschwamunk von Erinnerungge han, dee en äare Jedanke endrenjde. Dise kjliene Benkj! Woo foaken haud see met Sam doaropp jesäte, aus see sikj äare Leew jesajcht haude. Nu saut see auleen; von nu aun must see auleen sette un äare Leew to de stelle Stierns saje. Veleicht fa emma.

De Karawan kaum. See hieede de Heefta von de Pieed opp de Grawell Gaus un de Stemme von de Rittasch. Woo jlekjlich schiende see to senne! Oba äa Hoat wull bräakje!

De oola Christian Eby haud trotz daut Welle von siene Fru no sienem Spazia Stock jejräpe un foddat Hannes opp, am to de Gaus to halpe. Hannes siene Fru un de Kjinja jinje uk, oba Becky jinkj an aula vebie en äare Haust un Oppräajunk.

Daut Aunblekj wia beendruksvoll. Daut gauf twee Conestogas, dee beid von twee Spaune von schwoare stoakje

Pieed jetrocke worde. Dee wiere bowe met eenem witten, Liene Dakj bedakjt, dee von eene haulwe Dutz ooda mea schmaule, jekjremte Tonnebräda jedroacht wort. De gaunze Lenjd vom Woage wort ver Rääjen un Sonn jeschizt. Daut Jedriew wia een scheenet root un muak eenen oppfaulenden Unjascheet toom himmelbleiw vom Woageskauste. De Conestogas haude waut soo sondaboaret un doch soo waut wesentlich, daut see de molarische, Sitte un de strenje un spoasome hollendsche Seel en Pennsylvania, dee see druage, to likjne schiend.

"Wie sent opp däm Wajch no Kanada," sunk Ben Eby, dee, aus see sikj däm Hammer Creek House nodade, sien Pieet aunspornd. Hee kunn mank de leeschte senne. "Jeist du met, Mary?" Dit recht hee aun de boafte Mary Brubacher, fa dee hee lang eene leefolliche Oppmoakjsomkjeit jenome haud.

"Ach du," auntuwad Mary waut beschämt.

"Na dan, Lizzie, du kjemst," schrieach Jacob Brubacher. "Du hast kjeene Angst."

Oba Lizzie scheddad äaren kjlienen Kopp. See haud nich vejäte, daut äare Mutta äa vebode haud, aun Kanada to denkje. See schmeet Jacob eenen veachtlichen Blekj too un säd am, hee sull 'met sienem Onsenn wiedamoake.'

Dan kaume de Woages enopp. De ieeschta wia dee von John. Doa benne wiere ontalboare Kjiste un Hushaults

Sache vepakt, bat et kaum Plauz fa Annie un de Kjinja gauf. Annie wia truarich un met naute Uage; oba de kjliene wiere jlekjlich, un daut Bäbe schleep deep un faust. Noah un Moses wiere soo en de **Possen** von eenen Kautje Poa jenome, daut et an daut Hoat jebroake haud, wan see et trigj jelote haude, daut see de Bediedunk von dit Vääkome en gaunz onbewust wiere. Oppem Plauz biesied sienem Voda ritt de Kjliena Johnny, knauld de Pitsch un deed soo, aus wia hee auleen veauntwuatlich fa daut goode Benäme von de Pieed. Veleicht wia hee et, wiels aus hee "Whoa" roopt, hilde aule vea ver daut Hammer Creek House aun.

Leida vegaut hee, de Koo daut Befäl to jäwe, dee hinja däm Conestoga doahan staup un äaren Schwauns met Jlikjeltichkeit filzt. Daut Utkunft wia een toop pralen, bie dee de schlanke Näs vonne Koo velatst wort.

"Trigj du!" hield Sam, dee em tweeden Conestoga foljd. Hee haud grooten Respakjt fa dise Koo, wiels see späld eene sea wichtje Roll en däm kjlienen Drama, daut em Korten utjefieet woare sull. Daut wia äare Flicht, nich bloos Malkj, sonda uk Botta fa de Reis vää to stale. De Lada Tausch, dee aun de Hinja Sied von John sien Woage honk un opp jiede Bewääjunk schockeld, wia de ersatz Kaun, un Annie brukt fa eenmol en äarem Läwe kjeene Veauntwuatunk fa de Kaun to äwanäme. Aules, waut see doone must, wia, de Botta Bietskjes rut

to näme, aus de Bewääjunk vom Woage et 'kome' leet.

Sam siene Lod bestunt mieeschters ut Vee. Eene Zol von Heena, däaren Mana een onvestentlichtet Klaupre oppräajd; een poa Schwien, dee meist bat to Onkjanlichkeit von de Oat jeräwe wiere; un een poa enjstliche Schop drenjde sikj en de hinjaschte Akj. Sam selfst saut opp eenem Faut leedschocke un benuzt aus Foot Sett een Peckmot Aupel Sot, daut hee kostenlos, oba met väl Mieej, ut däm Frucht Fleesch von eene Aupelwien Prass jekjräaje haud. Derch sorjfeltichtet Proppe un Knoppe hopt hee, ut an eenen Frucht Goade to moake, dee bāta aus de basta en Pennsylvania wia. Oba daut wia natieedlich bloos eene von de vāle Bewiese fa Sam sien onbeschrenkjet Optimism.

John un Annie stieeje nich ut, aus de Pieed ver daut Hammer Creek House aunhilde, oba see bieejde sikj äwa dän Woageskauste un strakjte toom Aufscheet de Henj ut. De Aufscheet wia schwiericha aus erwacht. Trone rande von äare Uage un see kunne kaum waut saje.

"Opp Wadaseene, Onkel Christian," kunne see bloos saje, un 'Opp Wadaseene' weifelde see Nancy to.

"Moakt et goot," sād Christian deep bewäächt. "Du woascht mie nich mea seene. Daut dieet nich lang, bat ekj doa bowe sie." Hee died opp dän Kjoakjhoff jāajenāwa.

"Un wie kome nich mea trigj," schlukst Annie. De Besennunk, daut

see äare Frind opp dise Sied vom schwoaten Fluss niemols wada seene wudd, wia äa en dise latste Stund vom Aufscheet oppjefolle aus nie trigj.

"Oba wie woare ons bowe Trafe," erinnad de oola Maun an. De hale Hopninj fa disem jlekjlichen Dach dacht sien Jesecht opp un leet et schiene, aus de Engel schiene muste. "Aum Enj jeft et eene aundre Welt, *Gott sei Dank*."

"Un Becky woat zimlich boolt äwakome," säd John un vesocht, siene troostlose Fru eenen Troost to beede, dee en disem Dol von Trone direkjt un befrädjent senne wudd. "Bat bloos twee Joare, nich woa, Sam?"

Sam wia von sienem Woage jesprunge, om sikj to veaufscheede. Wäarent John wieda fua, vewield hee eenje Minnute, gauf aule de Haunt, leet Becky bat toom latste un hilt äare Haunt bloos een weinich lenja un een weinich fausta aus de aundre.

"Woascht du reed senne, wan ekj trigj kom?" fuscheld hee.

"Ach, Sam, wan ekj secha wia, daut du wadakome woascht ..."

"Bat twee Joare, Becky," vesechad hee ar. "Daut jeit nich lang."

"Eene Wäakj es lang, wan du nich kjemst," sefst Becky un erinnad sikj doaraun, woo enjloos et von Sindach to Sindach schiend, von eenem 'Toopsette' toom aundren.

"Oba jiedren Dach denkj ekj aun die un frog mie, opp bie die aules goot jeitt, un en de Nachte, wan de Mon

schient, mott ekj emma aun die denkje, Becky."

"Ekj uk," säd Becky un see kjikjt Sam fa eenen Moment jlikj en de Uage, un frinteld een schwaket Frintel.

"Wie woare et aus een Tieekjen tweschen ons habe," schluach Sam vää. "Daut es de selwje oole Mon, dee en Kanada hia schient. Un wan et een Vollmon es, woa wie 'Toopsette,' woa wie, Becky?"

Waut fa eene domme Frog! Natieedlich wudd see.

Hee naum see opp dän hinjren Deel von sien Woage un wees äa, woo secha hee Menno sien Haulta jebunge haud. Fa een poa jlekjliche Momente stoad hee äa aun, aus see de lange, witte Kaumhoa vom Pieet strikjt un sien glautet Hauls haujd. Siene Jedanke waundade trigj to däm Dach, aus hee toom ieeschten mol jeseene haud, woo see am jehaucht haud, äaren 'Schemmel' un sienen. Un nu muste see sikj tranen.

Hee wia wajch, ea Becky daut enwort. Wada dreide sikj de schwoare Räda vom Conestoga, ditmol wajch von äa. Huntlie, de Collie Hunt, rand onentschlote han un häa un bald sien Wunda opp aul dit schnorje Väagone. Daut wia dan aules vebie.

See wia mootich jewast, daut freid sikj Becky. See haud kjeene Trone vegote un kjeen Seifza wia äa en Sam siene Jäajenwuat entgone. Daut wudd et fa Sam soo vål schwoara jemoakt habe. Fa äa selfst wia et eendoont, nuscht wia äa wichtich. See wudd sikj

irjent wuahan auleen sate, wua see no Hoat Lost hiele kunn. Kjeena wudd jeemols weete, woo onjlekjlich un enjstlich see werkjlich wia un woo ladich äa Läwe met eenmol jeworde wia.

Oba äare Trone leete Becky nich Tiet. Toieescht kaume een poa Woarnespretse un dan eene groote Äwaschwamunk von Wota, wan de Daum jebroake wia. Äa gaunzet Kjarpa zettad ver Jefeel, un doch kunn see nich genau saje, waut äa bewäajd. Trua biem Aufscheet von Sam, om secha to senne, un Angst fa siene Sechaheit. Doa wia uk Enteschunk, daut see nich met am gone kunn; fa aulem oba wia et Enteschent, daut äa Aufscheet soo kolt un trigjhooleent wia. Wan Sam et bloos wist, jiedat Wuat, daut see utspraak, wia von äa Hoat jewast.

"Wan hee nu hia wia," jaumad see, "wudd hee weete, woo ekj feel."

De oola Christian entleet Hannes met eene bediedende Kopp Bewäajunk un lompd to de Städ, wua Becky stunt un äare Sorje en de Alboages von äare Hamde schlukst. "Bäta soo," säd hee, aus hee treestend sienen Oarm om äa läd, 'bäta fa beid.' Becky vetrock äa Jesecht aun de Schulre von äaren Onkel un schlukst wieda.

"Wie woare hia een Stootskje opphoole, Becky," säd dis bedochta Frint, dee äa to Help jekome wia. "Wie welle an nich, ekj meen, du sulst aum baste doa senne, wua nich soo väl opp die stoare kjenne."

Becky wist, waut hee meend, un see wia froo, met Christian aum Gause Raunt to sette un siene treestende un metfeelende Wieed to hier. Aul too boolt wudde see beid en de Freid loose Kjääkj trigj kjiere motte. Soogoa nu stunt Nancy äare studiche Jestault en de Däa, onruich met Onjedult, un spruak Twiewel loos de oole Saje ut.

En de Tweschentiet wiere Lizzie Eby un Mary Brubacher von äaren huagen Post erauf jestieeje, aus de Oppräajunk vebie wia, un schlendade en de Rechtunk von de Brubacher Foarm. See pludade one opphoole. Daut gauf nie twee soo ontranboare Frind aus Lizzie un Mary. Dach fa Dach deelde see äare kjliene Freid un Liede un stoakjten daut Baunt von de goode Jemeenschoft tweschen an. See habe nie äwa äare Leew jesproake ooda dee nojedocht. Veleicht wudde see ieescht erkjane, woo seet un behelplich äare jugentliche Komrodschoft jewast wia, wan see jetrant wiere. To Tiedes jachte see sikj un sade äare Komrodschoft auf, oba see kaume emma wada met Trone toop un vebunge sikj met aule mäajliche Veseenungsopfa, de tweschen an utjetuscht worde.

De Lied säde, daut see sikj met de Doag emma änlich worde. Eenje gauwe soogoa to, daut see sikj to änlich funge. Secha feelde see sikj jlikj, wiels wan Lizzie Tän Weedoag haud, wudd Mary nich äte; un wan Mary toofalich äare kjliene boafte Tee stad, must Lizzie uk äa kjlienet Foot jebunge

woare. Soo emfintlich wia de Komrodschoft tweschen an.

Oba de jratste Vebinjunk von aulen wia daut see jemeensom en de Brickers intressieet wiere. Annie wia Lizzie äare aunjefriede Kusine, oba see wia uk Mary äare Taunte, wiels see eene jinjre Sesta von Mary äare Mutta wia. Enne Pennsylvania Dietsch Jemeent jehieede see aule to deeselwje "Frintschoft" aun.

Daut Aufscheet von Sam un Becky wia daut Teema, äwa daut see disem Morje sikj unjahilde.

"Hee haft äa nich aundasch veaufscheet aus de aundre," säd Mary.

"Un jleew eenmol, woo sea see jehielt haft," auntuwad Lizzie. "Ekj froag mie, auf see wull, daut hee äa kusse, ooda soo änlich sull."

Mary wia sikj däm sien secha.

"Mama sajcht, daut see niemols sikj befrie wudde," fua Lizzie met leaforcht un Utdruck wieda. "Un Mama, dee weet emma aules em auljemeenen."

"Eliza Hoffman?" Mary hoof froagent de Uagebrone. Kjliene Krucke, saje sie, habe groote Uare, un Mary äare wiere nom lote no groot jenuach, om daut Klotsch opptonäme, von däm maun jleewd, daut fa äa onvestentlich wia.

Lizzie plinkjad met de Uage un nekjt met Nodruck. "Daut halpt nuscht, jääjen Mama to kjamfe," bestädicht see. "Un Sam, hee mott nich denkje, daut hee aundasch es aus wie."

Dan funge see, aus veraun waussende Mejales, äwa de Tookunft von äare ieejne Lāwes to rāde.

"Waut passieet, wan Ben eenen Dach gone woat?" schluach Lizzie vāa.

"Oba daut woat hee nich."

"Maunchmol kaun maun et nich saje, Mary," säd Lizzie. "Papa well, daut hee et deit. Waut passieet, wan hee die hia lat?"

Een zoatet Roosa lād sikj äwa Mary äare runde Bake un kroop äwa äaren Jenekj. See säd haustich, daut Ben soo waut nich doone wudd.

"Oba wan hee deed?" bleef Lizzie doaropp, entschlote, eene Auntwuat opp eene zimlich wichtje Froag to habe.

"Dan mott ekj uk gone," auntuwad Mary. Daut schmocke Roosa wort nu en een purpur root un see dreid äa Jesecht wajch.

"Waut uk emma!" roopt Lizzie jääjenaun. "Jacob mott met mie gone."

"Oba hee sajcht, hee jeit uk."

"Lot am," auntuwad de browe Lizzie met däm Kopp huach. "Ekj jleew, hee woat zimlich boolt trigj kome."

Mary gaup fa Loft äwa dise Stoltheit von äaren Bossem Frint.

"Un hia woat hee bliewe," jeef Lizzie met eene soone Volstendichkjeit to, daut de Reis em stellen to äarem Ziel wiedajemoakt wort.

O, de Onschult von de Kjintheit, dee bie Ebbe aum Straunt spält! Woo weinich wist see, waut opp äa un Becky kome wudd, wan de groote Wota Äwaschwamunk enenn kaum un see opp äare Schoot en daut deepe, wiede, jrensloose Māa vom Lāwe fieed!

Kapitel 4

De Reis, opp dee sikj de Brickers bejåwe haude, wia opp Schrett un Staup voll Jefoa un besondasch miesom. Daut scheen kjeen Enj to de Schwierichkjeite un Ommaklichkjeite to jäwe, dee see opp äarem Wajch en daut Launt von Hopninj un de Veheetunk erdulde muste. Jieda niea Dach brocht eene Wadaholunk von daut Liede von Jistre; jiede Nacht bedied eene wiedre Rieej von enjstliche, schloplose Stunde. Doag jinje en Wäakje äwa, un de Wäakje vejinge bloos met de Dunkelheit un daut Morje Schemma, om de eenteeniche Flucht von de Tiet to auntieekjne. See haude uk nich de Befrädjunk to weete, woo vål wieda see jekome wiere; wan äare Reis doch een Enj habe wudd. Daut wia eene onbekaunde Spua, dee see foljde, un kjeena haud see noch pinkjlich trigj jelajcht.

Bie aul äare verhääje Reise en de groote Welt, dee jantsied von de Jrens von äare ieejne Jemeenschoft doa wiere, wiere de Brickers emma nom Siede jereist. Em Siede lach de Staut Lancaster, dee ver kortem de Hauptstaut von de Grafschoft jeworde wia. Daut wia uk een Haundels Zentrum, un de Brickers naume äare Produkte toom Moakjt un tuschte see jääjen Luksus Jeeda soo aus Zocka un Tee en. Em Nuade wia oba aules nie un framd. Daut wia eene onbekaunde Jääjent.

Daut selwje golt fa dän Waste. Niemols wia irjentwää von dise kjliene Grupp von Utwaundasch wiet jenuach en dise Rechtunk jefoare, om de Susquehanna to seene. Waut see doavon jehieet haude, veusoakt an kjeene kjliene Sorje. Daut wia de groota Fluss, dee daut Wota von äaren ieejnen Hammer Creek un aule Streeme vom oostlichen Pennsylvania toom Ozean rauf fieed. Woo see dise jewaultje Wotasch äwakome sulle, kunne see sikj nich eenmol denkje.

See kaume boot doaropp un stalde faust, daut et noch jewaultja wia, aus see et jedocht haude; eene Miel breet, heet et; un et schiend, aus auf eene Eewichkjeit von Rum tweschen an un däm aundren Eewa lach. Aus John un Sam sikj voll Bedenkje aukjijkte, worde see von eenem Maun aunjerät. Dee kaum om eene Leesunk fa äare Schwierichkjeit autobeede.

Hee wia een kjliena Maun met eenem Jesecht voll Sommamole un dunkle Hoa dee sikj äwa de Kaunt von siene Metz kruzheld. Sien Wanikj wia op fa dän Wint un weess eene benna Kjleedunk von vüle Foawe. En siene Haunt hilt hee eenen schwoaren Stock, met dän hee oppfalich weifeld.

"Es hee verekjt?" fuscheld Annie opprecht schis. See naum äa Bäbe en de Oarme un hilt et faust.

"Welljie äwa gone?" fruach dis wundaboare Oat von de Menschheit un kaum noda.

John vesechad am, daut see daut wulle.

"Na, Mike O'Neill woat junt äwanäme, ea see Jack Robinson saje kjenne," wia de treestliche Norecht, dee de Maun aunboot.

"Un wua es hee?" fruach John am.

De Ire, wiels kjeena kunn sien Birjarajcht vewakjsle, schmeet sienen Stock en de Loft un lacht schrieent. "De kluaksta Maun en dise Jääjent, dis Mike, wan et uk ekj sie aus hab daut to saje."

Sam un John kjkjte sikj vewundat aun. Waut meend de Kjieedel met eene soone linkjsche Auntwuat? See haude eene jemeenschoftliche Froag jestalt. Wuarom kunn hee dee nich jlikjtoo beantwuate?

"Secha, ekj sie Mike O'Neill selfst," säd de Framda, aus hee äare Veläajenheit sach. "Daut es von Irlaunt, daut ekj kom, un soo räd wie doa bowe. Miene Jeschafte rane opp däm Fluss han un hää, un ekj sto reed an to deene."

"Oppem Fluss rane!" säd Annie. "Hee mott verekjt senne."

De Maun frinteld. "Met miene Promm," jeef hee naun un died opp eenen grooten, plauten Boot, däm siene Fracht aum Kai aufjelot wort. "See haft nich jedocht, daut ekj et en miene Steewle doo, ooda?"

Sam spood sikj, am to vesechre, daut Annie narwees wia un bat am, wan daut werkjlich siene Promm wia, kjeene Tiet to veliere, om an äwa dän Fluss to brinje.

Oba de Ire haud nich daut Jemiet, sikj spoode to lote. "Daut woat een Stootskje diere," säd hee met jeteischte Meenunk. "Wudde see dän oamen Mike O'Neill daut Vejnieceje wajchnäme, to råde? Haft de Fru Angst? Well see et veleicht selfst doone, un mie Urlaub moake? Nu, ekj hab väl aus äa aul äwajenome. Un wan ekj äa nich uk secha un drieech näm, woa ekj äa lote, mie de twee Uare von mien Kopp schniede."

Annie rukst trigj von eenem soonen veschempten Jeschaft un haud nuscht mea to saje.

De Mana fuare toom Kai un bekjkjte de Promm. Dee wia weinichstens tieen Meeta lank un onjefää haulf soo breet. Niemols haude sikj de Brickers eene soone groosotje Entdakjunk väastale kjenne. Doch doa wia et ver äare Uage, eene Tautsach daut foadich wia. Daut wort von eene Dutz groote Roodels aunjedräwe, Kjiamaschiene, nande de Mana see. De Roodlasch säde, daut see vää un trigj tråde, bat de Strakj trigj jelajcht wia.

John wort ermooticht, siene Pieed aun Deck to fiere un sikj un siene Jeeta en de Oppsecht vom Promm Maun to laje. Hee deed et oba met väasecht. Wada no rajchtsch noch no linkjsch wudd hee kjkje, oba hee bleef en siene Sett un hilt de Haunt opp de Täajels, reed fa jiedren Nootfaul. Nich eenmol aus de Kjliena Johnny roopt ut Erstaune un Oppräajunk kunn hee am dootoo veleide, dän Blekj von de Pieed auftonäme. Annie wia sikj secha, daut

see aule vesupe wudde. Un see drekt ääre Kjliene aun de Brost, entschlote, daut see sikj weinichstens met aule em selwjen wotajen Grauf befinje wudd, wan ääre Angst sikj vewerkjlicht wort.

Fa Sam wia daut Äwafoare nuscht mea aus een jewoagdet Beläwnis, daut hee sikj scheen gone lote sull. Hee haud kjeene Veautwuatunk fa irjent een Läwe buta sien ieejnet, buta natieedlich deejanje von de Tiere, däaren Jeruzh un Schmutz emma met am wiere. Hee wia froo jenuach, de Jeläajenheit to habe, vom Woage erauftoklautre, om von de Frind von dise läaje Ordnunk fuat to kome, un sikj daut Vejnieceje vonne Stund hanjäwe.

Aus see entlich aum wasten Eewa kaume un äwa ääre Schulre toom Fluss trigj blekje kunne, lacht soogoa Annie äwa ääre Angst. Bloos de Jefoa, dee noch ver an lach, beonruicht an.

Doagelank, jo, eene gaunze Wäakj lang ferchte see de Alleghenies. Dän Dach äwa sage ooda jleewde see sage de bleiwe Boaj Spetze wiet aum nuadlichen Horizont ver an to seene; un Nachts sage see dee wada en ääre Dreem. Gaunz ommäajlich doa äwa to kome schiende see to senne; un je noda de Reisende an aunkaume, desto beendruckenda sage see ut.

See kaume entlich to de Aumboaj, un doa muake see Hault, om sikj uttorue. Ääre Pieed wudde ääre gaunze Krauft bruke, om de schwoare Woages dän langen, steilen Wajch to de Spetz vom Boajch enopp to trakje.

Oba en dise Nacht passieed een denkjenswiewet Beläwnis. De Kjinja wiere bie Sonnenunjagank em Bad jebrocht worde, un ääre Elre foljde kort doaropp. See wiere aule meed un doll un doljeschloage. See wiere soo lang unjawääjes jewast un haude soo weinich Boddem bedakjt. Un nu stunde de Alleghenies ver an. Daut wia eene Utsecht, dee nich eenmol Sam to groote Hopninj engauf.

De Kjliena Johnny schleep emma met Sam un de Tiere, un fa de Sechaheit un de jääjensiedje Ermootjunk worde de twee Conestogas jeweenlich wäarent de Nacht toop jetrocke. Nodäm de Pieed utjespaunt worde wiere, worde see jefoodat un jedrenjt un met ääre Haultasch aun eenen Boom jebunge.

Aules wia stell. Aule buta Sam, dee oppem Rigje lach un sikj han un hää schmeet un wenscht, de Schlop wudd uk to am kome. Hee schloot de Uage un tald to tieen weinichsten hundat mol; dan sach hee ontalboare Schop äwa eenen Tun springe; oba daut holp aules nuscht. Trotz aulem, waut hee deed om entoschlope, wia hee waka un onruich.

Nu hieed hee een wundaboaret Jeruzh. Hee sad sikj opp sien Brädabad opp, spezt de Uare un horcht. Hee hieed et wada. Waut fa een ieejenoatichet Klunk! Ooda schnoakjt Annie bloos en een schnorjet Teen? Sea saunft hoof Sam eene Akj von de Linedakj von sien Woage un zield rut. Jlikjtoo unja John sien Woage sach hee een grootet, dunklet Tia, daut aus de

leejendeema vom Plauz rom jinkj un aun de Knoakes gnaubad, dee vom Owentkost äwa jebläwe wiere. Een Boa, nich weinja un uk kjeen Junga!

Sam sien Hoat wia en sien Hauls. Daut wia aul schlemm jenuach jewast, daut Tia aum Dach to bejäajne, oba enne Medd vonne Nacht unja eenem Woage von schlopende Mensche to ligje, wia eene gaunz aundre Sach. Hee entschloot fuaz, daut nuscht jewonne woare kunn, wan hee eene Monunk utroopt ooda jeemaunt oppwakje deed. Hee must besondasch doaropp achte, dän Kjlienen Johnny nich to stiere, doamet hee nich fa Schrakje oppschree wudd. Oba woo kunn hee dän Endrinlinja loos woare, soo daut see un äare Tiere en Ru schlope kunne?

Eene hale Idee schoot met eenmol derch Sam sien onrujen Kopp. Väasechtich klautad hee äwa dän schlopenden Jung aun siene Sied, hold eene Doos erut, muak see op un naum eenen Schinkje erut, dän de Annie fa eene lotre Moltiet biesied jelajcht haud. Hee wudd dit aus Frädens Jeboot to dän Fient schenkje. Opp dise Wies wudd hee Har Bruin sienen Respakjt wiese un am Froage, auf hee nich bitte gone wudd un an un äare Pieed onvelatst lote wudd.

Sam bieejd sikj äwa dän Raunt vom Woageskauste un leet dän kjestlichen Schinkje oppem Boddem faule. Hee sach, woo daut Ontia aun de Kjreemels rikjt, dee unja John sien Conestoga lage, un dan toom Fast jinkj, daut Sam

fa aum utjebreet haud. Met groffem Jeklucka veschlunk daut Beest et un jinkj dan to Sam siene groote Velindrunk langsam doavon.

"Stemt waut nich?" fuscheld John, stuak sienen Kopp ut sienem Conestoga un jreep Sam jrod aus hee sienen trigj trock.

"Ach, nuscht," auntwuad Sam soo jlikjeltich aus hee kunn.

"Daut hab ekj äa jesajcht," säd John. "Oba Annie es secha, daut et een Bää wia."

Sam vesocht to lache. "Bloos een Hunt," säd hee to sienem Brooda. "Daut wia aun äarem jekoakten Schinkje, saj daut bloos to Annie."

John dreid sikj to siene Fru, om see to treeste, un boolt wia aules wada stell. Oba Sam kunn nich schlope; hee vesocht nich to schlope. Hee vebrocht dän Äwalei vonne Nacht opp de Hut fa eenem wiedren onerwenschten nechtlichen Besuach.

Daut Oppstiee von de Alleghenies aum näakjsten Dach wia een Beläwnis, daut maun nich soo schwind vejäte wuddl. Daut brukt mea aus näajen Miele, om de ieeschte dree Miele von daut Oppstiee trigj to laje. En disem Tempo, soo rääkjende de Mana, wudde see niemols doahan kome. Aulsoo vesochte see acht Pieed to eenen Woage to binje. See kunne oba bloos eene korte Strakj wiedakome, ea de Pieed eene Pause brukte, om wada lang Krauft to leewre.

John wia sea entmooticht un reed, wada trigj to Hammer Creek to dreie,

wäarent Annie sikj fromm wenscht, daut see nie loosjesat haud. Soogoa Sam sien Jeist wia jesunke un hee funk iernsthaufftet Twiewel doaraun to habe, jeemols de aundre Sied vonne Boaj to seene, gaunz stell to bliewe von äarem volstendichen Bestimmungsuat en Kanada.

Met eenmol jubeld John triumphant. Hee haud eene Gaus jefunge, dee eene Aufkjartunk derch de Steenjirind to de aundre Sied vespruak. Met niee Hopninj beträd un foljd hee dee, wäarent hee sikj derch Mause von faustem Jesteen schlenkjad. De Gaus wia Tietwies soo enj un de Wenj soo steil, daut de Woage de Steenjirind opp de eene ooda de aundre Sied streept. To kjeene Tiet wia et mäajlich, mea aus een poa Meeta ver sikj to seene.

Gaunz one Woarnunk, funk John sikj met eenmol jääjenäwa eenem Framden dee von de entjääjen jesade Rechtunk kaum. Hee wia een groffa, driesta Kjieedel, dee met een Mulvoll von Nachtjeschwien bekaunt gauf, daut hee daut rajcht vom Wajch haud. John omoarmd dän Steenjirind, oba fa dän Maun wia emma noch kjeen Plauz.

"Trigj doa, du Dommkopp," foddad de hunjscha Kjieedel. "Waut meenst du doamet, daut du met diene Noahkauste de Gaus verääjelst?"

John bitt sikj oppe Leppe un hilt sikj faust.

"Trigj, saj ekj," wadahold de Tieraun. "Wan nich, moak ekj die fuaz."

"Moak die wada fuat," roopt Sam von eene Akj. "Du kaunst et eenfacha moake. Wie sent to twee."

Met dise Aundiedunk von Sam wort de staumicha Kjieedel fuaz frintlicha. Hee beschloot, von sienem Woage uttostiee, om de Loag to beseene. "Nu, bie aulem, waut heilich es," roopt hee ut. Aus hee en däm Conestoga jekjikjt haud, "Waut welst du? Welst du omtrakje?"

John nekjt. Daut vesocht hee opp weinichsten.

"Wiet gone?"

"No Kanada," auntuwad Sam met eenem Vetrue, von däm hee selfst wist, daut et nich jerajchtfoadicht wia.

De onnveschämnda Kjieedel lacht lud un heiwtänsch. "Kanada," säd hee. "Du woascht nie doa han kome. Du sulst die nu bäta omdreie un bat lota wachte. De Boasch un Wilw woare die oppfräte. See mäaje de Kjinja aum leefsten." Hee weifeld met däm Kopp en Rechtunk vom Kjlienen Johnny, dee met siene Henj en siene Tausche stunt un de Loag met de gaunze Schoapsennichkjeit von siene Elre äwa kijikt.

John läd sienen Oarm beschutzent om de Schulre vom Jung un trock am aun sikj. Sam grunzt.

De Maun läd Bewiese vää, om siene Woarnunk to bejrinde. Hee kjand eene Famielje, dee vesocht haud, äwatogone, säd hee. Een Rudel Wilw folle medden en de Nacht opp an un fraute noaun aule äare Väarot twee von de Kjinja. De Elre flichte met äarem

Läwe, hungade oba lota to Doot. Doano wort Kanada nie mea erwänt. De Veenichte Staute wiere goot jenuach fa an.

"Waut saichst du, Sam, wie gone trigj," säd John, vefieet äwa dise truariche Jeschicht.

Oba Sam schoof John un sienen Väaschlach met eenen Tieekjen von Onjedult biesied. Hee wia doamet drock, disem Jeschicht Vetala to saje, daut hee un John am halpe wudde, sienen Woage utenaunda to näme un Stekj fa Stekj toom aundren Enj vonne Alleghenies to droage.

"Dan foare see wieda un lote see mie met mienem Derchenaunda," gromsaujd de Maun. "Veflucht die troztdäm, wuarom dreisd du die nich om?"

"Wiels wie wiedamoake," auntuat Sam hetzich. "Wie veschwende bloos Tiet, wan wie hia räde." Hee jinkj opp dän Woage vom Maun optoo.

Oba de frecha Kjieedel hieed nich opp Venunft ooda Uasoak. Hee wudd sienen Woage bloos unja de Bedinjunk utenaunda name, wan de Brickers beid krakjt soo äare doone wudde. See streede sikj fa eene haulwe Stund to kjeenen Zwakj, un schlieslich muak sikj jieda Maun aun de Oabeit, om siene Pieet auftohitsche un sienen Woage uttopake. Eene no de aundre druage see de Kjiste opp de Schulre. Daut dieed Stunde un kost väl Oabeit. Väl Fluche kaum vonne Sied vom Framda, dee entschlote wia, siene latste Lod nich äwatodroage, bat de Brickers äare

Woages en Stekja jeräte haude, aus hee sient haud. Hee wudd kjeen Schans entgone, daut de vewerde Hollända doavonkome wudde, ea aus hee deed.

Aus et doaram kaum, de Woages wada toop to stale un wada to vepake, haude de Brickers eenen entscheidenden Nodeel. Lang ea see äare Oabeit beendet haude, haud de Framda an eenen heiwtänschen Aufscheet Jebode un wia wada opp däm Wajch.

"Waut fa eenen Maun nane see daut nu?" säd Annie, gaunz äwawelticht von äare Enjsten un äare Aunstrenjunge.

"Ach, hee," säd John un rukst met de Schulre.

No Sam siene Meenunk wia de Kjieedel een goodet Biespel fa eenen nich wada jebuarnen Maun, dee aun dän Onheiljen Uat wond, dän see 'de Welt' nande.

Annie äare eensje Auntuat wia een deepet sefte. Wia Kanada en 'de Welt,' fruach see sikj? Wonde Mana von dise Oat doa?

Daut wia Nacht, aus de Brickers entlich de Spetz vom Boajch errieekjte, to meed vom Kjarpa, om sikj äwa dise groosoatice Woakj to freie. See spoode sikj, äare Bade optorechte, kunne oba nich schlope. De gaunze Nacht äwa drenjd schnorjet Jeruzh en äare Uare. De Welda schiende met wilde Tiere jefelt to senne, däaren sondaboare Schriee von jiede Sied hald un wada hald. Soogoa de Kjinja

wiere onruich un froo, daut Morje Schemma to seene.

Daut Raufgone vom Boajch wia kaum weinja aunstrenjent un secha jefäadlicha aus daut Noppgone. Daut Jewicht von äare Woages gauf an nu Schwunk, un et wia aules, waut de Mana doone kunne, om äare Pied fausttohoole. Emma wada bestunt de Jefoa, daut de gaunze Karawan äwa eenen Aufgrunt to Doot stusd. Daut wia Nacht, ea see leicht Odme kunne, weetent, daut see entlich äwa de jefäadliche Alleghenies jefoare wiere un aule Jefoare, dee an doa bedroode.

Een plautet Stekj Launt lach ver an, oba et wia met dichte Welda bedakjt un von ontalboare Flissa jekjriezt, von dee eenje kaum mea aus Ritsche wiere un aundre groote, schwind flissende Riefasch. Daut gauf Tietwies bloos eene jetieekjende Spua, un Sam sien Nuadwiesa om dän Wajch to wiese; oba de Brickers jinje brow wieda. Jieda Dach wia aus de vegona wia; de tweede Wäakj wia aus de ieeschte. Beem, Beem aun jieda Haunt, een schmaula Wajch veropp un trigj.

Eenje von de Ritsche, derch dee de Stich fieed, wiere jefäadlich un meist onfoaboa. Daut wastliche Aust von de Susquehanna Fluss wia nich deep dochte see, oba aus see sikj enenn jewoacht haude, stalde see faust, daut et Wota äwa de Woages Kjiste stieech, dän Boddem vom Conestogas äwaschwamd un eenen grooten Deel vom Jepak voll Wota wia. De Tonawanda gauf eene aundre

Schwierichkjeit. De Eewasch wiere nich huach, oba zimlich steil un sea schliemich. Daut gauf kjeene Brigj un kjeene Määjlichkjeit, one eene äwakome. Opp beid Siede vom Fluss felde de Mana kjliene Beem un Bescha, schmeete dee em Wota un bude met an eenen ersatz Derchgank fa äare schwoare Tiems un Woages. Daut wia eene Oat Kord Brigj, un et haud aul de Beschware un de Sechaheit von eene jeweenliche Gaus von de selwje Oat.

Dach fa Dach kaume de meede Reisende toom Niagara River. Von aule Jefoare en de gaunze Reis gauf et kjeene, dee ver äare schrakjliche Väästalunk oppdukte aus dis jewaultja Fluss met siene schwinde Streemunk un siene majchtje Wotafaul. Soo väl Jeschichte äwa sienen Verot wiere to äare Uare jekome, daut see von dise Jefoa aus de Fluss vom Doot råde.

Oba soo aus de Doot, velua uk de Niagara eenen grooten Deel von sien Schrakje, aus see am noda kaume. See wiere met eenmol dichtbie sienem Aunfank opp to, wua daut Wota vom See en dän Fluss drenjd un one Loarm ooda Opprua nom Nuade fua, bleiw aus de Himmel doaräwa. Daut gauf kjeen Auntieekjen irjentwua von Wotafaule ooda Auntieekjen von Jefoa. Aum aundren Eewa sage see Kanada, daut Launt von äare Dreem. Dan worde äare schloffte Jeista wada oppjemuntat, un see freide sikj Hopninjsvoll opp de Tookunft, wan aule Proowe un Entmootunge von de Reis beendicht wiere.

"Kjikj eenmol, Johnny," schrieech Sam met bejeistade Freid. "Doa es Kanada!" Hee hoof dän kjlienen Kjieedel opp siene Schulre un weess äwa dän Fluss.

Oba de Kjliena Johnny sach sikj vestentnisloos om. "Wua?" fruach hee un velangd mea Bewies.

"Na doa!" auntuwad Sam. "Kaunst du nich seene? De gaunza Bosch opp de aundre Sied vom Fluss, daut es aules Kanada."

Eene Enteschunk jinkj äwa daut Jesecht vom Kjint. "Daut es aules daut selwje aus hia," säd hee truarich. "Ekj docht, daut wia aundasch."

"Daut es aundasch," bleef Sam, aus hee daut Kjint wada oppem Boddem stald. "Oba du kaunst et nich met diene Uage seene, dän Unjascheet. Wacht eenmol, bat du soo oolt best aus ekj. Dan woascht du weete, waut ekj meen."

Met dise ondietlich utjesproakne Erkläarunk must de Kjliena Johnny tofräd senne.

De Frog wia nu, woo de Brickers äwa dit grootet Wotaflekj to dän scheenen Eewa von Kanada transportieed woare sulle. De Fluss wia breet un deep. Daut gauf kjeene Promm, kjeen Tieekjen von menschlichen Läwe. Kunn et senne, daut see met onentliche Weedoag soo wiet jekome wiere, nu sikj en Sechtwiet vom Launt von äare Dreem trigj kjiere muste?

Mensche met stoakjen Welle lache äwa Schwierichkjeite un saje, daut et

jedone woare mott. Sam Bricker wia von dise Oat Mensche, un et dieed nich lang, bat hee daut Probleem jeleest haud, opp weinichste to siene ieejne Fräd. Wiels et kjeene Boots gauf, dee to habe wiere, muste see dee moake, säd hee.

John dreid sikj om un sach am schoap aun. Waut fa eene verekjte Väastalunk wia daut, daut Sam sikj unjahilt? Boots!

"De Woages Kjiste, du Glomskopp," säd Sam. "Lees dee von de Rädasch, un see woare schwame."

"Vedrinkje, meenst du," murmeld John. "Daut Wota woat derch de Räte endrinje."

"Daut woat kjeene Räte jäwe," auntuwad Sam un vesocht, jeduldich to bliewe. "Hia es väl Mooss, doa sie ekj mie secha."

"Un de Koo?"

"See kaun met de Pieed schwame," säd Sam. "Doafäa haft see vea Been."

Daut kaum Sam vää, daut John siene Läwes Oppgow doarenn bestunt, eene naute Dakj äwa jiede Idee to schmiete, dee hee väaschluach. Hia wia hee met noch eene Enwendunk foadich. "Doa es de Streemunk," säd hee. "Kjikj, woo stoakj et es un woo schlemm et doarunja es. Wie wudde aule äwa de Wotafaul kjeiwle. Nä, Sam, wie kjenne hia nich äwakome."

"Oba see mol, woo dicht wie draun sent," drenjd Sam. "De Wotafaul es Kilomeeta wiet auf."

John wull nich toohiere. En kjeenen onjewessen Toon säd hee Sam, daut

hee trigj no Pennsylvania gone wudd, aunstaut doa en eene Äwafoat äa Läwe opp Spell sate. Annie jeef äaren Wadastaunt naun. Sam wia nich äwazeicht, oba hee stemd schlieslich to, siene Bejeistrunk opptohoole un opp daut Rot von aundre to hier.

De Reis delenjd dän Eewa von eenen soonen Fluss aus de Niagara wia eene niee Erfoarunk fa de Enwonasch von de plaute Städe von Pennsylvania. Emma wada roopte see bie de stoakje Steenjind un de stotliche Launtschoft opp däm Wajch ut. Uk daut Wota bejeistad an aus et rumpeld un schwankt un schwind wieda rand. Nie trigj haude see eene soone wilde Scheenheit jeseene.

Oba de Huach Punkt kaum, aus see de groote Wotafaul erriekjte. Stell stunde see doa un stoade opp daut Bilt, too wundavoll fa Wweed. Toom ieeschten mol en äarem Läwe vestunde see de Jefeete, dee derch Moses siene Brost jeschwolle habe must, aus hee ver däm brennenden Bosch en de Jäajenwuat von Gott stunt. Uk see schiende opp Heiljen Boddem to stone.

Kjliena Johnny wia nich beendrukt von leaforcht, aus hee haud senne sult. Sien kjliena Vestaunt wia voll Froage. Hee daunzt von eenem von siene Elre toom aundren un wull weete, wuavon aul daut Wota kaum un wuahan et jinkj, wuaron et soo lud wia un wuaron et räajend, wan de Sonn schiend.

"Sie doch stell," fuscheld siene Mutta en genau däm selwjen Toon, en däm

see am vemond, sikj biem Trafe to benäme.

Daut Kjint jehorcht. Hee jinkj saunft un stald sikj biesied de Mana aun eene Städ, von dee ut maun eenen groosootjen Blekj opp de Kanadische Wotafaul haud. Hee kijkt opp daut groote Hoofiesa, opp daut sien Voda am oppmoakjsom jemoak haud, un boolt wia uk sien junget Hoat voll Staune un stomme leaforcht.

De Brickers loagade en dise Nacht en Sechtwiet vom Wotafaul. See kunne von nuscht aundret aus däm Wunda von de Natua denkje un råde, daut de deepste Jefeete von äare Seele oppjeräacht haud. Daut wia zwoa Wundascheen un wundaboa un stotsch, oba, von woonem Nutze wia et? Dit wia de Froag, dee sikj en de Kjap von dise Mensche stald, dee äaren gaunzen Läwe lank opp strenjste Spooasomkjeit jeliheet worde wiere. Waut wia dise Wotafaul äwahaupt? Nuscht aus eene äwawintlichet Wota Hindanis fa aule Tiede, een onbrukboaret un besondasch jefädlichet Meebelstekj von de Natua.

Wudd et an fa emma ut Kanada vebaune? Daut wull de driesta Sam weete. See haude eene Schans jehaut daut äwakome, erinnad hee John, oba haude daut nich woa jenome. Wan see sienen Rot jefolcht haude, wiere see lenjst opp Kanadischem Boddem jelaunt.

John drenjd opp Jedult, un hee haud nu de Befrädjunk, opp eene Grupp von Rootmana nauntowiese, dee em

Stroom schwind en äare Kanus fuare. Hee hopt, daut see een poa Miel wieda Wota finje wudde, daut ruich jenuach wia, om et en äare Conestogas to äwakome.

De Profezeiunge erfelde sikj, wiels aus see daut kjliene indische Darp passieet haude, ut däm de Kanuflotte jekome wia, funge see nich bloos stellet Wota, sonda uk eenen jeieejneten Launde Plauz, von däm ut see äare ersatz Boots loos sate kunne.

Dan muake sikj de Breeda aun de Oabeit, om dit groote Hindanis to äawinde, daut auleen äare jratste Hopninj em Wajch stunt. De Woages Kjiste, mott et bekaunt senne, muake wundaboare Boots wäajen de Grootheit un Form, un daut wia nich ommäajlich, oppwool een miesomet Unjanäme, äare Näd met Mooss un Pekj to felle, doamet see uk daut wichtichste Mol Tieekjen von eenen gooden Boot besade: Seeducht.

Wäarent de Oabeit vetalde de Breeda sikj von de veschiedne Tiede, wan see vesocht wiere, no Pennsylvania trigjtokjiere. De Betrachtunk von de Entmootjunge dee see goot utjekome haude, schiend daut Wieet von äaren Woakj to vejratre un see to ermootje, fa daut groote Woakj daut nu ver an stunt.

"De Tiet en de Alleghenies wia de schlemste," säd Sam. "Ekj haud Angst, daut du trigjgone wurscht."

"Maunchmol wenscht ekj mie, daut ekj haud," stunt John too.

"De Boare wudde die fräte, wan de Schinkjes aula wiere," säd Sam met eenem Uage Funkel.

"Boare!" kjriescht Annie, de gaunz onbemoakjt dichtbie saut, oba jiede Bewääjunk beobacht un jiedat Wuat hieed.

"Hunj, meen ekj," säd Sam un spood sikj, siene Schlofheit to veborje.

Oba Sam haud kjeene Kjantnis en de Konst vom Lieeje. Annie kjand de Woarheit un leet äare Fantasie frie rane. Boare wiere en äaren Conestoga jewast, un dichtbie vom Kjlienen Johnny. See haude de Schachtel opjemoakt un eenen Schinkje unja Sam siene Näs jestole. Daut wia eene Jnod, daut see nich aule begnoacht un toom Vejnieceje von de Beesta stekjwies veschlunge worde wiere.

Vejäfs erklääd Sam, daut et nich soo schlaecht wia, aus Annie docht. Daut gauf bloos eenen Boa un dee wia nie em Conestoga jewast. Hee selfst haud de Kjist opjemoakt un daut Fleesch jestole. Wan hee äa jeteischt haud, wia see veleicht nich soo beonruicht. Oba Annie woagd sikj, kjeen Wuat doavon to jleewe, un wull sikj leewa, aun de wilste Bilda von äare ieejne Väastalunk binje.

De beid Mana tuschte besorjde Blekje ut un beende stell äare Oabeit.

Un nu wia aules reed fa daut groote Unjanäme. De Conestogas wiere Wotadicht jemoakt worde; äare Dakjunge wiere aufjenome worde, om de Oabeit von schmääre to erleichtre. Dee wudde nu aus Säajels deene.

Jieda Zentimeeta vonne Strank wia erutjetrocke un oppe Lenjd jespleest worde. Lajcha wiere en de hechste Bräda von John sien Conestoga jeboat worde, soo daut et aun eenem Enj aun eene riesje leekj aum Eewa un aum aundren aun Sam siene Conestoga befausticht woare kunn. De Koo breld äare Wunda ut; de Pieed schnoofe ver Oppräajunk.

"Veropp jeit et!" roopt Sam un schwunk siene Pitsch.

"Hee woat vedrinkje," kjriescht Annie un vestuak äa Jesecht, doamet äare Uage dän schrakjlichen Schode nich meterläwe muste.

De Plon wia, daut Sam daut velangde Väarajcht habe sull, toieescht opp Kanadischem Boddem to launde. Wan hee nich äwa kaum, wudd et leicht senne, am trigj to trakje; wan hee daut goot utkome wudd, sull hee dän Strank aun eenem Boom opp däm aundren Eewa binje, un John eenen Tieekjen jäwe, om veraun to kome.

Meeta fa Meeta wort de Strank aufjewekjelt, aus de Aufstaunt tweschen Sam un däm Eewa vom

Heimat Launt sikj vejratad. Een stoakja Nuadwast Wint kaum an togood, un siene Pieed spälde goot äaren wichtichen Roll. Daut gauf jefäadliche Uagenblekje, en dänen Sam sien Hoat stell to stone schiend un aus John un Annie wiet auf besorcht tookjikjte. Oba entlich wia daut Ziel errieekjt. Met eenem Siejes Schrie sprunk Sam oppem aundren Eewa un bunk dän Strank aun eenem stoakjen Zocka Boom.

Dan feeld sikj John ermooticht, siene Proow to moake. Daut dieed nich lang, bat hee sikj medden em Stroom funk un met Wint un Wale kjamft, oba de gaunze Tiet aun Sam sien Strank jeankat wia. Uk hee laund en Sechaheit trotz de Onunk von siene Fru.

Entlich wiere see aule doa, eene kjliene Grupp von meede Enwaundra en eenem framden Launt, dee met äarem Vee, äa Meebel un aul äare weltliche Sache en eenem grooten Hupe aun dän onwirtlichen Eewa von Äwakanada hanjekome wiere. De Beem weifelde jlikjeltich em Wint, un daut Wota murmeld eenteenich wieda.

Kapitel 5

Daut wia Sinnowent Owent, un de Schautes von de Nacht funge aul aun to faule aus de Brickers soo einfach opp Kanadischem Boddem launde. Tiet un Licht rieekjte bloos ut, om dän Enhault von äare Conestogas fa de Nacht nie to ordne. Dan odemde see een Dank Jebäd ut, strakjte äare meede Jlieda ut, sage daut nie jewosne Loof von de Beem em Wint weifle un horchte de schnorje Musikj vom Wota, bat beid Uage un Uare en de seete Bewustloosichkjeit von Schlop jeschlote wiere.

De Brickers natieedlich reisde aum Sindach nich. Daut wia äa Dach fa Ru, Denkje un Aunbäde, wan uk kjeene Entschuldjunk fa daut lote Oppstone. Sam un John wiere met de Sonn opp. See foodade äare Tiere, muake eene Rieej schwocate Klaupa Schlange doot, dee schienboa dise Jääjent to befolle haude. See funge eene Kjwal von freschet Wota, ut dee see äare Howabrie muake, un kjeede trigj, om to seene, waut Annie an noch toom Freestikj jäwe wudd.

"Dit es daut jelowde Launt," roopt Sam, lacht goot mootich un schwunk dän Wota Ama. "Kjikj mol, doa es de Jordan." Hee weess opp dän Niagara, "Un doa hinje es de Wiltnis. Wie wiere Viेतich Joare doa benne, nich?"

"Daut schiend soo," docht Annie.

Oba John wia entschlote, buakstävlich to senne. "Viेतich Doag, wia et," säd hee, "jenau viेतich Doag,

wiels ekj dee tald. Un waut fa een Fluss denkje see, es de Jordan?"

"Too hungrich, om daut nu to saje," auntwuat Sam un länd daut lernst von sien Brooda bedrekjt to woare, auf. "Komm, Kjliena Johnny, hol daut Teetich erut un ekj un du dakje dän Desch."

De Desch wia een Deel von de Sort, dee sikj bie Bedoaf en eene winze Akj foljd, oba biem Äte twee breede, vebindliche Flichte utbreede deed. Om dee runt vesaumelde sikj de kjliene Grupp toom ieeschten Freestikj en Kanada äte.

Aus Sam dän latsten Koffe ut sien Schatel jedrunke haud, wort aum kloa, woo wichtich dis Dach fa de Jeschicht von de Famielje Bricker wia. Soogoa em Ella wudd hee sikj aun disen ieeschten Morje en Kanada un aun aul von de Vääkome denkje, dee sikj doarenn aufspäle wudde. Hee schluach vää, daut see een kjlienet Fast fiere sulle.

John muak sikj toieescht äwa de Idee lostich. "Wie motte ons nich schäme fa daut, waut wie to irjent eene Tiet doone," sad hee.

Oba Sam wia ieescht tofräd, aus hee Annie äwarät haud, äa dunklet Schneppeuduak auftrakje un äare kjliene witte Musselinhaube auntotrakje. Hee säd Kjliena Johnny, hee sull de Benkje en eene Rieej stale un de Bibel un daut Jesankbuak ruthole. Hee brocht John doatoo, dän

Berecht äwa däm Äwafoare vom Jordan to läse, un dan kjneede see aule toop dol un säde dän 'Voda Onsa.'

Un woo see sunge! Sam funk de Mellodie soo goot aus hee kunn aun, wäarent John un Annie un soogoa de Kjinja metmuake. Bootl halde de stelle Welda met de lange Leeda von äaren Gloowe wieda. De Väajel saumelde sikj ut aule Rechtunge, sade sikj opp de unjaschte Asta von de Beem un scheddade kjrietisch äare kjliene Kjap, wäarent de leekjekotasch en wilde Forcht von Boom to Boom hupste.

Dän gaunzen Dach waundade Sam siene Jedanke trigj no Hammer Creek un en de Heimat. Maunchmol saut hee met Christian Eby opp de 'Stoop' em 'Voda Hus,' genau jantsied von Nancy äa Jehia; un wada spruak hee met siene ieejne Elre un siene Sestre en äarem veninftjet Hus en Brickerville. Oba de meiste Tiet jinkj hee aun Becky äare Sied ooda saut met äa opp de Benkj unja däm Aupel Boom un hieed äare seete Leewes Räd to. See wiere zimlich äwadräwe, dise jefuschelde Jespräakje, oba doch schaftich.

Dän Owent un een Deel von de Nacht vebrocht hee met Menno. Becky wia em Jeist met am, wiels de Mon voll wia. leescht eenmol ea, seit see sikj jetrant haude, haud et sienen Huach Punkt errieekjt, un bie dise Jeläajenheit haud een Storm dee buta de Secht veborje. Oba vondoag Nacht wia kaum eene Wolkj oppem Himmel. En aul siene Pracht blekjt de groote Kugel von de Nacht opp Sam dol un frinteld. Un

Sam kjkjt en äa dikjet, gootmeenendet Jesecht un bleef 'soo lang aus hee sonst kunn.'

Bie Dach Aunfank aum Mondach wort de Reis wada oppjenome. Eene Kord Gaus foljd däm Loop vom Fluss, un daut naume de Brickers, un vetrude, daut et schlieslich to de mennonitische Aunsiedlunk fiere wudd, dee jesajcht wort, delenjd dän Eewa von eenen grooten See to ligje, de Ontario jenant wort.

Biem Schemma kaume see bat een kjlienet Darp aun de Kjriezunk vom Niagara River un Lake Ontario. Newark, säde de Lied, wia de Nome vom Uat, un oppwool et mea ooda weinja bloos hundat Hiesa gauf, wia de Staut bekaunt fa miere wichtje effentliche Jebieda. Mank dise wia de Navy Hall, wua bloos tieen Joa ea daut Parlament von Äwakanada staut jefunge haud, en äare ieeschte Städ. De Rejierungs Sett wia ver kortem no York äwa däm See velajcht worde, oba de Rum honk emma noch äwa dit historischet Uat.

En Newark buage de Brickers nom Waste auf. Maun säd an, wan see de Gaus aum Eewa vom See delenjd dartich Kilomeeta folje wudde, kaume see to de Twintich, eene Siedlunk von Mensche, dee aus Erbse en deeselwje Schoote wiere.

Von disen Nies ermooticht, muake see sikj opp dän Wajch. De Gaus wia befoaboa, oba see kaum mau langsam wieda. De Nachte kaume un jinje, un de Reis wort wada oppjenome.

Met Jieda Stund wort de Oppräajunk stoakja. John erkjläad, daut see weinichstens vieetich Miel jereist wiere, seit see dän Niagara Fluss velote haude, un emma noch kjeene Twintich.

Dan bucheld de Kjiiena Johnny en een Moment von Entmootunk von sien Voda met eenmol eenen freelichen Schrie aun. "Kjikjt jie," roopt hee, "Kjikjt daut Ruak aun!"

Jo, doa wia et, eene kjiene bleiwe Lock, de himmelwoaz äwa de Beem wiet auf oppstieech, daut ieeschte sechtboare Tieekjen von de lang erwachte Twintich. John hilt siene Pieed aun, stuak dän Kopp ut däm Conestoga un winkt to Sam. Kaum wia de Loarm von de Woagebräda veklunje, foll an daut freidje, wan uk een eenteenichet Jeruzh von eene goot jeschwungne Akjs opp de Uare. Hacke! Hacke!

"Sent wie hia?" schrie ech Annie, eene Bunj von Narfe un Oppräajunk.

Wan John äwahaupt auntwuad, jinkj siene Auntwuat en däm Jeruzh veluare, daut Sam derch eenen Trechta muak, dän hee met siene Henj jefornt haud.

"Oo! Oo!" kjinjad de Wadaschaul.

Daut Hacke hieed met eenmol opp un daut Knake von Asta woarnd, daut sikj jeemaunt dän Wajch to de Gaus muak. En de näakjste Minnut stunt ver de jespaunde Lied een groota, goot jebuda, muskelja Maun, dee aule Tieekjen von eenen Mennonit druach. Hee haud eenen breeda kauntja Hoot, dee bat to de Uare erauf jetrocke wia,

eenen vebuzhaden Boat un eene enj jeschnäde Bowalepp.

"Wie sent hia," roopt Annie. "Wie sent entlich hia," sefst see deep.

"Un von wua kome see hää?" fruach de Holthaka un kaum noda to de Mana, dee von äare Woages jesprunge wiere.

"Von Hammer Creek," auntwuad Sam. "Daut es en Lancaster County."

Daut Jesecht vom Holthaka stroid ver Freid. "Soo?" säd hee. "Veleicht kjan jie Christian Eby."

"Christian Eby!" roopte aule Brickers en eenem Odemzuch ut. "Hee es ons Onkel!"

"Rachael, see jehieet noch een beskje to dise Frintschoft," säd de Maun an. "See es miene Fru, Rachael."

"Un wää best du?" foddad John.

"Levi Moyer ut Berks County."

"Wie sent Sam un John Bricker," säd Sam un wees am, wää, wää wia. "John, hee es aul befriet," jeef hee naun, om Annie un de Kjinja väatostale, däaren Kjap ut däm Rigje von John sien Conestoga stuake.

Aun disem Dach gauf et fa Levi Moyer kjeen Holthake mea. Hee bestunt doaropp, de ganze Grupp fuaz to sien Hus to brinje, un to Rachael.

Daut wia een sea bescheidnet Hus, to däm hee an fieed, bloos eene kjiene Holt Bood met Schichte ut wittet Jips tweschen de Holt Staume. Daut ganze wia witt jeforwe, een klijenet Huskje em Hoat vom Uawoolt, oba doch een jlekjlichet Tus.

Rachael stunt ver de Däa, om de Framde Welkom to heete. Met eene Haunt beschautet see äare Uage un stett äa Bäbe opp eene Hoft met de aundre, een Stekj von Pennsylvania en Kanada. See wia eene bekaunde mennonitische Fru, kjlien un kjraftich un punglich. Äa Kjleet wia von husjemoakte leejenschoft un en eenem Stiel jemoakt, dee von de Frues vonne Grupp soo jlikj jefolcht wort, daut maun et meist aus Uniform betieekjne kunn. Een enj aunligjendet Bowadeel schmiejd sikj aun äare natieedliche Figua un kjneept sikj oppfalich opp de vääre Sied to. De Rock wia lang, un voll, un wort sikj en rikjliche Folde om äare Taille jesaumelt. Äwa de Schulre druach see eene Oat Schal ut dämselwjjen Materiöl aus äa Kjleet, un de Spetze wiere en de Medd von de Kjnap hinje un vääre faust jemoakt, wäarent een grootet, dunklet Schalduak dän Rock schizt. Daut jeweentlich foawje Schneppeuduak, äwaschroz jefolcht, bedakjt äaren Kopp un wia met eenem Knoppe unja de tweede Folj von äare jewalde Kjenn faust jemoakt.

Daut wia een opprechtjet Welkom, daut Rachael Moyer Annie gauf. See scheen sikj meist genau soo to freie, see to seene, aus Annie to dise Städ en äare Reis errieekjt to habe. Eene Fru met eene Huw, sach see nich jieden Dach. Jelääajentlich sach see eene Indiauna Fru ooda eene Fru, dee eenen Hoot druach, oba see wiere, aus de Mana, aundasch.

Un doch wia Rachael äare Bejreessunk nich äwafliessich. Aus Mennonitin wia see doaropp jeliheet worde, äare Jefeete entohoole. Aus see met de Mana de Haunt jedrekt haud, brocht see Annie toom Desch en de Akj vom Väärum, wua see äare schwoaate Huw un äare schwoaate Koppdieekja biesied laje kunne. Dan läd see Annie äa Bäbe en de Wieej un holp Noah un Moses, äare kjliene Jlieda ut äare väle Kjleedunk Stekja to befriee. "Daut es een kolda Dach fa dise Joarestiet," bemoakjt see, om daut Jespräakj to aunfange.

Annie sach opp un funk aun to jule.

"Ach, hiel doch nich," säd Rachael un klopt äa oppem Rigje.

Oba de Ermonunk wia to lot. Annie haud Kontroll äwa sikj selfst veluare. See schmeet sikj opp Rachael äare Brost un schlukst, aus wudd äa Hoat brääkje.

Rachael vegaut fuaz äare Woarnunk äwa sikj selfstbeharschen. See schmeet äare Oarme om dee von de hielende Annie, opp weinichstens soo wiet see rieekje wudde, un mischt äare Trone met dee von äare niee Frindin. "Ekj weet," wadahold see emma wada.

"Ekj weet aules. Ekj sie soo meed, vejät noch nich, woo et wia, aus wie äwa kaume." Daut wiere fief Joare, säd see, seit see Berks County un aul äare Frind doa velote haud, om aus Levi Moyers siene Brut en dit Framde Launt to kome. De Reis foll äa emma noch opp aus een schrakjlichet Feebadroom. See wist genau, woo Annie sikj feeld.

Rachael foll fuaz en, daut eene Tauss Tee an aula goot doone wudd, un see spood sikj en de Kjääkj, om dee to bereede. Annie hoof äa Bäbe opp un foljd äa. See kunn et nich liede, Rachael ut de Uage lote.

"Un to denkje, daut ekj et noch nich schaufe saul," säd Annie un beobacht de drocke Husfru bie äare Oabeit. "Ekj wia soo meed vom Koake."

"Ekj weet," auntuwad Rachael.

"Un niemols hab wie von jeemaunt aundren waut to äte."

"Jo, ekj weet," treest Rachael. "Oba nu kaunst du die han sate un äte un die utruue."

De Mana worde vom Staul bie jeroopt, un toop haude see äare Tausse Tee en de Medd vom Nomeddach met jenuach Toobehia, om eene räajelmässiche Meddachs Moltiet vää to stale.

Entlich wia de Tiet jekome, sikj äwa een Teema to unjahoole, daut aule aum Hoat lach. Kjeen Dietscha ut Pennsylvania kaun jlekjlich, uk nich aum Desch senne, soolang irjent waut en siene Jedanke Twiewel doaräwa steit, woo jieda met enaunda vewant es. Levi haud jesajcht, Rachael wia 'noch een beskje en de Eby-Frintschoft.' Daut wia nu de Tiet, daut erut to fädme.

Rachael stald daut Teema met de Bemoakjunk vää, Levi haud äa vetalt, daut de Brickers met Christian Eby vewant wiere.

"Hee es ons Onkel," auntuwad John. "See, Nancy, es de Sesta von onsen Voda."

"Soo!"

"Jo, un wie kjane see soo goot aus kjeena," jeef Sam naun.

Annie haud eene intresaunte Norecht, dee see de Moyers to disem Tietpunkt onbedinj metjäwe wull, un aus see Sam om Erlaubnis jebedd haud, plauzt see dee erut, "Sam woat noch dikja met an woare. Hee rant met Becky Eby."

"Christian siene Mejale?"

"Nä, Jeremiah, siene. Hee es aul Doot. Hee jinkj met de Schwindsucht. Hee wia een Brooda von Christian."

"Aulsoo," säd Levi, opprechtich intressieet.

"Un wuaron hast du äa nich metjenome?" fruach Rachael.

Aulsoo must Sam de Loag en Hammer Creek erkjläare. Hee spruak Hopninjvull von Nancy äare Vespräakjunk, äaren Aunspruch Becky en twee Joare opptojäwe.

Oba Levi scheddad truarich dän Kopp. "Maun kaun nich saje, waut en twee Joare aules passiere woat," erkjläad hee. "See kunn uk doa aun liede. Daut es aunstekjent, Schwindsucht."

To disem Tietpunkt wull Sam daut Teema vom Jespräakj wakjsle. Hee fruach, auf uk Rachael eene Eby senne kunn.

"Nä," auntuwat Levi, "Rachael es eene jebuarne Kresse, un äare Mutta wia eene Shantz. De elste Sesta von

ääre Mutta wia met eenem Maun befriet, dee eenen Brooda haud, un hee wia eenst een aunjestalda Maun fa Christian Eby. Es daut nich so, Rachael, woo et met die jeit?"

Oba Rachael haud eene aundre Jesennunk von de Vebinjunk. See docht daut et wia de jinjste Sesta von ääre Mutta, dee eenen Maun befriet haud, däm siene Sesta dän Aunjestalden selfst befriet haud. Oba waut uk emma et wia, see wiere sikj äwa de Persoon vom betrofnen Pajchta eenich. Hee wia een Baumann. Schwoata Ephraim, nande see am, wiels hee dunkle Hut haud.

"Baumann!" roopt Annie ut. "Waut fa Baumann wia daut nu?" see kjand soo väle met disem Nome.

"Siene Mutta wia een Bingeman ooda een Sauder," auntuat Rachael, "ooda wia et eene Wissler? Ekj kaun mie nich denkje. Oba trotz däm hieed hee een weinich schwoa."

"Ach, hee," schrieech John un funk eenen Blitz von Utwies mank de Veschiedenoatichkheit. "Ekj kjan am. Hee wia eenmol bie eene Bejrafnis -"

"Daut es hee," roopt Levi volstendich to. "Hee jleicht et em auljemeenen emma, wan Lied begroft worde."

Soo wort de Utwies vom Aunjestalden jemoakt un de Frintschoft tweschen de Moyers un de Brickers jestoakjt. "Wie schiene aul lang befrint to senne," bemoakjt Levi.

Von de Moyers lieede de Brickers aun disem Dach väl äwa Kanada un siene Lied. Daut wiere fief, lange,

eensome Joare, säde see, seit see ut Berks County en ääre niee Heimat en de Wiltnis jekome wiere. De Besieekja Zol wia jerinj, wiels de Tweschenrum met Pennsylvania groot wia. Jiedat Joa haud een Poa Conestogas jebrocht. De Kolbs un de Albrights wiere en de Twintich jebläwe, oba de Mierheit wia wieda nom Waste jedrunge. Wiet em benna Launt haude see jesajcht, wudde see en eene wundaboa fruchtboare Jääjent kome, dee von eenem grooten Fluss jekjriezt wort, de Heasley Tract, woo see daut nande, oba auf see dän Uat äwahaupt jefunge haude, wiste see nich. See haude nie wada waut von an jeseene ooda jehieet.

Von daut ieeschte erwäne von disem fruchtboaren Tol em benna Launt wia Sam sea intressieet. Hee wull mea äwa de Heasley Tract un de Lied erfoare, dee doa aunjesiedelt haude.

De Moyers vetalde am aules, waut see sikj denkje kunne. Em Hoafst 1799 wiere twee Conestogas lot en de Nacht to ääre Bood jekome. Sam Betzner met siene Fru un fief Kjinja wia en de eene, Joseph Sherk un siene Fru Elizabeth Betzner en de aundre. See kunne nich äwarät woare, sikj en de Twintich doltolote, un en een poa Doag haude see sikj entschlote wiedatofoare.

"Un worde em Schlaum begroft, soo aus uk nich," sefst Annie. See wenscht sikj, Sam un John wudde doamet tofräd senne, irjentwua dichtbie de Moyers, Launt opptonäme un de Betznern äären onbekaunden Schekjsol to äwalote.

Oba Levi Moyer wia genau soo doaraun intressieet, siene Jeschicht to vetale, aus de Brickers dee to hiere, un Annie äaren truarichen Kommentar entjinkj am. Hee vetald wieda, woo em Joa 1800 de oole Elre von Sam un Elizabeth Betzner uk met däm Äwalei von de Famielje toop jekome wiere. Woo haude see dän Besuach vom oolen Maun Betzner jeleicht! Hee wia een makliche Maun, räd jieren un haud eene Wundavolle Lāwes Jeschicht to vetale. Hee haud em Ella von vea Joare aus een Weisenkjint de Schweiz velote, wia en eene Kjinja loose Famielje oppjenome worde un aus de mäajliche Oaw von eenen Launtgoot em Wieet von dusende von Dolasch oppjewosse.

Met sastieen Joare wia aun siene Fläaj Elre een Kjint jebuare worde un dan wia hee nich mea Welkom jewast. Met säwentieen wia hee no Amerika jeflicht. Hee laund en Philadelphia un muak sikj to Foot oppem Wajch em Launt enenn. Nachts schleep hee en Stauls ooda opp Stroobade opp de Felda. Hee haud sikj en Franklin County doljelote; haud met groote Sorj eene Foarm un eene Fru jewonne; un haud eenen gooden Nome bie siene Nobasch. Oba daut Rikjdom, daut hee en de oole Welt veluare haud, kaum en de niee nich to am. Een Fluch rud opp de Veenichte Staute, erkjlād hee. Waut wia noch von eene Nazion to erwachte, dee en medden von eenen bloodajen Kjrich jebuare wort? Un nu wia hee met aul siene Kjinja un de

Kjinja von siene Kjinja no Kanada jekome. Wan jeemaunt am wull, wudde see aum irjentwua opp de Heasley Tract enne Schoot von siene Famielje finje.

"Daut moakt et einfach, wan see aule kome," säd Annie un docht aun aul de Frind, dee see trigj jelote haud.

Oba Levi haud nich dän Jemiet, sikj to de Sied fiere lote. Hee vetald wieda vom Kome von de Gingerichs, de Bechtels, de Biehns, de Kinzies un de Rosenbergers un von de Schwierichkjeite un Folje, dee en äare Jemeenschoft bestunde. Hee vetald uk von de Suraruses, un de Livergoods, un de Schupes, dee ieescht eenje Wäakje trigj derchjefoare wiere.

"See woare ons dän Wajch bräakje," bemoakjt Sam.

Annie sefst noch eenmol un trock äa Bäbe dichtbie.

"Vetal an von George Clemens," drenjd Rachael un freid sikj en dise aunjenāme Erinnerunge. "De George wia emma soo oppfaulent."

Hee must daut jewast senne, een junga Maun met eenem kloaren Vestaunt un eene frintliche Oat, oppwool hee onjlekjlichawies emma noch onbefriet wia. Levi säd, daut et wia, wäarent George Clemen sien Frind en Montgomery County besocht, daut hee toieescht von Kanada un von eenem onderchdrinjlichen Somp jehieet haud, jenant Beverley Swamp, derch dän eenen Dach de kortsta Wajch toom Heasley Tract rane wudd. Bat nu haud sikj noch kjeen Maun met eenem Tiem

von Pieed derch de Jääjent jewoacht. Fuaz entschloot hee sikj, no Kanada to foare un derch dän schrakjlichen Somp to foare. Hee wull de lea habe, daut toieescht jedone habe. Soo erhilt hee aule Nies äwa daut nieet Launt en de Hopninj, sienen Voda doavon to äwazeije, am gone to lote un sikj doa doltolote. De Voda wia een Maun met väl Erfoarunk, eene Woa, daut hee George vemedle wull. Hee woarnd dän Jung, nich aules to jleewe, waut hee hieed, sonda toieescht daut Launt selfst to seene, ea hee sikj entschloot, sikj doa doltolote. George freid sikj sea äwa de Jesennunk von sien Voda. Hee schloot sikj fuaz eene Grupp aun un boot an, eenen von äare Conestogas to foare. Hee wull aules liere, waut hee kunn, ea hee de Beverley Swamp en Aunjriep naum.

"Un es hee derchjekome?" fruach Sam. Hee wull onbedinjt disen George Clemens trafe, en däm de Jeist von Unjanäme soo stoakj wia.

"Ach, hee haft sechalich aules goot äwastone," wia Levi äwazeicht, "Oba ekj hab nuscht jehieet. Du kjanst George noch nich. Daut wudd am nich en dän Senn kome, daut hee omkjiere wudd."

Sam nekjt entschlote met däm Kopp. "Wan George Clemens daut kaun," säd hee, "dan kaun Sam Bricker et uk."

"Un John uk," säd de aundre, om nich em Moot von sienem jungen Brooda äwatrotte woare. Annie säd nuscht, oba een nodenklichen, wiet auf truarichen Blekj kaum en äare Uage.

Levi Moyer wull dän Unjanäme Jeist von de Brickers nich biestette. Hee rod an, de Ermonunk auntonäme dee de oola Maun Clemens to George jejäft haud; toieescht daut Launt to beseene, ea see et kofte. Wan see aules funge, waut see wulle, kunne see no *The Head of the Lake* trigj kjiere, wua de leejendeema, Robert Heasley, wond, un met am haundle. Daut wudd eene leichte Sach senne, Heasley to finje, wiels hee een Maun von Rikjdom un Einfluss wia, aun de Spetz vom See wond, un een Metjliet vom Parlament von Äwakanada wia.

"Wie woare zemorjes gone," vekjind Sam.

Oba aum Morje kunn Annie äaren Kopp nich hoole. De onjeweentliche Aunstrenjunge von de latste Wääkje, de Sorj fa de Kjinja un daut Koake un Kjinja bewachte unja aule määjliche wardiche Omstende haude äare kjarpaliche Krauft äwafoddat. Dan wia doa noch de Oppräajunk, de Moyers to Trafe. See brukt eene Pause, säd see. En hechstens een poa Doag wudd see reed senne, de Reis wieda to moake. Soo schenkjt Rachael äarem kranken Gaust de Oppmoakjsomkjeit, dee see kunn. See läd äa en äa ieejnet Bad han un proowd äa met aul de tusje Meddel to halpe. Wan emma Annie eenen Moment frie haud, vebrocht see am en äarem Bad.

Trotzdäm vebätad Annie sikj nich. De Mana schaufte met Levi opp däm Felt, oba onjeduldich, wiels jieda Dach en sienem Deenst bedied eene Joarestiet

weinja opp de Bricker Schneis, dee irjentwua opp de Heasley Tract entstone sull. Annie wia eene Wääkj krank jewast, aus Sam väaschluach, daut hee un John dän Rot vom oolem Maun Clemens folje sulle. See wudde riede, om daut Launt uttokuntschofte; met Heasley haundle, wan see met de Tract tofräd wiere; un dan fa Annie un

de Kjinja to de Moyers trigj kjiere. Dise Enrechtunk haud dän Väadeel, de Mana de Määjlichkjeit to jäwe, sikj de Gaus goot kjane to liere, ea see sikj met äare Conestogas doaropp begauwe.

John stemd met dän Väaschlach en un aum näakjsten Morje muak sikj Levi Moyer auleen aun de Oabeit.

Kapitel 6

Daut dieed vieetien Doag, bat de Breeda trigj kjeede, oba see kaume en huage Stemmunk aun. See haude een Haundel jemoakt, een werkjlich gooda Haundel, von äare Jesechta to uadeele. Besondasch Sam sprudeld met Bejeistrunk. Hee klopt wieda opp siene dikje Wast Tausch, däaren Äwasied met eene Rieej von Nodle vesechat wia. "Doamet et nich veluare jeit," erkläad hee.

"Un waut hast du aules en de Tausch?" wull Annie weete.

"De leejendeemabewies," auntuad Sam. "Welst du dän eenmol seene?"

Natieedlich wulle see dän seene. Soo vesaumeld sikj de kjiene Grupp om dän Kjääkje Desch von de Moyers, wäarent John un Sam äare kostboare Papiere rut naume un glaut strikjte.

"Läs ons daut vää," foddad Annie, met Hopninj.

De Wieed wiere lank un onjewant, oba de Bediedunk wia kloa. Daut wia nich emsonst, daut John un Sam Bricker opp de oole Foarm en Pennsylvania jespoat haude. Met de Jewenste von dise schwoare Joare haude see jieda dree hundat Akasch Launt toom lachajen läajen Pries von eenem Dola pro Aka jekoft. See wiere nu Launtieejendeemasch, un Sam bemieejd sikj, an daut weete to lote.

Waut John aum meiste schaftich muak, wia de Natua vom Boddem. Daut haud eene rikje, schwoate Kjwalität, un de Felda, dee see

utjesocht haude, wiere mierendeels met riesje Beem bedakjt, aus hee see noch nie ea jeseene haud. Hee docht aun de wundavolle Arnte, dee hee un de Kjliena Johnny eenen Dach opp daut Launt met soon erstaunliche Fruchtboakjeit aunbue wudde.

Levi Moyer wia vom Pries sea beendrukt. Hee wia sikj secha, daut Robert Heasley kjeene Onunk haud, woo wieetvoll daut Launt wia, daut hee bie eene soone läaje Somm vekoft haud. Veleicht haud hee daut nie jeseene. Oba Sam vesechad am, daut hee et von Heasley siene ieejne Leppe haud, daut hee daut Jebiet foaken besocht haud un daut hee wist, daut et daut baste Launt en Äwakanada wia.

"Doa mott doaraun waut faulsch senne," bleef Levi doabie. "Hee wudd et nich soo billich vekjeepe, wan hee nich verekjt es."

"Heasley es daut nich," unjabruak am John. "Hee kaun nich senne. Hee es een Metjliet vom Parlament."

Levi schneffeld.

"Daut es aules," erkläad Sam wieda. "Hee mott de gaunze Tiet en York met siene Henj en de Rejierunk senne, säd hee, un hee kjrieech kjeene Tiet, de Tract to vekjeepe. Wie Mennonite kaume aule toop, om to kjeepe, un daut muak et eenfach fa am. Aulsoo kunn hee daut billich loos woare."

"Oh, soo?" gauf Levi trigj, dee de Jnod haud, soo to doone, auf hee Sam

siene miesome Erkläärunk un Heasley sien Jeschaft Senn vestunt.

"Hee mott zwoa kluak senne," säd Annie, däaren Interesse en de leejendeemabewies noch bleef. "Kjikjt, woo goot hee schrift, soo goot, daut ekj et nich eenmol läse kaun."

Levi lachte. "De Ofkote," säd hee, "See liere em auljemeenen emma soo to schriewe, daut kjeena et läse kaun."

"Oba ekj docht, Heasley haft et jeschräwe", säd Annie. "Sien Nome steit gaunz unje."

"Un John sient es doa uk."

"Oba John kaun nich soo schriewe, un Sam uk nich."

"Annie haft rajcht," säd Sam. "Heasley haft et jeschräwe. Aus et schient, es hee uk soo een Ofkot. Daut spoat ons eene Menj Oaja, säd hee, un wan hee wada no York jeit, nemt hee de Papiere met un lajcht see em Rejierungshus."

"Oba ...," funk Levi un bleef dan stone.

En disem Moment wort siene Oppmoakjsomkjeit opp John jelenkjt, dee en eenem Schockel Stool saut un met siene Junges toobd. Noah un Moses saute opp siene Kneee un kjrieschte ver Freid, wäarent äa Voda see aufwakjslent opp un dol hoof. De Kjliena Johnny saut opp de Feet vom Voda un velangd sienen Aundeel von Oppmoakjsomkjeit un Opphäwe. Aus see aule ver Oppräajunk un Aunstrenjunk meed wiere, naum John an aule en de Oarme un vetald an wundavolle Jeschichte äwa daut Launt,

daut äare Heimat senne sull, un äwa de strolende Hopninj, dee hee fa an haud.

"Waut denkjst, Kjliena Johnny," säd de jlekjlicha Maun, "doa es aul eene School, un een Liera, dee die goot liere kaun."

Oba de Kjliena Johnny intressieed sikj äwahaupt nich fa Schoole un School Meistasch. Hee wull weete, auf et kjliene Junges jäwe wudd, met dänen hee späle kunn.

John wull nich von däm grooten Bildunk Teema aufjelenkjt woare. De oola Sam Betzner haud eenen Liera fa siene Grootkjinja aunjenome, un John haud tojestemt, eenen Deel vom Loon to betole, doamet de Kjliena Johnny un Noah un soogoa Moses gone kunne, wan hee groot jenuach wia.

"Un wie habe uk goode Norechte fa die, Annie", säd Sam. See wudd dichtbie de Betzners wone, säd hee, de Noba von Young Sam met Old Sam un Joseph Sherk een Stekj wieda bowe opp de jäajenäwa ligjende Sied vom Fluss. Hee haud jiedat Hus em Tract besocht, un et gauf kjeene Fru, oba hee haud Annie eenen frintlichen Gruss jeschekjt, eenen Welkom Gruss em veropp.

"Un hast du uk George Clemens jeseene?" fruach Rachael, wäarent Levi sien Knee Klaupt un säd; "Dis George!"

"Hee es derch dän Somp jekome," säd Sam. "Hee es soo stolt, daut hee de leeshta wia."

"Un es hee befriet?"

Sam lacht. Daut deede uk aule aundre, aus hee vetald, woo George sienen ieejnen onjekjlichen Toostaunt met eenem oamen Frosch vejlikjt haud, daut met opnem Mul ver siene Dää saut un opp eene Flieej wacht. Daut wia krakjt soo fa George to råde, säde de Moyers.

Aus de Mana Annie fruage, wan see reed auntofange wia, erkjläad see, daut see Morje tiedich gone wudd. See haud aules äwa de schnorje Feelunge vejäte, dee fa eene Wääkj ooda lenja äare Seel soo dunkel jemoakt haude. Dee haude äa met jäajenrechte Hopninj un Enjste meist vestieet. Doa wia een deepet Schrakje fa de Sechaheit von äaren Maun en äa Hoat jewast, daut von Tiet to Tiet derch de Secht von eenen huckenden Boa vestoakjt wort.

Eene groote Forcht wia en äa Hoat jewast, daut John trigj kjiere un an aule to dän sechren Doot em Uawoolt droage wudd, von wua hee opp wundasome Wies jeflicht haud. Auf John trigjkaum ooda nich, schiend de Utsecht nich schmeissich.

Dan wiere de Reisende met eenmol onerwacht trigj jekjieet, onvelatst un voll Moot. Fuaz wort Annie äare Angst gaunz wajchjenome ooda vejäte, un en äarem Hoat rejieed bloos Hopninj, daut soo läwhauft wia aus dee von äaren Maun.

Doch, aus de Stund von de Aufreis kaum un de Pieed wada aun de Conestogas jebunge worde, späad Annie en äa Hoat eenen jeweset Beduare, aus see de Moyers un *The*

Twenty velote sull. Rachael wist jenau, woo Annie sikj feeld. See feeld ieejentlich sea änlich. Daut schiend too schod, daut de Brickers bie *The Twenty* nich tofräd senne kunne, säd see to Annie, aus see äa holp, äaren Schaul faust to moake un äare Huw Schniere to binje.

De onjeduldiche Mana roopte äa, sikj to spoode.

"Ekj woa die nich mea seene," säd Annie. Daut gauf Trone en äare Uage un Schlukse en äare Stemm.

"Go nu nich un hiel, Annie," prachad Rachael äa, pakt äa aun de Oarme un hilt äa eene Minnut lang faust. "Kjikj! Ekj hab die Ommeraunje Bloome utjesocht." See drekt Annie een kjlienet Bunj en de Haunt, daut met eenem nautet Kodda toopjebunge wia. "Du motst dee plaunte, fuaz wan du doa best. Bloome sent emma soo goode Jesalschoft. Ekj hab daut aul ver lang utjefunge."

Annie naum daut Bunj, drekt äare Jefeale un spood sikj to de Dää. John haud wada aunjeroopt, un Kjliena Johnny saut aun siene Sied un knauld de Pitsch en Hopninj von de Aufreis. Soogoa de Koo breld äare Onjedult ut.

"Moakt et goot", säd Levi to de Mana.

Rachael foljd Annie toom Conestoga un sach to, woo see äwa daut Vääraut en dän Woage stieech. Dan hoof see de Kjinja eena no däm aundren huach.

John haud de Tääjels jesaumelt. De Kjliena Johnny haud sikj een Dutz mol veaufscheet.

"Dankscheen fa dan Besuach, Annie," roopt Rachael un erinnad sikj jrod to Tiet aun äare Maniere. Bie äare Lied wia et eene sea nojelote Gaustjäwarin, dee et vesiemd, äarem Gaust fa daut Väärajcht to danke, de Gaust Frintlichkeit to weie.

"Wan du bloos kome kunst, om mie to besieekje," säd Annie.

De schwoare Räda funge sikj aun to dreie. Eene Haunt Bewääjunk, een Blekj opp de Uage, un see wiere wajch.

Fa miere Doag reisd de kjiene Jesalschoft opp eenem eenteenichen Wajch delenjd däm siedlichen Eewa vom Ontario See en Rechtunk toom Kopp vom See. Een Dach wia soo aunstrenjent aus de aundra. De Mensche, dee see bejäajende, wiere wietleftich jeseit. De Indiauna un de Mana, dee to Pieed reisde, benutzte dän schmaulen Stich, dee huach un drieech bowe oppem Boajch verand. De Brickers muste met äaren Woage de Gaus delenjd dän Eewa vom See benutze. See reisde met Conestogas, dee bat aun de Jrens voll jelode wiere. Daut wort bie jieda Miel emma miesoma un jefäadlicha, aus de Gaus schljachta wort. Aun eenje Städe wia de meist onfoaboa. Lenjd un Breed sull eene goode Gaus habe, oba dise haud eene onräajelmässiche dredde Mot, dee sompich un voll deepe Lajcha wia.

Nich bloos de Pieed, sonda uk de Foarasch wiere meed, aus see entlich ut däm Somp aum Kopp vom See oppdukte. See fuare en Sechtwiet vom Paulauust von Robert Heasley un kaume

entlich en een kjienet Darp, daut dän wool klinjenden Nome von *Cootes Paradise* druach. Daut wia zwoa eene kjiene, onwichtige Staut em Vejlikj to Pennsylvania, oba Aunfanks vom näajentieenden Joahundat wie et een Uat von nich jerinje Bediedunk en Äwakanada. Daut wia ieejentlich soo waut aus eene Grootstaut, to dee de Mensche en eenen wieden Jebiet kaume, om äare unjaschiedliche Velange to befrädje.

Daut riemd sikj en ieeschte Lienje eene Schenkj, un en de Däa von dit stolte Jebied stunt een buddel formja Maun, dee siene Woare bekaunt muak. Daut Schmiet Schilt honk jlikjtoo jäajenäwa, un de Wajch tweschen daut un de Schenkj wia enj un goot utjebut. Opp däm aunjrensenden Hempel stunt eene aunstendiche Kjoakj, un unja äare Fenstre weide friedlich de Kjeej vom Darp. Daut gauf uk eene Mäl, dee eensje, bestädje de leejendeema, em Omkjreis von dartich Miele.

John fua aun aul dise Jebiede vebie, bat hee entlich to däm Enj Darp kaum, wua daut Stua vonne Staut sikj befunk. Ver daut Stua haud de niemootscha leejendeema eene Pomp un eenen Tränkjetoch enjerecht, om siene Jast dän Haundel to erleichtre.

"Kjeep aules waut du brukst," schluach John Annie väa, aus hee utem Woage stieech un aunfunk to pompe. "Daut jeft kjeen aundret Stua."

"Dan sent wie boolt doa?" fruach Annie hopentlich.

John auntwuad nich. Hee wia to drock met pompe.

Annie klautad soo goot aus see kunn met äarem Bäbe en de Oarme rauf, dreid sikj dan om un stald de Froag aun Sam, dee noaun äa stunt un äa beobacht. "Et schient, wie sent boolt doa?"

Sam jrenst.

"Nicht?" foddad Annie mestrusch.

"Noch fiefuntwintich Miel," auntwuad Sam. "Viетich, wan wie aum Fluss delenjd gone wudde."

"Du jeist nich derch dise Beverley Swamp," säd Annie voll Besorchnis.

Sam nekjt. Daut wia de Plon, säd hee.

Annie äa Hoat sunk. Wuarom sull Sam doaropp bestone, dise Doodesfaul derch to gone, wull see weete. See erinnad am aum Rääjen, daut wäarent de latste Wääkj jefaulde wia. De Gause wiere en schrakjlichen Toostaunt. See wudd niemols läwent derch kome.

Oba Sam haud eene aundre Stalunk. Dit wia de ieeschte von väle Reise, dee hee met däm schwoaren Woage tweschen *Cootes Paradise* un de Heasley Tract unjanäme wudd, säd hee; un hee wull dän kortsten määjlichen Wajch näme. Jiede Reis wudd de näakjste eenfacha moake.

"Un wuarom motst du soo foaken kome?" fruach Annie.

"Mäl," wia Sam siene spoasome Auntwuat.

"Noch 25 Miele bat to eene Mäl!" spott Annie.

"Un Zocka un Tee," jeef Sam naun, one de Aunsecht von de Fru to beachte.

"Fiefuntwintich Miel to eenem Stua! Un wan ekj miene Botta un Eia vekjeepe well?"

"Fiefuntwintich Miel," säd Sam jlikjmootich.

John kaum nu aun un fieed Annie en daut Stua.

Daut wia een wundavollet Stua, en däm opp eene Flua un von eenem eenseln Aunjestalden aulet beschafft woare kunn, von eene Propp Kautobbak bat to de feinste Hus jesponne Liene. De leejendeema haud een Uag fa daut Jeschaft, wiels hee troff an bie de Dää, gauf an frintlich de Haunt un fruach an no däm Nome un Ella vom Kjint, ea hee an dan leeftolich to de Jnod vom Aunjestalden äwagau.

Nu, aus John Annie jesajcht haud, om to kjeepe, 'aules' waut see brukt, wia et met de Hopninj, daut äare Wensche weinich senne wudde. Hee haud nich vää, daut see sien hoat vedeendet Jelt fa waut utjäwe sull, waut nich onbedinjt needich wia. Aulsoo jinkj Annie aun de väle Woare vebie, dee de Vekjeepe sea jankrich utjebreet haud, un wäld een poa Taulchlichta ut, om eenje, dee unjawääjes veluare jegone wiere, eene haulwe Dutz Schillings Topps, dee em Nootfaul jebrukt woare sulle, un eenen dunklen Baul Twierem, dee, aus de Aunjestalda frintlich bemoakjt, dän Schmutz nich wiese wudd.

Sam wia enne Tweschentiet met sien ieejnet Unjanäme drock. Seit eenje Doag haud hee sikj vesproake eene nie oatische Erfoarunk, wan hee *Cootes Paradise* errieekje sull. Opp siene Reis ea derch daut Darp haud hee hinja eene von de kjliene Rute vom Fensta een intressauntet Schilt ut Doose Papia jeseene. 'Post' wia doa jeschräwe, un om dit Zaubu Wuat runt honk siene jeheeme Hopninj opp een Erfoarunk.

Toom ieeschtemol en sienem Läwe wia Sam narwees. Troztdäm feeld hee sikj doch maklich. Hee schlikjt sikj bie däm leejendeema vebie, om siene utjestrakjte Haunt to entgone, un kaum aun John un Annie em Gank vom Stua vebie, one see to bemoakje. Hee stunt toieescht opp eenem Foot un dan opp däm aundren aum Enj von dän Toldesch un stusd schlieslich en eene dunkle Akj hinja eenem Faut Solt. Heemlich trock hee ut de selwje Tausch, dee sienen kostboaren 'leejendeemabewies' enthilt, een Blaut Papia. Hee sach sikj väasechtich om. Hee wia auleen un onbeobacht. Dan jreep hee no de Fada un no de Buddel Tint, dee opp däm Schriewdesch vom leejendeema dichtbie stunt, un soo schwind aus sien onjeliieeda Finja de Wieed toom Papia äwamedle kunn, schreef hee:

"Leewe Becky,

Ekj mott een poa Lienjes schriewe, doamet du weetst, daut wie noch Läwe un soowiet aules goot jeit. Annie wia krank bie Levi Moyer, oba see es wada

jesunt. Ekj koft 300 Akasch un John daut selwje. Daut licht aum Grand River. Latste Nacht wia Vollmon,
Dien Sam."

Daut wia volbrocht un et sach goot ut, sien ieeschta Leew Breef. Un soone makliche Hoat kloppe, waut et väabrocht!

Sam läd de Sach opp dän Schriew Desch vom leejendeema han, foljd dän Breef toop un muak daut Enj met eene von de väl Notels too, dee bowe en siene Wast Tausch deenst jedone haud. Met däm kostboaren Breef en de Haunt kaum hee ut sienem Vestääkj un muak sikj opp de Sieekj fa däm Postmeista.

Hee funk dän Offizia, dän hee socht, oba et stald sikj ut, daut et sikj om eene Fru haundeld, eene stolte, denne Kjreatua, dee aun eenem Schriew Desch em hinjren Deel vom Stua saut un drock strikt. Aus hee sienen Moot oppjetrocke haud, spruak Sam äa aun un schoof dän Breef irjentwoo tweschen äare Näs un äare Oabeit.

"Waut es daut?" foddad de huachmootiche Daum.

"Een Breef," auntuwad Sam. "Ekj docht, ekj wudd et die nu jäwe."

"Oba waut es et?" säd de Postmeisterin, läd daut Kjnette biesied un naum de Notel wajch, dee daut Papia sechad.

"Oh ...," roopt Sam schis. "Läs et nich. Daut es mien Breef."

Dan wort de Fru jrodsoo frech. See rukst met de Schulre, bucheld een

klunk vollet, utdruksvollet Stäne ut un säd: "Welst du et veschekje?"

Sam nekjt. "Daut es, wan see bitte," jeef hee en de Bestädjunk naun un bemieejd sikj met siene gaunze Macht heeflich to senne.

"Oba daut haft kjeene Adrass," wadaspruak de Daum. "Wuahan saul et gone?"

"To Becky, ekj meen to Rebecca Eby," stomad Sam.

"Un wua wont see unja de Sonn?"

"En Pennsylvania bie Hammer Creek en Lancaster County."

"Dan schriew et opp," schrie ech de Beaumte meist, hechst onheeflich. "Von aul de domme Lied, dee to disem Postaamt kome."

Sam sien Jesecht wort root aus siene Hoa. Daut wia een langet Wuat, Pennsylvania, oba hee deed sien Baste. Hee mucht dise Postmeistasche nich. See haud de roosje Romantik vom Breef Schriewe em Kjiensel vestekjt.

"Wua es dien Jelt?" säd de Fru un see strakjt eene jespaunte Haunt ut. "Du jleefst nich, daut ekj doafäa betole woa, ooda?"

"Nich, wan see dän Breef nich jeläst habe," auntuwat Sam, wuaropp hee met groote Äwalajunk siene Haunt Tausch vää hold un een Jeltstekj erut brocht.

"Een Dola!" foddad de lude Stemm von de Fru.

"Een Dola!" wadahold Sam schwach.

"Een Dola," wia de rikjsichtloose Auntuwat.

Sam schluad. Schlieslich strakjt hee de Haunt ut un säd: "Ekj jleew, ekj näm dee trigj. Daut es nich soo väl Wieet."

De dolle Postmeistasche schmeet dän Breef opp am, murmeld onutspräakjliche Dinja un strikt wieda.

Oama Sam! Met schwoaren Hoat naum hee sien Dokument von dusent leeftoliche Jedanke opp un schlendad utem Stua. Aus John un Annie toom Conestoga trigj kjeede, funge see am eene Rieej von Notle en de Äwasied von siene Waste Tausch stääkje.

"Kijkst du dan leejendeemabewies nochmol aun?" fruach John.

"Nä," auntuwad Sam. "Ekj läd jrod eenen Dola secha wajch, doamet dee nich veluare jeit."

Twee Stunde lota haude de Brickers dän Rigje to *Cootes Paradise* jekjieet un wiere opp däm Wajch toom Heasley Tract, met Sam sien Conestoga nu veropp. Aus emma haud Sam sienen Welle jehaut. Trotz Annie äaren enjstlichen Wadastaunt jinje see dan jlikjtoe en Rechtunk von de Beverley Swamp. See wudde nu läwendich begroft woare, wan Annie irjenteene Oat von Profeet wia, en eenem Grauf fiefontwintich Miele lank un soo breet un onderchdrinjlich aus de Jrense vom schrakjlichen Somp. Daut Schlemste wia, daut kjeena jeemols weete wudd, wan ooda woo de latsta Kaumf jewast wia.

De oama John must Dach en Dach ut dise Beschwuare hiere un wort boolt meed un gaunz entmooticht. Daut dieed nich lang un hee wia äwazeicht,

daut hee sea domm jewast wia, daut Sam to erlaube, an en dise Somp von onbekaunde Probleme to fiere. Veleicht haud Annie doch rajcht. Aus uk emma, see wudde aule läwendich veschlukt woare.

Sam fua wieda, seelich beschutst jäajen dän Enfluss von Annie äare Angst. Bloos daut Grunse von de Schwien un daut Koakle von de Heena stieed de Fräd von sien Conestoga. Hee druach sienen Nuadwiesa en de Tausch un kijkt jieden Dach dän Almanach no, de Sonnenschien un groote Hett vää säd. Waut kunn hee mea fa siene Pilja Reis derch de Beverley Swamp velange?

Oba de Almanach wees sikj nich gaunz ut aus onfälboa, wiels Dach äwa Dach stald sikj daut erut, daut et bewolkjt un naut wia. Aum dredden Dach sad een enjloose Rääjen en un boolt wia de Beverley Swamp eene woare Somp, en dee et zimlich woomääjlich wia, daut de gaunze Karawan äwafoddat senne wudd. Soogoa Sam sach iernst ut un fruach sikj, auf äare Doag soo aus wie weete en de Bleechsel von de Jugent unjabroake woare wudde, ea see äaren Ziel errieekjt haude. Bie dree veschiedne Jeläajenheite muste de Mana äare Conestogas utenaunda näme un de Stekja un äare Jepak opp däm Rigje droage, om to faustren Boddem to kome.

See wiere de gaunze Tiet en Jefoa, äaren Wajch to veliere. Daut Jewoss wia soo rikjlich, daut see dän Wajch

aun väle Städe vestuak, un opp Jiedre Sied gauf et Doodesfale, dee von Bescha haulf veborje wiere, wua Onjezeffa un Koltblootje Tiere wosse un sikj vemieede. Soogoa de Beem träde en de dunkle Veschwierunk en un veflochte äare schwoare Asta, om daut Licht uttoschlute.

Nich bloos Annie un de Kjinja, sonda uk de Mana wiere meed un droode, sikj eene Krankheit toototrakje. De Mana veluare äaren Jemiet zolrikje Mol, un Annie erinnad an emma wada doaraun, daut see et an jesajcht haud. O, wuaron haude see Pennsylvania jeemols velote? Wan see bloos nu doaropp trigjkome kunne! O, irjentwua aundasch opp de Welt han to kome kjenne, irjentwua, soolang aus see de Jewessheit haud, daut see nie wada vonne Beverley Swamp hierie must!

Oba jieda Wajch haft een Enj un et kaum schlieslich met Jedult. Twee Wääkje lang wiere de Brickers de Spua derch de Beverley-Somp jefolcht, oba see kaume entlich to faustren Boddem. De Sonn schiend noch eenmol ver Frintlichkjeit. Daut schlemste wia vebie. Fuaz beläwde sikj äare schwake Jeista. See vegaute äare Weedoag un Beschwuare, beharschte äaren Jemiet un funge niee Hopninj.

Jlikjtoo veropp rand de Grand River. Meteenst sach Sam daut eenen Dach un funk sea boolt dän Stich delenjd däm Fluss Eewa. See wiere nu een poa Miel wiet auf von äarem Ziel. De Dach von de Erfellunk von äare Hopninj wia jekome.

Daut Hus vom jungen Sam Betzner wia daut siedlichste von de Siedlunk, un daut wia eene groote Freid, aus de Brickers et derch de Beem opp de jäänäwa ligjende Sied vom Fluss sage. Met aule lel äwakriezte see de Städ, wua daut Wota aum läachsten schiend, un schmeete sikj opp de Gaust Frintlichkeit von de Betznern.

Eene rajcht Kjeeniche Welkom erwacht an. De Betznern muake äare Hoate un äa Tus op un weese an dusent Frintlichkeite. Aus de Sindach kaum, wia et een Dach von groote Freid. Von dichtbie un wiet auf vesaumelde sikj de Mennonite bie Oolt Sam Betzner, twee Miel Fluss boajopp, aum oosten Eewa vom Fluss, un doa troffe de Brickers aule Enwonasch von de Siedlunk. De Sherks kaume von de aunjrensende Foarm un de Bechtels un Gingerichs von de aundre Sied vom Fluss, de Reicherts un de Livergoods un de Shupes un de Suraruses derch eenen korten Schnitt derch dän Woolt von dän nuadlichen Eewa vom kjrenjeljen Fluss. Ut däm Ooste kaume de Rosenbergers un George Clemens, dee trotz siene Eensomkeit emma noch freelich wia.

Annie lieed de Frues kjane, dee äa eene frintliche Bootschoft jeschekjt haude, un de Kjliena Johnny lieed sienen Liera, David Rittenhouse, un eenje von siene tookjintje School Kommarode kjane. Jieda haud eenen hoatlichen Haundruck un eenen freelichen Gruss fa de Nieaunkomlinje. Waut bedieed et, wan et waut lot wia,

ea see sikj to Aunbäde dol lote kunne? Joseph Bechtel siene Prädicht wia sooväl bäta fa äa Kome, un met jratre Bejeistrunk sunk de kjliene Jesalschoft äare Low von äaren grooten Gott, dee an un äare Vodasch jemoakt haud, om sikj en jreene Weide un noaun de stelle Wotasch dol to lote.

De Hoafst wia jekome un de Winta wia nich wiet auf. De huage Beem, dee dän gaunzen Somma lank molsch em Wint jewiefert haude, wirbelte runt un trocke fa een poa Doag äare dachste Kjeedunk aun, aus wudde see de latste Aunkomlinje lea erwiese. Dan foll no un no Stekj fa Stekj äare prachtvolle Kjeedie auf un see weese dan, dunkle, noaktje Asta.

De Brickers kjande de Joares Tiede goot jenuach, om to weete, daut see kjeene Tiet fa de Väabereedunge fa dän Bu veliere sulle, daut wia dan, see wulle dän gaunzen Winta en äare Conestogas wone. Aulsoo muake see sikj met eenem stoakjen Welle aun de Oabeit. Dach fa Dach hald derch de ladje Welda daut Jeruzh von Akjse un daut Krache von faulenda Beem. De veojade Ule funge aun en wilde Forcht to schree; de diestre Emmajreen Beem truede met väle Seifza om daut Schekjsol von äare jlekjloose Frind; wiet auf julde de hungriche Wilw no Rach; de Fluss vestuak siene Fesch; un de gaunze Natua schiend de Endrinlinja dee de Woolt Fräd stieede nich to bilje.

Oba nich eenmol de Strapautze von eenen Kanadischen Winta kunne de

Bejeistrunk von de onerschrokne Pioniere daumpe. Wan de Natua onfrintlich wia, wia de Hopninj stoakj un läwhauft, un Dach fa Dach, aus see met Akjs un Soag schaufte, halde de Welda met freelichem Jesank.

De Uat, dän John jewält haud, wia dichtbie däm vom jungen Sam Betzner, un doa muake see de ieeschte Schneis. See bude eenen Staul fa de Pieed, een eenfachet Jebied met opprechte Staume fa dän Omstaunt un de Flichte, horizontal Staume fa de Wenj, un jespleeste Staume, dee em rajcht Winkjel fa daut Dak jeeenicht wiere. Rinde un Asta felde jiede Retz. Dan bude see John sien Hus, aus sien Staul, oba met eenem langen, väasprinjenden Dak, daut von Stendasch äwa de Husdää jedroacht wort. Sooboolt et foadich wia, worde de groote Kjiste ut däm Conestoga jehäft un ladich jemoakt. En eene Stow worde Bade oppjestalt, en eene aundre worde Kjääkje Sache oppjehenjt. Een freelichet Fia brend em Fiahieet, un opp däm Boddem lage Teppichstriepe un Hauntjewäfte Matte. Daut wia von reiwet Meebel zwoa, oba de Hoate von dise Enwaundrasch schluage noch stoakj met de Hopninj.

Daut wia Feebawoa, ea jeemaunt buta Sam Tiet haud, aun Sam sien Hus to denkje. De jinjra un Unjanäme Losticha Brooda haud sikj eenen Uat aun de Oost Sied vom Fluss utjesocht, daut wieda nuadlich lach, aus et bat nu jeemaunt jewoacht haud, sikj dol to lote. Daut wia dree Miel wiet auf en Loft

Lienje von de Betzner Siedlunk un delenjd däm Fluss Loop dobbelt soo wiet.

Dach fa Dach staupte de Breeda derch daut Schnee to disem Uat, woont Sam siene 'Foarmarie' nand. Dän gaunzen Dach von däm Morje Schemma bat toom Sonn Unjagank felde see de Beem, dee eenen Plauz en Sam sien Woolt Heim finje sulle. Daut wiere lankwieliche Doag fa Annie. Freestikj un Owentkost un tieen lange, eensome Stunde doatweschen, bloos met däm Jeschwauz von de Kjinja, om de Stell to brääkje. Maunch eene stelle Tron haft see vegote, un haft äaren Rigje jedreit, om et wajch to wesche, ea de Kjliene daut seene kunne. Daut wia schwoa; kjeena wist, woo schwoa et wia. Oba see must mootich bliewe.

De Winta 1802-1803 brocht de Mennonite opp däm Heasley Tract schrakjliche Angst un nich weinich Leet. De Arnte wiere Oam jewast un de Winta wia lank un betta kolt. Mea aus eene Famielje litt unja Hunga. Oba see haude eene Jemeenschoft von Breeda. Un Breeda, wiste see, wiere fa de Noot jebuare. See deelde soogoa äare latste Kjarscht. De leedschocke wiere soo knaup, daut de Schale fa daut Plaunte em Farjoa oppbewoat woare muste. Annie hold aulet Väarot erut un schekjt et doahan, wua de Noot aum jratsten wia. See bekloagd emma de Schinkjes, dee Sam heimlich faule jelote haud, om de Boare von de Alleghenies to foodre. Daut gauf väl Velindrunk, aus daut

Farjoa entlich kaum, ea eena von an Opfa vom Winta jeworde wia.

Daut Bu von Sam sien Hus em Farjoa haud kjeen Enj. Daut wia aules Sam siene ieejne Schult, wiels hee jieden tweeden Dach siene Meenunk äwa dän Plon endat. Aus hee sikj dän Stauntuat entschlote haud, stald hee faust, daut eene riesje leekj von wundaboarem Omfank Joare trigj disen Aunspruch jeltent jemoakt haud. John läd siene Akjs aun de Wartle vom Boom, oba Sam hilt aum opp.

Opp haulwen Wajch von dän Staum enopp wull hee dän aufschniede. Daut sull Becky äa Desch senne, un daut Hus must doaram runt jebut woare. Jieda Boomstaum must eenen bestemden scheenen Wieet habe, ooda Sam länd am auf. Kjeene toopjewrabelde, onformiche Staume sulle siene Becky beschitze.

John must sikj daut aules jefaulde lote. De Jesennunk von sienem Brooda muak am toieescht meed, dan grulich doll; un vejnieejd am schlieslich. "Du

hautst die eene Menj Mieej jespoat, Sam," säd hee eenen Dach, "wan du äa metjebrocht hautst. Bat du eenmol befriet best, brukst du äa nich froage, wua see dän Schorsteen habe well jesat, ooda woo huach de Desch senne mott. See wudd näme, waut du äa aules jäwe wurscht, un die leewen Dank saje."

Somma kaum, Becky äa Hus wia foadich un wacht opp äa Kome.

Daut Farjoa 1803 brocht mea Siedlasch en de Heasley Tract. Met Jieda foljende Wäakj kaume niee Conestogas aun un et gauf een Welkom fa aule. De elre Siedlasch bode Rot un Help rajchtiedich aun, un aul dise frintliche Aunjebode worde dankboa oppjenome.

En een Joa entstunt een nieet Pennsylvania em Hoat von Äwakanada, een nieet Pennsylvania met deeseljwe Mensche, deeseljwe Tradizione un deeseljwe Relijion aus daut oole. Un Sam un John Brickers wiere em Medde doamank.

Schluss

Wäarent de Brickers met daut Gruntstekj, daut see 1802 em Heasley Tract bie Waterloo jekoft haude, tofräd wiere, stunde see emma noch ver groote Veautwuatunge. See stunde ver däm Problemeem, mea Launt to roode, om Lävens fäiche Foarme to schaufe, dee an unjastette kunne. Butadäm wond Becky, de Veleefte von Sam, emma noch bie siene Taunte en Pennsylvania, un bloos met eene lange, jefädliche Reis wudd see no äa nieet Tus jebrocht woare. Oba, aum drinjenste wia eene Aunjeläajenheit, dee de Siedlasch von de Heasley Tract toieescht vellich veborje bleef. No Seelen Sieekj un enjstliche Noforschunk stalde de Siedlasch faust, daut äa leejendom von daut Launt veloage wia, wiels een groota Kjrediet opp daut Gruntstekj nich aufjewekjelt worde wia. Dit grootet rajchtlichet und finansielet Problemeem must jeleest woare, ea daut Launt werkjlich an jehieed.

Intressieede Läsasch kjenne daut volstendiche enjlische Buak *The Trail of the Conestoga* von Mabel Dunham läse, om aule Eenselheite to erfoare, woo dise Veautwuatunge jeleest worde. Dit Buak woat online aus een *Project Gutenberg Canada Ebook* veffentlicht un es bie de foljende Adrass to finje:

<http://gutenberg.ca/ebooks/dunham-conestoga/dunham-conestoga-00-t.txt>

Ottawa, July 2019.

Bibliografie

Bieekja von Mabel Dunham:

The Trail of the Conestoga, with Foreword by The Rt. Hon. W. L. Mackenzie King. The MacMillan Press, Toronto, ON, 1924.

Towards Sodom, 1927.

The Trail of the King's Men, 1931.

So Great A Heritage, 1941.

Grand River, 1945.

Kristi's Trees, Hale, 1948.

Aundre Schrefte:

Bender, Elizabeth H., The Mennonite Theme in Contemporary American Fiction. *Proceedings of the Fourth . . . Conference . . . on Cultural Problems*. North Newton, 1945.

Cressman, J. B., Review of *The Trail of the Conestoga and Toward Sodom*. *Mennonite Quarterly Review* 3, 68-72, 1930.

Cressman, C. B., Waterloo County (Ontario, Canada), Gameo (*Global Anabaptist Mennonite Encyclopedia Online*). 1959. <http://gameo.org/index>.

Doherty, Eleanor, Klinck, C. F., The Trail of the Conestoga Play, The Class of '32, Waterloo College, KW Collegiate Auditorium, Dec. 9, 1931.

Steiner, S. J., *In Search Of Promised Lands*, Herald Press, Waterloo, 2015.

Wikipedia, The Waterloo Pioneer Memorial Tower,
https://en.wikipedia.org/wiki/Waterloo_Pioneer_Memorial_Tower.